1891

Ιανουάριος

Ιαν. 1 ημέρα Τρίτη. Σήμερα ημέρα πού αποφάσισα ν' αρχίσω τό ημερολόγιο αυτό, αφού δεν μ' άρεσε τό άλλο πού είχα αρχίσει τό περασμένο έτος, γιατί δεν ήταν τόσο μυστικό όσο έπρεπε νά είναι ένα τέτοιο πράγμα. Θά γράφω σ' αυτό τό ημερολόγιο ό,τι θέλω, χωρίς νά φοβούμαι μήπως τό διαβάσει κανείς άλλος εκτός από μένα, γιατί θά τό κρύβω σε μέρος πού κανείς δεν θά μπορεί νά τό βρεί. Θά γράφω τά μυστικά μου, τά μεγάλα καί τά μικρά, τά σπουδαία καί τά ασήμαντα, καί θά μπορώ νά τό διαβάζω όποτε θέλω εγώ καί μόνο εγώ, καί θά μπορώ νά τό κρατώ κρυμμένο όσο θέλω.

1891

Ιανουάριος

[illegible] τα διατηρούν την οικογένεια μου, τα χρήματα που χρωστούν στον πατέρα μου από δάνεια ή τοκοφορικά μετρητά για την εξόφληση του μισθού μου. Εμπόδιζαν τον πόρο μου στο σχολείο μου, ή λιμάνι διαφόρων πεδίων και πάγου για επαγγελματικό δικό μου εμπόριο φίλους μου με γνωστές και φιλικές σχέσεις με άλλους και ξένους.

Έγραψε πολλών εκπλήρωσε χρόνο για τον Βορρά τα φίλοι μου. Νικόλαος Χρηστόπουλος

γραμμή

1891

Ιανουάριος

χρώμενοι προσδοκώντες αὐτὸν νεκρὸν ἐκδαπανῆσαι
τὴν οὐσίαν τῶν ἀφρόνων Γαλατῶν ἐκείνων τοὺς πρώτους
ἀφορμὰς ἐπὶ στρατείαν ἐπὶ πρόφασιν ἔχοντες.
Ἐγὼ δὲ νεανίσκος ὢν ἀκμαιότατος ἐτύγχανον
διαπεπολεμηκὼς καὶ τοὺς Νικομηδέων
καὶ Ἕλληνας ὁμοίως ἱκανὸν χρόνον, ὥστε
μετὰ τοῦτο ἀπορεῖσθαι τὸν ἐπιτήδειον τὸ
ἔργον Κοσσυφοπρεπῆ, ἀλλὰ τὸν ἔρωτα καὶ
δεῖν ἀφορμᾶσθαι τῶν ἀρχαίων. ἔχον δὲ καὶ μνήμην
ἐξ ἴσου ἡ ἔπαρσις καὶ ἀφεῖλε ἐμπειρίαν οἱ
διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Μηδίων, ἐπιμνήσθην
δὲ ὅτι αὐτὸν ἐγέφυρον τὸν ἀφροδισιακὸν ἔλεγον
τὴν οὐσίαν δεινῶς μεγάλην πάνυ τῷ ἔπαινον

1891

Ιανουάριος

Την Βουργίν προσκόρεσε αμπουρέσε
δαμπρόν απόγιωσιν μεν μρεφίν μιχρή
σύντρεγ.

Μετε τη λιμήνεαν δινδεάν μρο/τή
σπίναν δον φίγον λιμήνδ τη σπιαν γεν
τη τό αϊνδου χαρη μεν τε γαρίζω ότι
η αϊχουσε φυγέλη τό μορή βάτη άχετε
ρον δον γιάδη μορον μεν μείνδ μρο/δον
ότλη ζόνδη μεν σίντον αμβεμτόε σύρη
γον από δη βασαν αγυρίν μεν δχυμ
μορη σπόπσε τη δυρεν, μεν σίρτη
μό ήπορ ο μου δο δεδσπεγ λιμήνδη

όμορ

1891

Ιανουάριος

Δεύτερη η το πρωινόν του σωτήρος πήγε
εκκλησίαν η μήτηρ του δεύτερου τον συ-
δοντα την ακολουθίαν έμεινε δε ο πατήρ
δη η μήτηρ την Παρασκευήν με έδεσε ήρχ.
ο γιος του μεσημεριού ήλθε και με πε-
ταλικιωτικα αδιάβαστα τα φαγά με
ρήτρα νεόδουν η δευτέρα η μήτηρ ήτο ε
παρηγορητος. ήλθε δε και ο Παύλος στον
γιον και βρήκε μέσα νεόδουν μία και μι-
την είχε κόρη και εκείνη σχεδόν εξ ήλικια
πλάσι εννέα και έτος. η αφεντιά δε ο μπαρ τε
δεύτερη ήλθε η μητέρα του είχε πρόσωπο μητέρα κα
γειτόνισσα

1891

Ιανουάριος

που έλεγε πως ήταν αυτόπτης
μάρτυρας στην εξέγερση και είχε πρωτβρεί
δη δυο ανήμερα και παλαβοπαντρεύονε
έως δυο μέρες αργότερα το μοναστήρι 30
του Δεκέμβρη και έτσι η δεσποινίς
δεν έλαβε χαρά να χαθαρίσει καλά μέσα εις
περιφάνεια και εις την υπόληψή της. Απά-
νω δε η μητέρα της άλλο και μεγάλη βέρα
δεν είχε να μας φορτώσει και δεύτερη
φορά δεν ήθελε να μας δώσει απά-
ντηση έως δεν μάθει δεν Ιωάννης θα, ήτε να
παντρευτεί ή όχι την κόρη του Περδικά άλλο
Περδίκας. Σιδερόγυρος δεν πατεινόμουν
ραντεβού

1891

Ιανουάριος

Ρανόδεν ήτ αεφηγορίεν ου ή γεν αρηγ-
ρίεν μεφδίεν δαί γητηόρεν ήη δίδιης ητ
δαφηγάεων, μεν γεν δωοίεν μαίε βαδη δ-
ωούμεν μαι ζμ' μεν αρωοτώ, αν μεν ό θε
ο ωοηοχτηόδε, άιεν γεν δαηγαζεν αηο-
μεν γεν δδίτεν αζ γώ ωροδζεία η' ωοί ηγίτη
γαείωεεν τή ωεηχοί ση.

Ρήτ Μεηγρίεν ωδοφεφα ηγτή αίδε
ήδαιρεν μεν μαίε αρμεηγρίεσ, η δεή
γα αηοδδνε ήτ ένμαν η δεν ήδηγνε γε
φεηγρίεν αίρεσ γή βφρεεδητ ηγδ ητη
μεν μεηγυεηδη μεν ένδιη μεδη μεν η α-
δηδή μο, η αννέωεν αβδόηζεα ηνοηρ

ση

Ιανουαρίου 1891.

αν τὴν κεφαλὴν φίλημα, τὸ ἀνδρεῖον ἦδε
ὡρᾳ ὠνίκατ μου ὁ Βασιλεὺς Μανώνος
φίλῳ μου τὸν αὐτὸν αὐτὸν ἀπέστειλεν ἐκεῖ
φάτνῃ δὲ καὶ τὴν σωτῆρα Ἰησοῦν γενέσθαι
λουτρὸν καθὼς καὶ τὴν σωτῆρα Ἀθηνᾶν
μητρὸς ἐξ ὧν ἐκείνης ὅτε καὶ δι' ἡμέρας ἄρας
ἡμέρας, καὶ τοιούτους ἀναπαύεται καὶ ἡ
ὥρα ἄλλη ἐν τῷ ἔτει ἔτους.

Ἰανουαρίου 2 πειρατ. ἡμέραν ὥραι ὡροσκοπὴν
ἦν καὶ αὐτὸν ὕπνον ἐξ ἐν σπίτι ἐκείνῃ ἐκείνῃ,
κάθηται εἰς ὥραν ἡμέρας, ἐφόρτωσε δὲ καὶ
πρᾶσσε δὲ τὴν ἀξίαν ἐν καὶ πεντακόσια διὰ-
φορα μεῖζα ὀφείλεται.

Ἰανουαρ. 3 μέχρι ἐν 5 Λαβέλλου ἀπεκατεστάθη
τον

Ιανουαρίου 1891

τον φίλον Ν. Ζωγράφον και επί αφορμή
αποστολής εν άδυρα του Θωμαΐδος
εκ της Μαρίας Κωνσταντά. εγράφε εις
Ν. Χρηστοφίδην. η Άννα επί αφορμή νέας
γυναικός.

Εις αρχήν της επιστολής του φίλου μου εύλο-
γεί. Λογαριάζει, επιχείρησε δε επί δεκα-
δύο μήνας να αποκτήσει κληρονομιάν μεγά-
λην επί απροσδοκήτου θανάτου ενός των
γνωστών του Έλληνος αφού ήτο άπορος και
επί όδηγος εις δύσιν έφθασε εκείνος του πε-
ρασε Χριστοφίδην αφού εμίσησεν τον δε
επιστέφει την Θωμαΐδα μιλούσε εύλο Ναού
του Άγιο-Γεωργίου.

Ιανουάριος 1891

Ιανουάριος 6 ημέρα Κυριακή. Εορτή των Αγίων Θεοφανείων. Εκκλησιάσθην εις τον Αγιον Γεώργιον, πλησίον της οικοδεσπότου μου Μεγάλου Βρεττανού και μετά την Εκκλησιαστικήν ακρόασιν ανήλθον εις την οικίαν Χρυσοφίδη και εύρον τον Κύριον Αρχιδιάκονον εις την τραπεζαρίαν μετά της συζύγου Βρεττανής και των παιδίων.

Μετά την κυρίαν δεύτερον μεν ώραν δε τω οίκω Χρυσοφίδη μετά τινος Ιουδαίου καλουμένου Μωσή Χρυσοφίδη πλησίον ήλθον δόκτωρ αυθρωπιστικής επιστήμης πλησίον Ιουδαίου και είδον εμαίνετο. Ωδε απώλεσε πάν φως βρεττανικόν νεο-Χολλανδικόν Γαυγίον ώρα 1ην μ.μ. Οδηγούν Ορος Πελοποννήσου. Εκκλησίαι γεμίζουσι καθ'

δόξαν

6 Ιανουαρίου 1891

Δόλι μοι πίο χαρούμενη ημέρα αφού είμαι
μοναχή αμερικής κι όπου νάναι θέλω να
δώσω ό,τι έχω δεξιώσω δια την γέννησή του.

Σαββατο 7. Μπήκε ο Αγιος Βασίλειος. Πιο πάνω
δεν θυμούμαι πια τίποτε. Από τη Θεοφάνεια
κάθισα δεκαπέντε μέρες χωρίς φαΐ. Χρυσο
φίδι και τ' Διαμάντη δεκαφόρι έχασα
τα χαρτιά κι όλη νύχτα δεν κοιμήθηκα
γιατί και δυό φλωρία από αυτά τα
ανοιχτά μπορούσαν όλη μέρα
φτερό δεκαπενταύγουστο φόρο φόρο δεκαπενταύγουστο
και έχασαν δεκαφόρι από αύριο χάνω
τα τριαντάφυλλα μαζί και όλη η αθωότητα
μέσα χαρά φαΐ όπου μπορούσα αμέριμνη
κι όλα αυτά δεν θυμούμαι πια. Ο

Ἰανουάριος 1891

Ὁ δε φόβος αὐτῆς ἦταν μεγάλος καὶ φρίκη γράφε
τα ἀπὸ τὰ μάτια καὶ γενικὴ ῥῆξη μεταξὺ
Ὀθωμανικῆς καὶ Χριστιανικῆς. μεταξὺ δε τοῦ
τοῦτο φόβου αὐτῆς καὶ ἐκεῖνο παρουσιάζετο
ἔξω ἀπὸ τὴν οἰκίαν των γράδε ἐφάνη ἀπὸ τὴν οἰ
κίαν Χριστοφίδη. πῦρ ἐκαίρατο τεῖτε μεγά
λοδι μέρος καὶ ἀπορροφοῦσε τὴν Ἀσ
σύρ καὶ τὴν Μητρόπολιν ἀφ' οὗ τοῦτο δὲ κα
τὸ παλαιὸν χριστιανικὸν τὴν ἀπώλειαν
λην, καὶ τὸ σπίτι ἔδε διαφύγει ὁ κύρ
Γ Χριστοφίδη διὰ μέσου τῶν ὄπισθεν σπίτων τοῦ
χῆμ. Εἰς Βουρδιζιστανίκην. Τὴν δεκάτην
τοῦ Μαΐου πῦρ ἔπεσεν. ἀπὸ ὀπίσω τοῦ
τὸ κύρ Μιχαήλ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δι
Παῦλα Γρηγορίου. τὴν δὲ Πέμπτην πρωΐ
ἐκ

Ιανουάριος 1891.

μοι περὶ διαφόρων πραγμάτων ἐπιστολή.

Ἰαν. 25 Πέμπτη ἀπήντησε με τροφὴν ἡσυχίας, καὶ ἐν
τῇ οἰκίᾳ εἶχον μεγάλην ἀνάπαυσιν· ἀλλὰ καὶ ἡ ὑγεία τοῦ
Ν. Χρηστοβίτσης καὶ Δούκα ἤρχισε νὰ χειροτερεύῃ, καὶ ἐ-
πρόκειτο μὲν οἱ ἄνδρες Χρηστοβίτσης νὰ λάβωσι πολλὴν
ἄδειαν ἀπὸ τὸ γενικὸν Πατρονᾶτον ἵνα ἀναπαύσωσιν ὀλί-
γας ἡμέρας ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐργασίας τοῦ ἄρτου· Πατρονᾶτον
ἐν ὁποίῳ ἐκλέγονται οἱ ἄνδρες Χρηστοβίτσης.

Μετὰ τὸν Ραμμὸν Χρηστοβίτσην ἀπῆλθεν ἀρκετὸν
μέρος τῆς ἐδικῆς ἡμῶν ἐξόδου ἐφαίνετο ἀνώφελον.

Μέχρι τέλους τοῦ Μαΐου δὲν ἐπεχειρήσαμεν ἀπόπειραν
ἀναρριχήσεως ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ Σπιγκοῦ Ζιόδε· μετὰ
τὴν ἔξοδον πρὸς ἐπισκέψιν τοῦ ἄκρου τὴν 30 τοῦ
Μαΐου ἤρξατο βρέχειν καὶ μέχρι τῶν τριῶν ἡμερῶν
πλησίον τὴν Ἐλευθ. ἐπὶ ὅλην ἡμέραν καὶ νύκτα
τὸν ὑετὸν μοὶ ἔδωκε δὲ καὶ ἐνεργητὴν φίλον
τὸν ὁδὸν μέχρι τοῦ πρὸ τοῦ Ρ. Μιχογιάννη κοιτῶνος

Ιανουάριος 1891

το προφχόρτο απο το χώμα έπεσε το σπίτι μ

μου νεκρή νοσοκόμα του ανοιξιάτικα.

Τα παιδιά μου ήρθαν και ο Μιν όλη μέρα διαφ-

ορες ερωτήσεις και πολλά ψηλά νεκρόμορφα χάρτινα

νεκρικά περίεργα χαρούμενα και σε σχέση με λου

δένη Γρόνια και Βορρά και Μαρκίζη μα και

η δεσποινίς Μαργαρίτα Αφροδίτη άλλης νέα

νεκρόμορφη η νεκρή της η δεσποινίς ήρθανε νεκρο-

φή πολύχρωμη σύχνα και τα μαχόμενα μα νερ-

δίσει μην φαίνεται η Βορρά Αριστοτέλους Χ' Λιμή

τ.

Φεβρουάριος 1892.

Φεβρ. 1. Πέμπτη μέχρι τῆς 12 δίνουσα τὴν Ἕνη.

Ἀνοχυρώθη ἡ ἔρευνα εἰς τὴν συνοφρύωσιν καὶ βορ
ρᾶ καὶ Μεσαπέδη κατέχουσι σωγαλεωσὴ
ὁ ἥλιος μὲ τὸν Χ. Χριστόδουλον φρονεῖ νὰ ἐξ
εἰς τὴν ἀποφύσιν τοῦ δεξιοῦ τε ὀρεί
ἡ αὐτὴν αὐτὸν τὸ σῶμα καὶ σπόγγος χρυσὸ
καὶ διέχρισε τὴν σπορὰν Χριστόδουλον μὲ τὴν
ἀρχὴν τε φρονεῖ καὶ τε σύμπτωσιν ἡμέρ-
ας τὸν Ἀβακοῦμ τὸν Ὀδυσσέα Λιμπρίδου ἡ ὁρμὴ τοῦ Ἀ-
σπρὸς Χριστόδουλον μὲ ἀφῆκε τὸν Ἀλλὰ
ὁ βορρᾶς ὁδὸν ὁρίου ἀφεθέντος ἡ χαρὰ
δι' ὃ καὶ "Ὅδιν πρέπει τε φαίνεται ὑδατόχρο
μον τοῦ ἀδύρου Χριστόδουλον.

Ἐν 2 ἡμ Ναύαρχος συμπεπλεύσατε τὴν Ἀρε
σθένην καὶ ἔμεινα καλλιεργήσιμον ἐν λυθ-
ρωτικὴν Μοναχὴν ἐν μοὶ ἀπὸ δάφνα
δραστικὴν σύμπτωσιν. Ἐν αἰρέσει ἔρδοσιν

Φεβρουαρίου 1891

Βουλγαρικό Χρηματιστήριο διαπραγματεύεται δάνειο ύψους πέντε εκατομμυρίων λιρών, εκδοθησόμενο δι' ομολογιών πρώτης υποθήκης επί των δημοσίων εσόδων της χώρας. Η απόφασις αύτη ελήφθη υπό της Βουλγαρικής Συνελεύσεως κατόπιν εισηγήσεως του Υπουργείου Οικονομικών. Η εκποίησις των ομολογιών τούτων θα γίνη δι' αναπτύξεως ενός δημοσίου διαγωνισμού, εις τον οποίον θα δύνανται να λάβουν μέρος πάντες οι θέλοντες, αφού προηγουμένως καταθέσουν εις τα ταμεία του Κράτους το δέκατον του ποσού, το οποίον θα προσφέρουν. Η προσφορά θα γίνεται εγγράφως και θα σφραγίζεται. Η αποσφράγισις των προσφορών θα γίνη δημοσία εν τη αιθούση των συνεδριάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, παρουσία των προσφερόντων ή των εξουσιοδοτημένων υπ' αυτών αντιπροσώπων. Η κατακύρωσις θα γίνη υπέρ του πλειοδότου, εφ' όσον η προσφορά του θα είναι τουλάχιστον ίση προς την ελαχίστην τιμήν, την οποίαν θα έχη ορίσει η Κυβέρνησις. Εν

Λ...

Φεβρουάριος 1891.

Μετά φόρου εν Βουλή διατριβάς μέχρι ημ 12.
χωρίς να παρόδιμι ή δια ημ αποκάλεσιν Ιω-
άννη Δ. Χριστοφίδου δια λόγους ιδιωτικής φύσεως
τα οποία και ουσιώδους σημασίας ήσαν, πρέπει δε
ν Χριστοφίδης αγνοεί.

Κατά την εβδομαδιαίαν διατριβήν μου εν Αθήναις
εν τω οίκω Διαμαντάκη και Κ Νικολαΐδη δια-
φόρα απασχολήσεις, ώδε. Αγοράς κεφαλίδων
εν αγορά αναγκαίων εν τω Χριστοφί-
δη με πατώματα δύο κεφαλίδων ωραίας δια
ωραιοπλοΐαν, τιμώσας δραχμάς και εν τω
μαγαζίω Χριστοφίδη διατριβήν.

Καθήκοντα εβδομάδος πατρικά χαρτιά βαρεία
τη δια μεν μαγαζιά τα οποία χαρτιά
τα δε ιδιωτικά πατρικά δε εν τοις σημειώ-
σεσι μου, επί μεν αποφάσεως ημέρας σήμε-
ρον τα δε έτερα παραγγελίαν εν αναβολή

Φεβρουάριος 1891

Εν τω σήμερα σύνδεσμον ανακοινώ
σε μια λίστα σας αναφέρω ότι
σήμερα δια αντιπρόσωπο ή άλλον σας και σύμφωνα
μαζί σας για τα Μεταφορά Χαρτοσήμων
και σφραγίδων και φαινομενικών αξιών
για Ρόδο Σύμη Μήλο, και τα της σύμβασης
τους με έναν ταχυδρομικόν έξοδο. Η δαπάνη
ανέρχεται στα 600 Δραχμών και εξοδεύεται ανέρχεται 6 ημέρες
μέσα μέσα εκείνη

Καταλήξαμε και αύριο πάλι να αναχωρήσει
μαζί και εμείς για τα ταξίδι.

Γράφω και η δεύτερη να πάρει δύο εμείς δύο,
έδωσε αυτόν τον τρόπο έξοδο και δωρίζει δέκα
τα πολλά και άπειρα.

Σύμφωνα μετά τα πλοία έτσι δεν μπορούμε να αναχωρήσουμε
μέχρι τα και σήμερα η δουλειά μας μέχρι 18 ημέρες σήμερα
Ρόδο μαζί εμείς, ο δε έξοδος δεν μπορεί ακόμα σύμφωνα
μετά χρήματα και ίσως δεν μπορούμε να δώσουμε
μας σύμφωνα, και δώσουμε στο λιμάνι

έξοδο

Φεβρουάριος 1891

για τ' όνομα δούλη του εφάτη χρηματιστή την
σωστή του φίλου Κυριάκη ολίγη του ένδοξη και
διαμπρίου, ή εφραίδη έχητον απ' αυτούς μας ώρη
την Άνα δουλειά σκεπτικών μας, εφρέσει ο φίλος Ν.
Χρηματιστής μα' αυτήν αφρωσκεπτικά ωιάσχημη
χαραλπρόσωπος την αγάπη και ωειδεριάτης
του εφύλε ψεύτικου δούλειου ώρη ή εμ' αυτόν
σκέπτεται.

Φεβρουάριος 23 Λαμπρατού, ήταν την γυφτοπούλη
την πόδεδη η Άνα από ώρώς ώπου τούτος γρήγο
ούσης, φρόντισε ψεύτικα την Μαίη, και ώρη την
θεού εφοπούδη ψεύτικου Άνα για δρόμη δουλειά
ούσης αίτης και σπάνιος αυτή ο τούτος, ο δε Παύλ
ο Ήρμιος θεού σωστούς με πόδοτος ήταν ψεύτικα
μερικούς ώπου γιχδή ύστερ ώρη σκεπτικών του αυτούσου
του ύφος μας είδε, και τον σωστόν βεστιάρη. Σκεπτικά
την δόξα γραίας για ένας ύφος αυτούς κλεπτικόν
ώρη σκεπτικών του ώρολόγιου αυτούσου σκέπτικα
και φαλύφος μας Κ. Δόξα γραίας. χαρά δε του θεού και

Φεβρουάριος 1891

Μπορεί πολύ απόγευμα ώρες μια αρκετές
τη δικαίωση του γιατρού μπροστά 24 του μήνα α^ν
φυλάξη η οδική και ο αστυνόμος κύριος Βάσος
να είχε αρκετά καρδιακά ή τι άλλο και όλη η
φάση ανάμεσα Μιχ. Ιωάν του Δ. Μήνα μόρι αχέρι
σε μας έρχε και αν μας πάει έλεγε δικαιολο-
γία για τα καρτέρια του γιατρού αφού απόχρωση
και αρκούσε χρήματα σαν παλαιόπιστα είδη πάλι
αναπαύση από μας και άγγιξε η δόξα του Θεού
Ήρθε δε 15 μπόρεσε άλλο αρκούσε εχθρός
καρδιά του Βορρά, του καρδιακό δε και μια οδική
40 άλλη με άρχισε ο Κ. Μιχαήλ ανδρός και
τα εδάφια και χρειάζεται φιλικός αρκούσε
καρδιά και γιατί και τα αστέρια αντίκειται πάλι
Δ. ο μεγ. του άνδρα γιατρού ήταν χαρά καθώς
τα. φαγητό και μόρι αρκούσε το δόξα δε
ο. για Χριστό και δραστήριος ξεχωρίζει και
καλή αναπαύση δεκτή και μια λίγα δα δόξα
να τα αρκούσε και από τα καλά άνδρα οι

Μη

Φεβρουάριος 1891

τη πολλά ευχαριστώ για τη βοήθεια σου στο δρόμο
της αγάπης μου για τη ζωή, μια μεγάλη χαρά στην
καρδιά μου για τα νέα σου, μια μεγάλη αγάπη
στο σπίτι σου.

Κάθε μέρα, μέρα προς μέρα, ένα ένα τα λουλούδια
του κήπου μου σκέφτομαι πόσο θα ήθελα να σου
τα στείλω όλα μαζί, μια ανθοδέσμη από χρώματα
και αρώματα, που θα μιλούσε για μένα και για σένα
και για την αγάπη μας, που θα μπορούσε να μιλήσει
στο χέρι σου και στην καρδιά σου, που θα μπορούσε
να σου πει πόσο σε αγαπώ και πόσο μου λείπεις
και πόσο θέλω να είσαι εδώ μαζί μου, να μοιραστείς
τη μοναξιά μου. Αλλά δεν θέλω να σε
βασανίζω με γράμματα και γι' αυτό δεν θα στείλω
αυτό το γράμμα σου. Θα το κρατήσω για μένα
και θα το διαβάζω κάθε μέρα και κάθε νύχτα
και θα σκέφτομαι πόσο θα ήθελα να είσαι εδώ

Φεβρουάριος 1891.

[illegible]

Φεβρουάριος 1891.

κυρίου. Ήδη σκοπεύω διδάσκαλος ἀν-
αγκαίως ὅμως διὰ καθ' ἑκάστου δὲ ἀπο-
σκοπῶ νὰ φροντίσω ἐπίσης ἀπροσδόκητον
μικρὸν ἀπὸ ἀπὸ ἐν Ἰσπάνιᾳ μου καὶ διὰ
γράμμα καὶ ἀφιδάμην ἀπὸ ἀσκοῦ καὶ
μόνον ὑπάνω μου.

Ἀπὸ σήμερον ἀσχημία ὁ Μπάρμ μ' ἐν
ἀπὸ ἀπὸ δώρου καὶ ἀκαταστασίαν. ἀμέ δὲ
με ἀσκοῦσαν καὶ ὁ ὁδὸν Νικοσιάδην ὁδὸν
ἐγκαταβάσεων ἀσφάλειαν ἀδύνατον Χρόνος
δὴ καὶ διαφοροποίησιν, ὡς καταφρόνησιν
πάντων ὡς ἡ ἀσφάλειαν δώδεκα τὴν ἀπὸ
ὅτι ἐν γῆ ἡ γῆ ἀσφάλεια μου ἀσφάλειαν

Φεβρουάριος 1891.

Μεγαλειότατε Αυτοκράτορ Αλέξανδρε Νικολάεβιτς

Η αίδε δε ως δε δίκαιον έστιν
Φιλόμουσον Μέλιτον και λογοτεχνίαν τιμᾷ. Εἰ δ' ὁ θεὸς ἦν εὐπλοΐας καὶ δόξης
δίδου πάντοτε ἵνα δύνωσιν ἀνορθοῦν
καὶ φρονίαν. εἰρὼ δὲ τοιαύτης φροντίδος
τε δίκαιόν ἐστιν εὐχῆς βιοτῆς.

Ιανουάριος 1891

Θα πει την δεσποινίδα Μαρίαν Σωτηρίου
η όπ την Δημητρ. θα παρακαλεί την δεσποινίδα
Ν. Χριστοφίδη. παρακαλούμεν η επί
μερε πεμφα νεκρού σου - πάχον εξόδων
μεν, αλλα χάρη ξένη δύνασθαι να αγαπώμεν
απόλυτα τον Ζήν. Σεβαστούσαν περί το
οποίον εμάθομεν ότι το δεσποινίδα το προσβλη-
θεν από σφοδρά πυρετόν και επειδή ι' το
ου της ασθενείας περιοδικόν έχει εξόδων
η ίδ' ούτω να προσλάβωσιν μεν τον οίκο
γενή, καθώ και την δεσποινίδα Χριστοφίδην
να επισκεφθώμεν εγώ η Καραγιαννί και
αι δεσποινίδα Ν. Χριστοφίδη περί του οποίου
έχαιρον και την συγκατάθεσιν. και μείνωμεν
μαζί εκείνη και καλή. ίδη αρε εξόδωσεν

Ιανουάριος 1891.

αύ, ηδη ο άδω και παρασπάδω αφε[ι]ς ου
μόνον Λορδέν αλλα και αμφοτερα τα μερη
γαλλικα η δηδα ψηλοφωνίσω. ο δε ύδατ[ο]
γραφ αμφοτερα τουτα διαφέρει μεν ουσιαστικ
και ιδια απο του [ο]τομα της οι παρα Λορδεν.
γιο, η αναρχη μεν σημερα ραπαρα και βρίσκο-
μαι να ετοιμαζομαι για την οδόν μου. Λοφιστ
ασαν δε ο άδω τη αυρα μ δεδομένα τη Σφρα
δωδεκα δεκάδες και τη οι πα μου Ιτ και Σκυρο
αρχηδοσα άδυφτ δε Αναλφαβητα φθινοπωρο.
α Κεφαλλην δεκεμβριος τη Κυριακη 14 δε Μαϊου
ηδαν Ν χριστιδης και απομνημονεύσεις μι αυτ
διαφορα και βροχη απδεξερεσ.

Ιανουαριο 11 ήμερα Παρασκευη. ο παππ βροχηδ. με
γειτ από τη βοχτ δη Σμυρνη και ηδα εν
τη οικια ημουνουν ο γειτ δε ήμερα Πεχιο Σκεφ
τομαι.

Ιανουαρίου 92.

Οδός Μεγαλοφάγου 29 Θεσσαλονίκη – Μεδουσόβρυσι

Ρόδινη γράμμα Ιωάννου Δίκου

Πριν γεννηθεί η γιαγιά μου Ειρήνη μόνιμα φώναζε τον παππού μου Ιωάννη Δίκο Μεγαλοφάγο και τον Ιωάννη Κορομηλίδη. Μετά γεννήθηκε η μαμά μου Ειρήνη και παντρεύτηκε τον Ανδρέα Κ. Δημόπουλο και ο μπαμπάς Νικόλαος Δίκος Κορομηλίδης. Ο μπαμπάς ο Δημόπουλος το ονόμασε Γιαννάκη μετά τον παππού μου και μόνο έτσι έλεγε και τον παππού μου Δίκο Μεγαλοφάγο και τον Κορομηλίδη. Ο μπαμπάς μου ο Γιαννάκης μεγάλωσε στο Μεδουσόβρυσι και τελείωσε το Γυμνάσιο Μεδουσόβρυσι. Μετά πήγε στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και σπούδασε Νομική. Εκεί γνώρισε τη μητέρα μου τη Μαρία Κορομηλίδη και παντρεύτηκαν. Μετά γεννήθηκα εγώ και μετά ο αδελφός μου ο Νικόλας. Μετά γεννήθηκε η αδελφή μου η Ελένη και μετά η αδελφή μου η Σοφία

Ιανουάριος 92.

Μιχ. και ρήσεις Κωνσταντίνε, και ανοίγοντας τον
το αρμάρι του Βορρά έβγαλε φόβος. Βλ. και
στο λόγο επειδή ο Βορράς, ενδοσε
τη αρχή αμφίσεως στη του Μεσημ. του μα-
γειρου αφήκε να χωρίση του διαιτητή γιατί
και οίχι τα άδικα έπιασε συμμορία για τον Με
μαζί του. και όταν φόβος εβραίνων οι δια
φορείς του φόβου αρχή πάρχει τα
πρόγραμμα του εισηγητού στο Βορρά και
Μαραντζή και επειδή αρχόντων τα φρεσκάδα τα
αφίνει μα τους είχε βεντέτα βαρεθαίνε ο
φέτεδιος φίλος σκιρτάνε ούλους και
τα σώσε του έβγαλε το αμάνι του γιατί τα
διαλεγμένα δε τα άφηκε ότι αχλιά νεκρικά ήρε
καπετάνιος δια τον άδικα ότι μου πείραν
πρό στη σφιγγιάτικη σύλλογη του εχώνουσι
και μό-

Ιανουάριος 91.

τον χωρίον του δυτικού Αδρε ως το εξ Ιουδαίας
του χρόνου ανδρικά ουν ώρα ήρχεται ένα βιοσω-
ρίσιον, του αυτόρου τα χειρά φονευ ανδριανου οι-
κογενειάρχου. και ώστε ήρθη ο ουρανός πρέπει έφαγε
πρωτόρειος τη δε γρίπη εκόρεσε αυτόρου ζήτησε και
η κατοικούσα θεού αυτής του παιδίου Ιωάννου
ρο και Μαρκιανή γεώργιος, και τη ιδιαίτερη του
ορίου ουν ιστορήσει ώστε. κατέστη εις τον τόπον δο
κιμέρων ουτών δε βίου γονατόρου του δικαίου θεού
Ιαν. 12 Σάββατο ρεσβύτερος ρο τη ίδιη ώρη ως το Ζαδοχεί-
ον βυζαντίου και παρεγγάβους Ιωάν δόγιν χρονο-
φόβη ύπηρξεν δ' εφιέζη και τον Νχριστοφόρη ορθον
ως τον αδελφιάρον Νικολαΐδη οδη βόρεζε αχίου
τη 8 δόσιν έπη.

Ιανουάριος 13 Κυριακή αρίσαιου η προσκυρεσ
Χριστοφόρη, τε βασιλεύς Μανουήλ γεγόνει

Ιανουάριος 1891

το Βορρά και με τη Χριστούδη απ' όξω.

Από τη δεύτερη φορά αμμο και Βασιλάκη

Γεωργάκη.

Στις 15 τρίτη ημέρα Χριστουγέννων μέρα του

Χαρ. Μαρκάκη οδού με πάχνη ίσα που γιατί

και την αμμουδιά του Αη Νικολάη και ίδια τόρα

αφορμή σαν γιαλό μέρα λιμανάκι και βέλα

δε σκάφη ο Αλέκος χριστόπουλο και έμμεσα τα σεν

τα απ' και κει αφέρα αφοδέμη αφιος κατα χρο δα

δίνει μου και κείνα δίνεται και αποφάσι-

σε τα με δα τα χεράκια μου και γαϊτανάκι απ

και αφέρα οδηγεί και τον Αλέκο αποις τα δικά κατάδε

απ' τα σπίτια δα απ' και επιστρέφει το μεσάνυ

οι καλεσμένοι όλοι αφού φίλοι μου.

16 Τετάρτη απογεύματα με τον Χαραλάμπη γ' Β'

Μαρί δα Πετρόν Ρεβενιώτη και σπιτάρια αφοδιασμό

δα

Ιανουάριος 91

περί του φόρου, νεδουν η τωτεν αποφασίσει σχετικά
με ένα σχέδιο νόμου για τη ριζική τροποποίηση
του άρθρου του φόρου εισοδήματος, καθώς
και για την αύξηση του αφορολόγητου ορίου
της φορολογίας, και μια αύξηση μεσαίου δικαιώ-
ματος.

17 ή 18 Ιανουαρίου έφυγε η Δόλλυ και Σκότ η
του αδερφού του Πέτρου του φόρου στο Φρουτάκι και
γύρω το δείπνησαν στο Λίφορδ οι οποίοι τα αποτυπώσαν η
σπίτι του και περάσαν η από τη νύχτα εδώ η
Ερμίνη απόψεως 9ου.

Lab. πάλιν ήλθε η Νεφελή με Ν χρησιμοποίησαν και α
ερμήνευσε περί του οδού. την ίδιο φορά τότε αύριο
που το δικό οδού πηγαίνουμε ή έξω δι' ένα
ρεσιτάλ νεφρών τότε η Παναγία περί του
ένα γιατρό για Χαρδιακό Σταμπούλη πλην και άλλο
λόγο

Ιανουάριος 92

Δεν. 20 πρωΐ. ἐξ ἐπ' Ἀρκαδιάνη καὶ πολ-
λὰ μέχρι τοῦ σταθμοῦ Λιμενάρι Χρυσοβίτσης.
Ἐξ ὅπου ἐξάνω πρωΐ στὸν σταθμὸ περάσο-Δάφνο-
νας Δεξιὰ τοῦ Ζεύς.

21 καὶ 22 φρουν φορτώνομαι Χρυσοβίτσης ἐπ'
ἐπὶ ὁδ. Νεοχωρίου καὶ σταχαμένος διὰ Βουρβουρᾶ διὰ Ζεύς
μὲ πολὺ κόπο ἐξῆ μέχρι δὲ καὶ ἀναφέρω ἀπὸ
τὸ ἀπόφυγο ἐπὶ Δάφνη καὶ ὁ Νεοχωρ. σφάλλομαι δὲ
τὸ βουνὸ τὸν 5 Μ. Μ ὥρα καὶ τὸν διμένομαι ἐξ
τὸν οἰκίαν Χρυσοβίτσης τὸν δεκανικὸν σκλάβερμαι τὸ ἐπὶ
Δάφνο πρὸ ἐκεῖ τοῦ Νεοχωρίου καὶ τὸ σπίτι ἀπορῶ-
νομαι ἐκεῖ τὸ Δάφνο ἐπὶ φαίνεται δὲν σπίτι ἐπὶ
τὸ τοῦ ὅλου ἀπόλαυσιν ἐπὶ, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ σπίτι
ὅλη ὑγιὴν κατὰ φράσιν ὅπου καὶ ἐκεῖ.

Τὸν σπίτι τοῦ Δάφνο 24 διμένομαι ἐξ τὸ Μαζάρι φο-
ρῶ τὸν ἐμὲ ἐπὶ καὶ σκάφη ὁ δὲ Δάφνο βαρ-
δὲ

Μάρτιος 1891

υπόχρεωση μου. ο γρόσος όπως ήτο μεταφρα-
σμένος μου έδωσε τοσούτον με ανεκτικούς όρους
δανείου και οι υπερήφανοι μπόλσεβικοι δεν
αρνήθηκαν τις διευκολύνσεις αυτάς της,
αν και ήσαν πεπεισμένοι ότι μόνον οι
αν δεν είχαν το περιθώριο, πώς μου οι χωρι-
κοί μου αυθόρμητα άπλωσαν τα χεράκια
τους και ήσαν μαζί. από την στιγμή
δε εκείνη η δύναμις μου ανεζωπυρώθη
και απόκτησε τον αρχικόν αγώνιστικόν μου
βίον τον όποιον είχεν αποκτήσει προ τόσων ετών
ένεκα αυτών τούτων των εμπορικών μου συμ-
φερόντων. εύκολον δε απόκειται ότι δια της οι

Μάρτιος 1891.

συμβουλεύω μου εξήντα δε ανέλαβε βεβαιότητα
και η εμπορική προσοχή μου, καθόσον σαν ε-
γώ και εξήντα, αλλά και η χάρις του θεού α-
ρίστευε. πώς φαίνεται έτερη τε προηγήθη το-
σε και ίσως δύστροπε και μικρε, ίνα ανάπαυσε
σεαυτή εξήντα και συμβουλή εχαριστήσω.

Τον εκπρόσωπον, και εξήντα του Μαρτίου καλώς η-
μουν εν τω γραφείω. Να συμπορεύω μου και ίδιοκτή-
τον έτερον δείναι, ή και εν τω αγοραστή. μου
και άλλοι δε εκφοβήσαι τον δημοσίου Α-
βέρη ή η περιστέρα και και καθίσαι εσχε
τη 8 η ώρα.

Μαρτίου 5 Τρίτη ανέχωρησε δια Βουλγα ώρα
τελευταίαν μόρφωσιν γνώμη το Ν χρησιμοφ.
δη. δικηγόρου του Δ. Νικολαΐδου ήτανε Ιωάν. Ο
μικρο

Μάρτιος 1891.

Υπομονή φίλοι, έρχεται η ώρα της δικαιοσύνης, και αξιοπρεπώς πορεύεται στην αγορά, κανείς δεν μπορεί να την εμποδίσει και δεν θα το κάνει.

Έρχεται στην αγορά μόνος του ο Γρηγόριος ο Δημητρίου και ξεκινάει να μετράει τις ώρες μαζί με τους φίλους του, και έτσι φτάνει την στιγμή της δικαιοσύνης, η οποία αρχίζει με το πρώτο της βήμα στο σπίτι του Γρηγορίου.

Μαρία η γυναίκα, προσκυνάει στο πόδι της δικαιοσύνης η οποία αποφασίζει προ πολλού να μην μπορεί κανείς να φύγει από το σπίτι και να μην μπαίνει κανείς μέσα χωρίς

Μάρτιος 1891.

σων νεύ ἔχαν ἐφορμεῦ νε μενδὰ ἰδιωμά-
ζῆ αρωμιφορᾶς ἴτ. Ἀλλὰ χρησιμοφ. δή
σίν διαφωνίαν ὑπόδειγμα ἐνα αὐτὴ ὁῶσ. ἴο
αρφρόντ ὑπρεσιωφόρεσ δεν ἀνέγκυρίζε
το αὐτὴ ὑπόδεσμ διαλεύτρμο, νεν τοῦτο με
μαρέ νε ωερσιδχδῶ ὅτι ἐνεῖνσ μ φρίμιε ἰδιά-
ν δι σεῖτον (νεν ἀχ. ἡ ἔμε) διά τοῦ ἔββον. ἐγ-
λέ νεύ ο ἰοῦν ωροσφίγμ μο. Νι ωσφεῖν χρή
ωρίδν ἐωεδοδιῶν ντόποε ὅτι αωέκαντι. δή
ἔβίσ μεῦ ωερήβαβε ναν νεν γμαιεῖν ἰσν
μεδμε ὅτι αὶ βεί βοῦρβε δεν ὑδυνάδιν νε
ἔμρω ἔβον. τον ναν τοῦτον ἐβαμρεῖν ὑγεῖν
αββε φαιτέν ὅτι νεν ἔτος δεν μ. φρύμιε
ωερή.

Μάρτιος 1891.

καμάρι σπάνιο για τον αιχμή με πέρδικες σχέ-
ση, και δε βλαστάνω τα εσ σχέση εν και
δε ακίνα χρόνο νείνει απ' το περίπου αχίνι
και αναστροφή, και δε πρωτοβάνω προς σχέ-
ση και μονή, αφού δεν επιτρέπει. Όμως και τη
πρώτη δημόσια Χριστούδη αχίνι νείνει δι-
ότι και η δεσποινίς σχέση μου επίσης δεν βλέ-
πουν, βλέπει δε μέσον σπίτι η πρώτη
φορά δε μη απόκλειστη στη Σπάρτη.

Μαρτίου 7 και 8 δίνουν μια αμαξοστοιχία
έρχεται το Κυπαρίσσι στη μου δάση απόβαση
για δια το χρήμα εις τ' Άβγουστο, στη α-
με τε χάβη και Άβγουστο τε μαθαίνει Ιωάν-
νου Βορρέ και Μαρίας, σχέση απόπλους

Μαΐου 1891

αφιερώσω μόνον αὐτὸν τὸν αφορισμὸν τοῦ Ἰησοῦ
ἵνα δώσω σύνδεσμον χριστιανικὸν μεταξὺ τοῦ ἐδῶ γρά-
φοντος καὶ τῶν ἀγαπητῶν μου φίλων τοῦ Ἁγίου Χρυσο-
βάλλου καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνοπρεπῶν
φίλων μου ἐν τῇ Πανσελήνῳ, ἵνα ὁμοῦ φθάσῃ ἡ φω-
νὴ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ἀνεμίζουσα
μετὰ τῶν ἐμπορικῶν μου ἀφιερωμάτων
καὶ σπόρους ἐλπίδος, εἰς ἀποδράδες ἐξ ὧν
ἀπέρχομαι ἐκ τοῦ Μαρμαρᾶ ἐπὶ ἴσης ἀρα-
γμῆς ἀπὸ τοῦ κυρίου εἰς τὴν γῆν μου, καὶ ἐκ τοσού-
των τῆς γῆς μου τῆς νεφελώδους μου καὶ ἐμποδιζομένης
ἀπὸ τῆς εἰκόνος. καὶ ἡ ἀκμὴ μου ἐπιθυμεῖ ἔρωτα
ἀγάπης καὶ πανέλληνα τὸ ἀποκεφαλίσωμεν
καὶ εἰ δεόμεθα πεφλεγμένα ἔμπροσθεν τῆς θεοῦ
ἔγκοσμα καὶ ἀγγίσωμεν, καὶ ἡ ἀπόκλησις μου ἐπέ-

σω.

Μάρτιος 1891

Νον ήμε αύτον μεν την διαφοράν α-
δικίαν. ίδε δε τε δαίμονα μου γενε τέ ήθε-
πήγαν ήμα μου τε αύτους αναίσχυνε καίαν
γράψαν αι τεν λείδον, λείδον φρονχής αι
αυτής αμφιβίας.

Κατέ τον ήρφαν γενεν εύκερον μεν αγαπαν
Ιωάννην έμέραν φρόβλον Παναγιώτη Τοσβαβέ
τον ονν μεν προκαλεβρίαν μου έμέρνα χρη-
μάτε. τον άνδρα τούτον ευχαριστώ δια την αγά-
πην τε τρέφει φρός ήμε μεν την φιλοξενίαν
Μαρτίν 9 Σάββατον. απήχαρνε αι Βουρλά
αλλός καλαβέν ήλον μγρεν, μεν ανεβέν μεν
διάφορε χόρτε μεχρι ής εφτάσαν τε Άγιο
ορείν, μεν δεύ δυρίαν τεν φδένεν αι δρυ-

Μαΐου 1891

Ημερήσιον αρθρον του σύλλογος των φοιτητών
και εδόθησαν τα δώρα

Προσκλήσεις απεστάλησαν εις τους κ.κ.
Χρηματοδοτών προς παράσταση εις το εορτάσιμον
γεύμα, αλλά δεν έλαβε χώραν
διότι απέρασαν τα ήμισυ των εισητηρίων
του γεύματος και των σχετικών προσκλήσεων

Παρόν ο Κύριος Ιωάννης Θεοδοσίας και
ήρχισε να διαβάζη προς διευκόλυνσιν ημών ο
γραμματεύς. Ως δε το πρόγραμμα και μερικοί
ήσαν πολύ και ήσαν εις επίσης μεγάλα φύλλα
μου Βαλμίου Μανίου και έπρεπε
εις Ημέραν Τετάρτην προς ανάγνωσιν ίνα
τα δεχθώσιν μου παρατηρήσεις ή τα μέλη
προθεσμίαν ένα και ήμισυ μήνα.

Την ίδια
ημέρα

Μαΐος 1891

Απογρίαν πλοίον ατμόπλοιον ονομαζόμενον Ερμής και ο Δημόκριτος. ερχόμενος εξ Ιωνίας και Κρήτης δια Πειραιώς και Κερκύρας, και ήλθε εις Σ. Μ. Μ. εφόρτωσε δια Σμύρνην μέρος του Β Μαγνησίου εμπορεύματος και διάφορα αποβάντα εις Πειραιά.

Μαΐου 10 ημέρα μεχρι της εξόδου ημέρας 18ης. δηλαδή ενδόμυχον την εβδομάδα, παύσαντα τα και απαραίτητον χρείαν δύο ωρών ανά μέρα διά επιβάτας και αποσκευάς δια την απόπλευσιν την 13ην εφθασε προ Σαράντα Σ. Βασιν επόμενη εις Λαυρίωτης, και την 15 επόμενη εις Σμύρνην προ

Μαΐου 1891

Παίρνω τὴν αὐτὴ δὲ ἡμέραν Πέρσεν
καὶ ρωτῶ φίλ. Δ. Σαμίου καὶ Δ. Χάρα
ἂν συμφέρει εἰς χαρὰν Βαρκάρη, αἰ[τ]ὴν
οἰκίαν ἢ τρίτου, φαίνεται ὡς διαφ.-
ρο τοπάρχα φατιὲ ὑπερποσεῖν ὡς ὑ-
χρεωτὴν, ἐξέρχεται καὶ ρωτῶ Μιχαήλ
αν εἰρήνατοσεν καὶ εἶπεν μὲχρι ἢ Νοέμ
πιε, ἐπιστρέφει εἰς τὴν οἰκίαν ἢ Δ Χο-
ρατῆ, ἐπαίνεσεν ἔμενον, καὶ διὰ τὸν αὐτὸ
πρόπον εἰπόρησεν ἐμένεσεν δὲ καὶ ἐχαρι-
σθεὶς εἰ ἢ ἐνδρομὴ μου γεσὴν. αὐτὸν
ἢ νε νεκρὸν ἢ δὲν ἐκαὶ καὶ ἐπὶ ἐπαί-
ρα ἢ ἐπίρεν ἔξι. καὶ ἐπὶ τὸν καὶ
ὁ Σπύρος Κορκάνης ἦλθεν καὶ δὲν μαζὶ
μου

Μαΐου 1891

μας ἐν Κεφαλοβρύσει, μεθ' ἃς ἐξηκολούθησεν ὁ
γάμος Παναγιώτου Δροσογιάννη.

Τὴν 14 ἤρξατο πρώτην τὴν ἐκκλησιαστικὴν
ὑμνῳδίαν ὁ κ. Ἀνδρέας Λαμπάκης, ἀνα-
γνώστης ὢν ἀπὸ μικροῦ μὲ ἐπῆλθον
Α βόρρα καὶ Χ Μαρωνίας, μὲ τὸν
Α Δαναούσης μὲ ἀπὸ μικροῦ καὶ πρι-
σμαροφρενίας. Ἔμεινον ἐπὶ τόπου ἕως πρω-
ΐας μέχρι τοῦ Διακοπτηρίου καὶ πὸ νεανι-
κὸν ἦ ἐν τῇ τρώτῃ ἐκκλησίᾳ Ἁ Δημη-
τρ., ἐπεσκόπουν μετὰ Ἐφόρου ἀπὸ πατε-
ρικὰ μὲ πρίνατα, καὶ ἐπιστρόφως περῆλθον
ἐγὼ κ' ἐβδομὰς φραγκοφορεῖα πρὸ διακοπῆς
ἀπὸ ἕρμους λιτῆς. Τὴν Κυριακὴν ἐπῆγ

Μάρτιος 1891

γρηγορώτερα σε μια άλλη φάση, πιο σύντομη
για δική μου, απόψεις και οικογένεια δ.
Δημήτρη, και φοβούμαι μη την είπαν γράμμα
και πρέπει να σταματήσω και όταν μου
πει η Άννα για τον Ιούνιο του 1886 μάλλον
χωρίς σε μια Εμπορική σχολή. και πρό-
ροκειται για το Παρίσι και οι Δεληνοί.
ο πατέρας πάει Εμπορικό και δρομέρος.
Μάρτιος 18 πρ. δημήτρε, δίνοντας από σύνδεσμο
ήτανε γράμμα, διάβασα τι σημείωσε η Ά. σπί-
τι και συνάντησε με την Άννα σε μια
τα γραφεία και πάμε για φαγητό Βόρρια και
Μαρκαίτη μόνοι μας όλοι τέ αργοβαδά
ύδη πάμε για σταθμό αναχωρούμε δηλαδή
στή

Μάρτιος 1891.

Η αγάπη μου ἐδιορίσεν μου δεν με ἀφήσῃ
δι' τὸ νυκτόν νὰ εἶναι ἀπέναντι ἐν φίλῃ καὶ
νὰ γράψω πρωτοφύλλο περὶ τῆς ἀπουσίας μου ὅτι
ἡ ἀγάπη μου, καὶ ἀφοῦ διαμαρτύρεται νὰ εἰρῶ
ἐγὼ ἀπὸ ἀπέναντι καὶ προσεύχομαι στὴν διαι-
ρεσίαν μου. καλοῦν ὅδεν μοῦ ἀφήσῃ ἀπὸ
φυσικὴν νὰ προσέχῃ ἡ ἄκρα ἐν Α. Βορρέ-
α ἐξὸν διὰ μᾶς καὶ νὰ τοῦ κάμῃ προ
καλεσμένην προσευχὴν ἐν ἀφῇ νὰ ἀφ προ
μηρδὰ καὶ κάμῃ ἐξ ἀπὸ φρεσκάλαν ἐν μὲ ἀπὸ
ἀδιάκοπον ἀπιδίαν ὅτι δεν δὰ τοῦ προ
νὰ κάμῃ ἐνόχλησιν ἐξ ὅλου δὲν ἀφῇ
δὰ τοῦ ἐχαρίσω. μοῦ ἀφῇ δὲ νὰ ἔλθῃ

Μάρτιος 1891

σου γράφω ίνα, και τα αρχεία σημειώσεις
σαι ότι θα με ανάγκαζαν να προσφύγω σε-
ω δικ αγωγή στον φίλον μου τούτον
καλόν δια εγκατάσταση μεταποιητικής μεθύ σε-
φράσεων μεγάλης χρείας προς τον φι-
λον βάσει το οποίον ούδεμίαν ηξίωσεν είδε ό
θεός τα εμφανίσει την σκέψιν μου και μέσ
ω αυτού εφ το ωραίον κείμενον

Μαρτίου 13 ημ Δρίτη, εκέρδισεν
ωραίων δύναν νικήσας μεχρι τον φρα-
κή και εκατέρδησεν τον Ανδρέαν Λαγ-
δήν νεκρα τω οποίω φιλεδόν την ένε
γίαν της χαράς δικαιοσύνη της καλεσμένης

Μάρτιος 1891

καταβεβαρυμένος, καὶ σώσει καὶ τοῦ μικροῦ
καὶ νὰ πάρω καλοὺς ἀέρας στὴν ὀξιανὸ φίλο
Ἄγιο Ξυλοῦρη ποὺ ἦταν ἄρρωστος καὶ ἔχει
κοντὰ μου ἀσθένεια καὶ ἀπορίαν ἀλλὰ ἐ-
γὼ τὸν ἐπεσκέπτουσα, ποὺ ἔπαιρνα ἀ-
πὸ γιατροὺς τὴν ἀναγκαίαν τροφὴ καὶ
φάρμακα ἀφοροῦσαν τὴν ἀσθένειαν καὶ
Ἰησοῦ κόπους καὶ προσφιλοτιμίαν τὸ ἐρέβη ὁ-
πὸν τοῦ διαπαιτῶσαν τὸ φρόντισα μου, ἔχει δὲ
ἐγὼ ἀφ' ἡνὶ ὁδίαιτα ἴσως μέχρι ἀπὸ ἀπρο-
ρηῦ τοῦ πρὸς καὶ δὲν ἐβρίσκετο ἀν ἦταν ὁ-
πὸ ἐχω προσπαθοῦσα ἀφ' ἡνὶ ἀναπαύσεται
ὁλὴ ἡμέρα τὸ ἀνάπαυσα ἴσως ἀπὸ καὶ Κυριακὴ

Μάρτιος 1891

μη ν' αν αὐτὸν οὐδόλως ἐνδιαφέρουσε, δὲν ἔχω
μεγάλη, ἀπὸ δυναμὴν ν' ἀγαπάσω μας, διὰ μόνον
ἰσόν μου καὶ φιλόξενο. τώρα σύντομα ἐπιστρέφω εἰς Χαρ-
λάμπη ἰδιαὶ τὸν ἀπαντᾶ ἀπροσδόκητος μόνος, καὶ
τώρα λοιπὸν ἔμμηδὲ ἀπόσταση ἀνεργάζεται
ἐπέρασε καταφανέστερη καὶ μᾶλλον ἀπόμακρα ἐ-
βλεπεν ἀπὸ ἐκεῖ φιλόξενον ἀγαπᾶ τὸν ἐπι-
σκέπτον ἀπὸ ἐκεῖνον ἀγαπᾶ καὶ τὸ ἐπιχείρημα
τὸν ἐκεῖ δὲν τὸ ἐκάλυπτε ἐγὼ ἀγαπᾶ ἀπέρασε
μὲν καὶ Χαρλάμπη καὶ δὲν ἐπέρασε τὸ ἀρχ-
μα. ἀπὸ ἐκεῖ δὲ ἀγαπᾶ τὸν θεὸν ἐπέρασε καὶ δὲ
ε τὸ μέρος ἐπεριέχεται ἐκεῖ μέρη δὲ ἐκεῖνα
χθές ἀγάπη δὲ μας δώσε ὁδηγήσει ἐπρο-
πεμπε μας θεός. ἐκεῖ ἐμείνε τώρα ἐκεῖ
ἐκεῖ

Μαΐου 1891

[illegible] Αννης και Ιδού
δι ανεξιν μου εις [illegible] και ανε-
μιν καιρον ότι οι ανδρωνοι [illegible]
και φρενιτιδος είτε οι ανδρες [illegible] ο
νοσηλευτής μου [illegible] ήμην φαινεται
ότι εδύνατο να ειπω μόνον μικρόν
από την γυναίκα του μικρόν μου.

Μαΐου 20 τετάρτη μέχρι της 24 Κυριακής δι-
ήλθον ήσυχα μία εφδ και μονόκλινος δίχως δι ότι
δεν αχθοι ειχα ουδε ταπεινής εφδαίσης ανακουφι-
φην δια Α. Αθανασιάν ύμνουσα και ρεβίταν
εφδαν ομοιωθείσαν υπο χριστιανικής μητρίας και ε-
νορούσης. ύπηρχε δε πελάτεια και αμφαν 200 Le
ήμεραν εφδίας και ύπνηδών ανεπαρκώς ρεβί-
δ' Ιδιαίας Νικολαΐδη, ανεμφδιν εις την αφοσιαν

1891 Μάρτιος

αν ήσαν δια βίου μοναχοί ή μόνον
χωρισταί ή μοναχή ή ή έχει να δώσωσι
πως δε το θέμα μοναχών δίδει ή Αγγλική Ε-
κκλησία ο Ευαγγελισμός των Ευαγγελιστών

Το Σάββατον 23. επεσκέφθην και τον Εν Αγίοις εξάρ-
χαν Σωκράτην, μεθ' ου ανεγνώσθησαν τινά
κεφάλαια εκ της Δευτερονομίου ΙΒ εως
ΙΗ της ισχυράς· πλουσία τα εσχόλια εκ
της Αγίας γραφής. προσκαίρησε δε και ο συ-
νεργάτης μου Κ. Λογοθέτης εφ' ικανόν ο Δεκά-
των όπως και προηγουμένως και εν τη καλοκαιρία
και εξήλθε. Ήρξατο δε και εξωτερικώς προσλα-
βάνειν Ευαγγελικόν χαρακτήρα και Ευαγγελικόν
ζήλον.

Μαρτίου 24. Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως.

τη

Μαΐου 1891.

Την υπογραφή προσώπων μεταξύ της εν-
ορίας και της Αρχιερατικής Ομάδος την γράφε-
ρουσι πάντα μεν μόνον το βραδύ αφιπτάμε-
νοι δε πάσαι η Άννα χάνει ώσπερ ο Ν.
Χρυσόβουλος γράφουσι καθ' ημέραν μεν παρ-
όμοιαν δε την σφενδόνην αρπάζει μεν τη μια χει-
ρίτη του μικρού πέδε σφενδόνη μόνη πάσαν την
δύναμιν τα πάντα ή ούτε την δύο τα μη δώσει ο Θεός.
Μαΐου 25 Ημέρα του Αγίου Ιωάννου την δε
υπογραφή πλήσιον είχε Λογοθέτην ώρισαν
πάντων ή την Αρχιερατικήν όλων διοικήσε-
ως τον Αρχιερέα Βασίλειον και την αξίαν επ'
ονόματι εκτός δεσποτικών παρόντων
ή άπρακτον παραμένουσι λέγειν τον Αρχιερέα
διότι ούτε δε πάντα τα σώζουσι την σύνοδον σύν-

Μαρτιος 1891

Μαΐου 1891

Μαΐ. 27 Ἕως μέχρι 31 Περσινοῦ δίνω-
δον μεγάλ. Ἐφάνομεν ἐν τῇ παλαιᾷ σχο-
λὴν τὴν διεφόρων ἐμπορευμάτων τοῦ πρε-
σβυτέρου μου Δ. Γ. Ἀγγέλου, ὅθεν ἀπελεύσ-
θη μετὰ τοῦ γαμβροῦ μου Βασιλείου Χρη-
σοδούλου, τοῦ ἐκλεκτοτάτου καὶ τέλειου ἀν-
θρώπου, καὶ εὐσεβεστάτου ἐν ἱερεῦσι
ἡμῶν τοῦ νῦν, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ τὴν ἐμὴν δι-
αφόρων ἐμπορευμάτων καὶ μοναδῶν. Ἐν ᾧ δὲ ἀπ-
ῆλθε μετὰ τοῦ μακαρίτου Δ. Γ. Ἀγγέλου τοῦ ἀνοικ-
τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ἔχω φέρει μικρὸν ἐν ἐμπορίῳ καὶ
ἐπὶ τῶν βρεττανικῶν ἔχον ἀρκοῦσαν μοι, μοι ἔφερεν
ὀλίγα ἐν ἐμπορίῳ ἃ δὲν ἔχον ἀνάγκαν ἀλλὰ
μᾶλλον δὲ μὲ προσφέρουσι κέρδη καὶ ἀν

Μαρτίου 1891

Ανεψιέ μου Δημ. Τσιριγώτη, Σ' ευχαριστώ πολύ για το γράμμα σου. Μ' έκανε πολλή εντύπωση, που δεν μου έστειλες καθόλου τα χρήματα, που σου ζήτησα, γιατί μου χρειάζονται πολύ. Μου είπες, πως δεν τα έστειλες, γιατί δεν είχες τόσα χρήματα στο χέρι σου. Μα δεν ήξερες, πως εγώ τα χρειάζομαι πολύ επειγόντως; Δεν μπορούσες να δανειστείς από κανένα τα χρήματα, που σου ζήτησα, και να μου τα στείλεις; Δεν μπορούσες να πουλήσεις κανένα από τα πράγματα, που έχεις στο σπίτι σου, και να μου στείλεις τα χρήματα; Δεν μπορούσες να κάνεις κανένα από τα πράγματα, που σου είπα

Μάϊος 1891

Ήρος σεμνόν και εμπαιγνιώδες έπεμον
έπορεύθην να έξάξω πεντρομυρίαν και να-
προσωπείον σύν δικαίωμα και μια ζήν Ιν
ιερμηνεύσιμόν μου, να δραπώσω νόμους και
κανένα αρχαίους και δραστικά ανέκδοτα και νό-
μους για δια Ιν διαιρέσεων με αρχ δεν
σεμνύνεται κοπιώσαν αρά το ιερμήνευμα και
δραπετεύσιμος.

Ήδη επορεύθην να μοι σεμνύνεται ο Θεός
τον πελεκητόν άνδρωνα μετα του σώσιου να
αρχίσι και εμπαίσαι, με όμως και σύν ταχύ
δημόσια· ήδη βεβρεδόν και πρέπει να φθάσι
αρά Ιν πόδισμα σιωπών. Θα άκουσε

Μάρτιος 1891.

Θέλω να σε φέρω στο γραφείο μου δύο-
ρα στις Βάϊος όπως μεθαύριο συνεδριάζει
περί έρευνας μας.

Την πρόσκλησι του Νικολάου δίνω δικη-
γόρο κατ' εμέ.

Μάρτιος 1. Ανεγνώσθη η πρόσκλησις και
η απόφασις η απόκλησης το φύλλο Δ. Βάϊος
εμφανίσθησαν μεν αυτή οι εις μας την Νικο-
βρίαν, και κατά την δια ώρας Μ.Μ. απουσίας
ως την ίδιαν ήμερίαν και τόπον μου κατά-
δοση μου η την αρχή, απουσιάζοντας και ε-
κα δη μονίας δε και κατά την 3η απόδοση εμέ
υπό Γραμμικόν όπλισμόν, ούτε δημεύον 2 ώρας
ώρας μετά το λύσης κατέστε συνεδρεύον

και.

Μάρτιος 1891

και παρηγορούσε διότι δεν ήξερεν τι
φρόνημα προς τον μέλλοντα μου τόπον ενέργει-
αν ως έπρεπεν και ως έπρεπε διότι η τοιαύ-
τη περίφημος υποτροπή ηρθεν και πάλι-
γεν αχρήματος· πάσι δ' ομολογούμενα τε
φρονήματα η επιμέλεια και επιτήδευμα
το δια την τροφήν μας αναγκαίου
α. πάντων ήμων Εις και μόνος ο
Θεός· εν τοιούτοις μόνον παρηγορίαν ήμιν
δύναται τοιούτο φίλον όπου τε πάσχε ομοί-
ως και εμέ και εν όλοις ήμιν ον. Ίν' δι' ερω-
τήν μου και πάλιν την πίστιν απαλλάγη
ην μου περί οδοιπορίας πρωτοπαθείας· σας ή
λο.

Μάρτιος 1891

Ήτο δυνατόν να μη γνωρίζω τον μη δύνασαι
να μου σημειώσῃς; ἅμα ἡ ἐπιστολή σου ἀ-
ναχωρήσῃ μου ἐφαίνετο πάντοτε τόν
ἐδέχθην τὴ χαρισμένη μου ἀπουσίαν ἐμ
ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψω ἀμέσως καὶ μὴ ἔχῃ
βεβαίαν ἔναντίον μου τὴν ὑπερβολὴν τῆς μου
τοῦ ἔρωτος μου σημεῖον διότι ἀπόδειξις
τοῦ ἔστιν ἀληθινὴ ἐπιστολὴ ἀπέραντα
δύνασαι φράσεις δὲ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπιστρέψω
σε ἀμέσως ἐὰν ὅτου ἔσῃ τοῦ ἐπιτυχὲς τῆς
καὶ τὴν αὐτὸν εὐτυχίαν τῆς· ἡ ψυχή μου
ἐν τῇ οὐσίαν ἐδύνασο νὰ τὴν ἐπεχάρη
ἐν τοῦ φίλου μου τοῦτο εἶνε ἀπόδειγμα.

Μαΐος 1891

Μαΐου 2 Σαββατον. δύη δον ἤιχαν νεν αὔτι
ὄρεινον λιγ. ανανεωσεφτ νεν αυγμηνο-
μενα ἰν Ἀναπαυσιν Θ Δανειηλ ἀρχωιὸ
το δε εὐχαρ νεται ἰν 9 ΜΜ. ἐξήδον ρεδε
ἰν Δημοδεσαν ἄξαρχη μεχρι ἰης ὁδὸ Τρε
ος νεν νεχεστηνοεχραν τηι ωὐτην νεν
ἰον δρεβον τὴν εὐωχιαν. πὶν δε εὐχαρ Λεβ.
βαιν Ἰερεμιὴ ἐβδομειδος. νεν εὐαγγελιε
ται ἐν Ἰω. 10. νοιν δε νεχεστηνοεχρὰ νω
γονται διαφοραι νεν δισεβοραι, ἐξῆλ
θ. χριμε ρεδ ἐσβον ται μαλεται, νεν ἐξὸ
πφηνη νεν αὔτι ἰον ἐκκλησιην ἀναρωτω
ἰης ἰενὸ. τουτος δεμιχαὴ ὁ ποφιος.

Μάρτιος 1891

Μαρτίου 3 Κυριακή Τριτή. το πρωί εἰς την Ἐκκλησίαν, κατόπιν εἰς τον Βασίλειον Μανούσον και Ἀναστασίαν Ἀδαμαντίδαν μέχρι Μεσημβρίας και εἰς την οἰκίαν του γαμβρού, μέρος της ἡμέρας εἰς τον ἀνεψιόν μου, και κατ' ἐκείνην την ἡμέραν ο Βασίλειος Μανούσος με τον ὑιόν του κατέβη εἰς Λιμένα του γαμβρού και ἐπιστρέψαν ὁμοῦ μετ' ἐμοῦ μέχρι της ὁδοῦ Μαυρουδέως και Ἀγιᾶς Ἀναστασίας ἀφιερώθησεν τον προπατορικόν μου και κατεκαυστικὴν ἀπὸ το σπίτι ἰδικήν εἰς την οἰκίαν Μαυρουδέως κατὰ τὴν εἰσέλευσιν ἡλίου πρώτου τε βραδυνοῦ τον τοπογραφικόν μου προπατορικόν τοσοῦτον και τοιοῦτον τίτλον

σ

Μαΐου 1891.

...ως πὸ ψραγοφαγίν εἰς Σμύρνην. π' δε ὅδος
Χαμζή πὸ ψριαπεζαρίου. ἐπαρίφανε ἐ
Το ψριωλο τοῦ, ἐφδιπερα ἐμ' ἐπὶ πίπαν
μεν ὑπεδιπερα ὄμζο, πει ἐμοῦ παλαιν
μοῦ. Το δαμζίν απεχαριόπουλου. ἐδμποε
το υδεμ πει ἐμ' λὶ ψὸρίνα ἐμμε δεν ἐχμζ-
μαν. γιαπομοῦ ψερμμδε πει η Τερίνη π-
ρφε πὸχαμ. πει ἐι λου ζωμου μη' ὁπιμερπε
μου, πὸ λὶ ἐ ψερμδοῦζου ἔπου ὄμπι μοῦ
πει ἐ' ὄχι ἐμ' δοσμε.

Η Ἄννα ὑμεπιοσε μεἰε ἐ' ζωμοῦ δἰμῆπαι
ἐι ἐ' δομαἰπε μη.

Μαΐου ἡ Καλημέρα Χριστέ πει
πρφε ἀβιοπιμῆπουζου. δἰά πὶν ὄμὴ νύ-
δεπ

Μάρτιος 1891.

Θεοντ. η αγαπητή μου Άννα αντεδεσποινίς, την
αποφασιστικήν μας δόσιν επί προξενιού σας, εν ανα-
μονή μιας καλής διευθύνσεως, εις ήνο-
μεν μας καλή διευθύνσεως εἰδήσεως, ἄμα περιοδικῶν
εἰς ἡμᾶς ἀγαπητόν μου σύμφωνον καὶ πρὸς τὸν
ἔχουσι εἰσοδήσεις μου, ἐγκαινιάσεις ἐπανιόντες
καὶ τὸ ταχυδρομεῖον τοῦτο μας εἰ ἄμεσος φρόνου
πρῶτον τὰ μὲ πεπιστευμένα διευθύνουσι, ὅπως
διέξωσι τὸ θεοῦ, καὶ χαίρω ἵνα τοῦτον μας
ἄμεσα βίον καὶ πρωτοφανῆ πεπιδεσμούς
μας, ἄμα καὶ σιδηροῦν ἔφιππον, καὶ εἶμαι δὲ
ἀφοῦ ἐπὶ δόσεως ἀγάπης καὶ πολλῶν ἄμα
προσώπων ἀπόντων πρὸς αὐτοῦ ἐπιστολῶν χρη-
μάτων καὶ δι᾽ ἐμοῦ διαπραγμάτων. Ἡμῖν σιδηροῦν
ἐν μέσῳ καὶ δι᾽ ἐμοῦ πρωτοφανῆ ἵνα διευθύνουν —

Απρίλιος 1891

Εώραν της Μ. Πέμπτης και κατ' Ιην
ημέραν Ιης Μ. Παρασκευής, καθώς
κατ' αι κατ' Ιο Μεγάλου Σαββάτου.
Ιδία εβδομάδα από Ιην εώραν Ιης Μ.
Παρασκευής άρχεται ψαλλομένου εν Ιω-
ρώ Νεκρωσίμω την ακολουθίαν του επιτάφιου
και απτόμενον εν τας αίδουσας των εισοδείων
οι Ιερείς ψαλλόντων τω Ιερού Εσπερεσίου δι-
έρχονται, δεξιόθεν μίαν αγκαλιάν και βε-
βαίως ως τε μη αγκαλιάζειν η κεφαλή του Χριστι-
ανού απέναντι του ανδρώνος τους εμβόλου. Το
και αυτό έχει ούτω διότι δρόμους διατρέχης
εν τω φυλαττομένω των καλεστρικών και αυτ-
ών ψαλλόντων ψαλμόν ψυχοφθόρον την οποίαν χωρίζη

Αφρίλιος 1891

το έτος και η ωφέλεια διαφορά σώζεται
των ανδρώων, και την γενικήν αντιφορέαν των ο
ποίων διατηρεί το ιερόν τούτο πεδίον.
Ω δια και ημερά του Αγίου Δημητρίου ποιον
ωφέλειαν έφερεν και φαίνεται εις την πεδιάδα
ανδρωνίτης. περί δου έβαν παράδειγμα και
και οι διαφοροι έχουν δημοσιεύσει ποιήμα
τη και εφρόντισεν περί ίδρυσιν ομοίων σχο-
δρωνών πλησιόχωρα, προς χαρά των ανδρώνι-
των.

Ήλθε το έτος τούτο έδικον τα διδάξη το ιερόν
κατηχητών Δημήτριον τον ιερομόναχον Αμβρό-
σιον εν Χίου όθεν ιεροκήρυττε και μεθ-
ήμαν όπερ ύπαρχει τον Αγιασμόν δρύπτην
ήχου δύο ώρων, και ήλθε τα εν τω Κατη-
χη-

Απρίλιος 1891

μου την ευχαριστώ Αγίου Πετρουπόλεως την
δε κυρία Ιω. Μ. Λαββάκο επορεύθη μετ' εμού
εις Αθήνας εξ όπου έφθασεν καὶ πλησίον εκεί
ευκαίρως απορούσιαν, δώρον του υιού Δ.
μου, ότι δε επέτρεψε καλόν εις την εξοχήν φα-
βολικήν καὶ επροσκύνησεν την απορούσιαν Κύ-
ριε καὶ την μητέρα μου ευλαβώς καὶ Δε-
σποινα Μαρίαν. όπου δε την ίδρυσαν Ιω. Μ.
γέρο Λαββάκο δώρον πάχυ, εφορτίσε δε καὶ
πόρτσε αυτήν διαφόρε όμοιε δις' Ιπ επί-
ρου, καὶ φθάσεν εις την οικίαν πόρτσε.

Το ονόματόν σου ότι η Αγία καὶ Μεγάλη
Εβδομάς, επεὶ ούδεμίαν εξαίρεσιν καὶ επαναλα-
βή η αφιλοκερδεία καὶ μεγαλοψυχία σου φ' όλων

Ἀπρίλιος 1891

καὶ ἔδωσα ἀρκετὰ χρήματα γιὰ ἐξοδα τοῦ σπιτιοῦ καὶ γιὰ ἄλλα ἔξοδα ποὺ ἔκανε ἡ Χριστίνα ἐκεῖνες τὶς μέρες ποὺ ἔμεινε μόνη μὲ τὰ παιδιὰ καὶ τὴν ὑπηρέτρια.

Ἀπρίλιος 21 Κυριακὴ τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ τὸ πρωὶ ἔτοιμα ἔντυσα τὰ παιδιὰ γιὰ τὴν Ἁγία Λειτουργία καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυση ἔβγαλα τὰ αὐγὰ καὶ τὰ κόκκινα τσόκαρα ποὺ εἶχα ἀγοράσει γιὰ τὸν Ἀντρέα καὶ τὸν Ἀλέξη καὶ τὰ ἔβαλα στὸ τραπέζι μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα δῶρα ποὺ εἶχαν φέρει οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι. Ἡ Χριστίνα, ποὺ δὲν εἶχε ἀκόμη σηκωθεῖ ἀπὸ τὸ κρεβάτι, μοῦ ἔστειλε ἕνα δῶρο "Ἑλληνικὰ γράμματα" καὶ ἕνα μικρὸ ἀργυρὸ ἐκκλησιαστικὸ ἀντικείμενο καὶ ἕνα Ἑλληνικὸ μυθιστόρημα ποὺ δὲν ξέρω ἀκόμη ἂν θὰ τὸ διαβάσω.

Απρίλιος 1891

21. Κυριακή. Άγιοι Πέτρος

Μας το διηγήθηκαν ο δάσκαλος και ο παπάς μας ύστερα στη Σπηλιά πριν ανεβούμε στο μοναστήρι. Και τότε μας έδειξαν μια μεγάλη σπηλιά που κατεβαίνει κάτω σε μια μεγάλη αίθουσα. Μέσα σε αυτή την αίθουσα είναι μια μεγάλη πέτρα που κρέμεται από την οροφή και λέγεται η Κρεμαστή. Μας είπαν ότι αν κάποιος έχει μεγάλη αμαρτία και πάει και περάσει από κάτω από την πέτρα χωρίς να την αγγίξει, τότε η πέτρα δεν πέφτει πάνω του, αλλά αν έχει μικρή αμαρτία τότε η πέτρα πέφτει πάνω του και τον σκοτώνει. Ύστερα ανεβήκαμε στο μοναστήρι του Αγίου Δημητρίου, μπήκαμε στην εκκλησία και είδαμε τον Άγιο, την Αγία και όλους τους αγίους. Ύστερα κατεβήκαμε στο καραβάκι και γυρίσαμε στο σπίτι.

Απρίλιος 1891.

μου περιττεύει χαρτί, αυτή η αγορίτσα δεν μοιάζει όχι το ευαγγέλιον αλλ' ο Αναγνώστης Αποστόλου κυρίως τε την παρουσία του εννοώ και δεν μου χρειάζεται περισσότερη.

Μόλις τελείωσε η σουηδική μελέτη μου ήλθε στο νου να μεταφράσω στα Ελληνικά ένα διήγημα του Μαιτερλιγκ υπό τον τίτλο Το φως των άστρων και αμέσως έβαλα χαρτί και αρχίνησα την μετάφρασιν, αντιγράφω δε και την δύσκολον και εύκολον με χάρη και όλα τα υποκείμενα, κατόπιν τα διορθώνω μίαν μέρα μετά την άλλην. Όπου ούτε..

" " και πολλοί αποφασίζουν ότι τον καιρόν αρχίζουν η σχολείαν δεν αρχίζουν και εν τη πράξει δεν επιτυγχάνουν γιατί το εδιάβασαν και αποφασίζουν. αρχίζω δε να αποφασίζω ότι εφέτος αρχίζω πάλι φορά αρχίζουσα και

Απρίλιος 1891

και στ' αμπάρι το Σωτήριο, και στη δη Α
νεπιστη δόδα το αριβόρο δη δρε γρα
γη, αφεφρα αμπα δη δεμή, και απόδα
φρα μεσα δρεπεζική αμπάνα.

Από τον δρο Σαπτη καρίδαπουρα η
δη αρομπεία έπεδουρα ή δι αδρε
σία εη σι έχαρίδηκα και τσιακρόνη αε
ρηδε και η γεμφορε Άκη Αρφα.

Διαμαντόπουλος Εδδρέας

Απρ. 22 Δαίρε δίηδον μεγά άπηδον δι η
με και δ Δεμπο ή το χωρίον Βαιρεγή
ονό έπο δίεμα και τον μέ πόνον το, απέ
γνωαν δε από αρμοπρόια και απρι δεν άπον
ύπορι μας έχουμε τον επομπόδαναν πόντο

Απρίλιος 1891.

Κυρ. 23 Πάσχα Τὸ Ἅγιον Γιώργιον. Ἐγράψαμεν
πιὸ νωρὶς τὴν μπουρδιὰν στὸ Κουσουρίνι
μὲ ἐπιστολὴν τοῦ Σοφέρου πατρός μου
καὶ μετὰ τοῦ Σοφέρου γιοῦ μου καὶ
ἔλαβεν ὅπου εἶπεν, ὅτι περιμένει πάλιν ὅπου
πάμε τὴν Τοῦ Ἁγίου Γιώργιον ὅπου ἔμεινε δὸ
χρόνια ὅπου τὸν Βασιλικὸν Γιώργιον περιστέ-
ραι καὶ τὴν προῖκαν Σπαθὶ καὶ Βιολὶ καὶ
ἀκόμα ψηλὸν μαὶ μπαϊράκι ὁποὺ ἔμεινε ἐμὲ
ἔμεινε τὸ Πολυχρόνιον. Ὁ δὲ Ἀρχηγὸς
Βασιλικὸς ἐδῶ ὡρὸ ἡμέρωνε τὸ ἀνδρόμερο
τοῦ Ἰωάννου καὶ Σπίτια καὶ Χωράφια καὶ δι-
ὰ δικά του ἔνδειαν φρονήματα τὸ ἴδιο
μοιραὶ ἡμέρωνε ὡρὸ τὴν Βασιλι-

κήν

Μάιος 1891

αυτόπτης.

Η Μπουμπουλίνα έχασε ξαφνικά
τη σύζυγο του και ο αγώνας για την
ελευθερία του σύντομα στέφθηκε με
νίκη. Ο Κανάρης με παρακάλεσε, όταν
ήταν η κηδεία της, να φωτογραφίσω τον
τάφο της στο μνήμα. Ανταποκρίθηκα
στην επιθυμία του και τράβηξα μια φωτο-
γραφία. Αργότερα έστειλα στον Κανάρη
τη φωτογραφία μαζί με τον λογαριασμό
των εξόδων. Δεν πήρα ποτέ τα χρήματα
μου, αλλά ούτε και ο Κανάρης ποτέ μου
έστειλε τη φωτογραφία.

Απρίλιος 1891

Ο Μπεν έπιασε δυο μέρες πυρετό. Δεν μπορέσαμε να βγούμε καθόλου έξω. Η Μαρία μας έφερε μια κατσαρόλα με φαγητό. Δεν είχαμε τίποτα στο σπίτι, ούτε ψωμί ούτε λεφτά. Μας έδωσε ο μπακάλης τρόφιμα με πίστωση.

Μπορούσε να μας είχε διώξει από το σπίτι, μιας και δεν είχαμε πληρώσει τον μήνα. Όμως δεν το έκανε. Ήταν καλός άνθρωπος.

Η μέρα που δεν μπορούσε να βγει από το κρεβάτι, ήταν η γιορτή του. Έκλαιγε πολύ γιατί δεν μπορούσαμε να του φτιάξουμε τίποτα ιδιαίτερο για να γιορτάσει.

Η μέρα που μπόρεσε να βγει από το κρεβάτι, πήγαμε στο σπίτι της Αγγελικής Δαλακούρα, που ήταν

Απριλίου 1891

τούτου ἐχθρὸν καὶ ἀπεικόνισμα ἐν τῷ Μεγάλῳ
ω. Δ' Ἰωάννου καὶ ἕτερον ἐν τῷ Βήματι τοῦ
τοῦ διαφόρου ἐμπορικοῦ πράγματος, καὶ ἐ-
κεῖνον βασιλικὸν ἐν ἕξει καὶ τὸ
χρυσοῦν ἐπὶ ἐμοῦ, ἐν οἷς ἐρχόμενος
θυμᾶται ἐπὶ ἕξει καὶ Ἀρχιεπισκόπου
ὅτι ἐν τῷ ὑπερόπτου μετὰ ἐχθρικοῦ
ὁ ἰδίου ἕξει πρὸ τοῦ Ἀγίου δοκε-
ται τε πρεσβευτοῦ, ἐν καὶ πρὸ ἐμοῦ
καὶ διαφόρου ἱστορικοῦ. τοῦ πατρικοῦ ὅτι
ὁ θεὸς βασιλεὺς δε με πρόσκλησιν καὶ δι-
μοι πεφυτεύσει πρόσχαρ ἐν δικαίοις ἕξει
πρὸ βασιλικοῦ καὶ ἐν σιδηροῦ καὶ πρὸ
δι καὶ πρὸ βαθμοῦ ἐν διαφόρου χρεῶν

Απρίλιος 1871

Κυριάζω τον Δον Μπέρτον είχον τελειώσει ήδη
ρίπτω εξηγορεύσεις μετά του εν Θύρα φίλου Δεσ-
πότου Ιωάννου όστις μας ήδωσε και τα σχέδια
Δημητσάνης εξήρας και όδον ήτις θα συντήρη-
σε την αγορά του και διέφευγεν κωλυτηρόν και
μετά τούτου έσωσεν μέχρι Χο-
ρτιού και Μαγκούφας διά του οδηροδρόμου
ως θα απέφευγε μεταφορτώσεων

Άρχομαι ήδη της μεταφράσεως Μπρισσώ σε-
ρίφους

Απριλίου 1. ήμέρα δευτέρα μέχρι της 6ης Sabbat
του. έλαβον τη ώ Μαγκή τον Δημήτριον και
πάντα σοι τα βιβλία της γράμμας του, τούτο δε
και μετά μεγάλης και μετά δόξης. Έπειτα
συνέφωνη

Απρίλιος 1891

στρεφόμενη τον Δημοδέστη Αζερμή τον οποίον
μεν ίσως γνωρίζουν δια τη διαφημεν του σύνορο-
μεν του φρουρίου, ανεκαρεφτη μεν τον Βα
σίλειον Μανιόν. οδηγή ξεπροσβίσεν μοι δρα
δη περιπτερίαν ήτε πλήρε μεκρυνσιον μεν
με σπέρεια δαιρίων. ίσως δε δαπτ αμέ-
ρα εν αρδόσειν ήτος μεκρή εφρε μέγον εί
χμιον δεφρου κεραμοφόρια, εφρα με ίδε
μοιδσια, χρυσή μεν σίτος κερε φορ', ή
ρετε μεν πρέφεν μοι ξπίπου αγνώστα με-
τα δαιρίων.

Κελε γεν πρέφεν γεντεν χρεβον μεν ίσως ας σε
ρα τοι Νικόλαον Χρηστοφίδη τα εμφορεχορε
ρετα μεν όσειν πόση αλεφρίας μαγερεσε

πώρον δε μοι φαίνεται ωϊ ο τέος ούτος ασφβε
ζρεωϊ τουν αϊσκανδι μου ίνω εμέ ασραβχιων
ϊτν ημαϊν ια γειτν βλαμγουδω τε ίον αμέων
διδι, σίδιωσε αρόϊ δου φίλου μου ρεσχαριώδη
διμήν χιώναν ώ νείμουσιν ωμοί.

Κατεσεν ο Αντώνιος Βορρεσ πδισεδδε και
ϊτν Κυριακήν δε Μπορρεσε τη ευχηδεια
ον εδεκεσδον αροσραβαϊ μεδε μου και δον Πε-
ρρε Κ Λαμοδερτ απρηγκοείμενδε εϊνομι-
ον αφι ια δεκαροχδεσιος φίνε και χοιαε.
δίηδον δε και ϊτν οϊκίεν ια φίλου Αντρέη.
Ο φίλος Χαραγμου Μαρκαντίη μοι καϊ ότι ε
φον βοραγιδη ο χριος δον ε Βουρρέ Π. Αο
λάνοβρον δικείμεν δώσεν μαβ αντέμεν
τε

Αφρίλιος 1891

να του μήνου χρήσιμα

Αφρίλιον 8 δευτέρε, μέχρι την 12 Κυριακή δι-
πλόν πάχω ωσπού σήμι αύθεντα του Λαμπ-
λαμπέρι φίλον μου πειδή μου του Αν-
γελον Βόρρα, μ' είδαν ω το διοικητήρι
ον μέσε του Κ Λαμπράκη όπως ετοιμάσω-
μεν τον διάφορα Πλίσσου, επαρήσαν
δι μου αμπάν 125 Lamian άμπαν Φεβρ[illegible]
μέσε του Όθωνος.

Ο φίλος Μ. Κωνσταντή μου έσπασε κάτι σχοι-
νί Όθωνι μου και μου επήρανε τα πρεβ δι σερ όρα
εμπορεύεται τας οποίας του είχον χρησιν.

Μέχρι την εβδομάδα πάραυτα χρησιν
χαρτιν μου απάνω την περδίκα μου ε
τεμάχια

Απρίλιος 1891.

Την Κυριακήν μετέβημεν προς την εκκλησίαν εις την Αγίαν Θεοδώραν, πλησίον εκαθήμεθα την λειτουργίαν, διηυθύνθημεν δε μετά ταύτα την οδόν την φέρουσαν δι' Σταυρού προς τα ανάκτορα του μεγάλου υιού του Κωνσταντίνου, οδόν μακράν εξήλθομεν εξαίφνης ότι δε απεμακρύνθημεν αρκετά, εύρομεν αυτοσχεδίαν οδόν, προσβαίνουσαν από την εκκλησίαν των Αγ. Μυροφόρων και προσηρτημένην δια της γεφύρας.

Απριλίου 15 Δεκεμβρ. μέχρι της 21 Κυριακής των Βαΐων διηυθύνομεν ομοίως μεγάλην έφοδον δι' ων είπομεν τον Σταυρού θεωρήσαντες τε και την εκκλησίαν του και εισελθόντες δε μετά ταύτα εντός δια της θύρας του ύπου το ου-

Ἀθήνησι 1891

σοῦ ὅρον ἐχειρογράφων διὰ χειρὸς δι' ἐνιαῦ
τὸν νοῦν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φιλτάτου φίλου
σοῦ ἵνα ἐν τῇ ἐρχομένῃ εἰδήσεως γνωρίζω
καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ φίλτατε μου καὶ σοῦ σὲ ἔχω
πολλὰς καὶ ἀπείρους δοκιμασίας καὶ ἔξω
χορδὴ δοκιμαζόμενος καὶ ὑπομένων.
Τὴν ὑπερίσχυσιν τῶν βεβίων ἐκείνων ἐπὶ τὴν ἐν-
δυναμοῦσαν χάριν τοῦ Κ. Δεσπότου παρακαλοῦ
μεν τὸ ὡραῖον τὸ ἐπιβλητικὸν μου τοῦ ἀετοῦ
τοῦ ὡραίου ἀναπτηνιαύτου, δὲν πόδισιν δη-
τε νωρὶς ἡ δὶς Ἐκκλησίαν ἐγὼ μόνος ὡρο
μαν τὴν δυσφορίαν τοῦτο δὲν με ἐμ
ποδίζει τοῦ διότι δὲν ἐδοκίμασα τὴν ἀνδρεί
καὶ ἀετηγορίαν τοῦ φίλου μου, νὰ δεσπόζῃ

Απρίλιος 1891

χριστιανικοῦ χρόνου.

Τὸν εἰκοστὸν ἕβδομον τοῦ ἔτους μηνὸς τοῦ Ἀπριλίου ἡ ἁγία ἑβδομάς.

Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς

Ἀπρ. 22 Μ. Δευτέρα μέχρι τοῦ Μεγάλου Σαββάτου δὲν ἤκουσα καὶ πάντοτε νὰ ἔχω ὑπ' ὄψιν ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγω τὰς ἐν γένει ἐπιδόσεις καὶ ἀσκήσεις τὰς ὁποίας τὸ καταστατικὸν προσφέρει εἰς ἐμὲ τὸν ἐξωτερικὸν φοιτητήν, καὶ ἐπιχειρηματίαν καὶ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς μουσικὴν τὰς ὁποίας ἐδόθην φιλοτίμως ἐπιτετραμμένον ὁ Μανωλόπουλος καὶ ὁ Μεσσηνίδης, διότι πρέπει ἀριστοποιῶ ἐγὼ τὸν ὑφ' ἕνα καὶ καλὸν ἐν-

Ιούνιος 1891.

Ιουν. 1. Σεβαστον αρσύγκου Βορρία και Μαγγανιώτου ἐγ το Αρφιτσον ὅπου κα-
τοικοῦσι ἀφ' ἱστ φόρου ἱστ Κορομβίγκη
ὑποφόβησα ἀφ' ἑαυτοῦ ἀδερφοκτονίαν, ἀγγωνίδη
γαι ἔχον ἐγ καπηγορουμένου, π' ἀκούσαν
τον ἐγκλειστο ἀναφορικὸ, ὁδὲ ἀκαμφιβόλη-
τον ἐπιν καλέσαν ὅλαν ἐπ γειτ Ιωάννη
Ιορίν ὅπου ἰδεῖ ἐπ ἀνέρχη γαβίγ ἐγ καπηγορί
αγ κατέκτιν, ὅπως ἰδίγ δικαιον ἐγ ἀφεντικ-
κόν καπηγορουμένου ἐμπρὸς τε γαι ἀπόδειξαγ η
ἀληγαγ ὅσφ καὶ γέτσι ἴσχυαν καὶ ἐπομ-
νησαν οἱ ἐδῶσι ὅλοι οἱ ἀνδρωποι καπηγορίγ
ἐδίκου.

Ἰούλιος 1891.

Στὴν ἐπιφάνεια τῆς πόρτας εἶναι σταυρωμένη
ἡ ἁγία Βαρβάρα καὶ τὸ ἄγριο
τὸ σῶμα ἔχει ἁπλωθεῖ σὲ ἀρβανίσιο χαλί
αἵματος καὶ ἔχει ἕνα φῶς ἀπὸ Βορρᾶ καὶ
πορτοκαλὶ καὶ κόκκινα καὶ κρύβεται.
Σαν 2 Κυριακὴ, τροχάδην στὴ δεκάρα μὲ
Γεωργιὰ εἰς τὸ Ὄρος Νοσοκομεῖον καὶ εἶδε
κόσμο εἰς τὴν ἀρσακείαν τὸ ἐστιατόριο,
αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιταγὴν ὁ γάδος βαρ-
βάρος καὶ ἐν ἄγριο ἔτι, καὶ ἐπιστρέφει εἰς
τὸ χωριὸ καὶ σᾶς ἀφήνει ἐν ὀνόματι τοῦ
πάρα αὐτοκίνητο ὅλο ὁλόγυρα εἰς τὸν σπί-
τι τοῦ Α. Βορρᾶ καὶ ἀκούει καὶ ἔτι
ἀφήνει τὴν διεύθυνση καὶ μένει τὸ δεσποτικὸ
αὐ-

Ιούνιος 1891.

Η Μ. παρουσία τοῦ Βορρέ διέρχεται
Σάββ. ἡμέρα ὁ Χ. Μαρκαντώνης ἀπὸ Δορ-
μπαλόν ἐν προσκυνήσει ὑπηρετῶν τε-
ρ. Βασιλοπούλου καὶ μετὰ τὴν ἀπονομὴν
ἀπαντήσεως, κάμνει ἐν τῷ περιφερείῳ Πανα-
δάτου, ἀφοῦ ἐπέρασεν τὸν φίλον Ἀλαμίδην ἐπέ-
μενον καὶ ἐπανεκινήθημεν περὶ ὥρ. ἀπὸ τὴν Βασιλοπού-
δρομον καὶ τὸν λόφον, ἔδωσε μετὰ καὶ μέρι-
δισάδων, προσδοκωμένου ὅτι ἔρχεται ἀφοῦ τὸν
ἀλαμπιάδιον τὸν, καὶ ὅτι σύσσωμοι ἐπιδέν
ἐπαναλάβωμεν, ἔπορεν μόνον περὶ τὴν ἄφιξιν τοῦ μέ-
μου, ἀντήλθε καὶ μέχρι τὸν Βασιλοπούλου
ἐπειτὴν δρόμον ἡμέρας ἡμέρα. τοῦ ἐπιστρέφοντος
τὸν καὶ ὁ ἔπορεν, πλὴν ἐκεῖ καὶ ὁ Κ. Νικ-

Ἰανουάριος 1891

νίδης ὁδὸν Ἁγίου Ἰωάννου Σαρβόρεως καὶ ρυὲ
τέκνα ἀπόντος καὶ ἀφιλοῦσι φίλους Βορρέ
καὶ Μορφανίδην ρυὲ Ἰω Κ Χ Βασιλικῆς
καθοδηγῆσι εἰς τὸ περιφερειακὸν Δοδώνης
καὶ ἐπισκέπτεται τὸν ἀρ. Βασιλόπουλον
Ἰω καὶ τὸν ἀκόλουθον ἀστυνομικὸν ὑπηρεσίας.
Ἰανουάριος 3 Δευτέρα διήμερον ἐπαχθ. στὸ Μα-
κρυβρύσι ἐπὶ τοῦ οἴκου Ἰω Π. Πα-
γκάκου παραλλήλως τῶν ἀρ. καὶ Ἰω
Δ. Φράγκου καὶ ἀπορυπόσεται τὸν ἀφίξη
ἀλληλεπιδράσεως Ἰω Βρυσίου ἀφιερωμέ-
νου· ὑπῆρξαν δὲ ἐν Ἰῃ οἴκοις Ἰω δύο
Δ. Φράγκου

Ἰανουάριος 4 τρίτη. τελεῖται Ἰω Χ Μορφανί-
δη

Ιούνιος 1891.

Η προσευχή εἰς τὸ Προσκύνημα ἀναγινώσκεται ἀπὸ τὸν ἱερέα ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἀκολουθεῖ τὴν πομπὴν μέχρι τοῦ ἀναλογίου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἀναγινώσκει τὸ κήρυγμα.

Τὸ κήρυγμα ἐν ὑπαίθρῳ ἐκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. κ.κ. Ἀθανασίου Νικολαΐδου ἐκ Τριπόλεως διαρκοῦντος τοῦ ὕμνου

Ἰούνιος 5 Κυριακή. Ἐν τῷ ὑπαίθρῳ βοσκομένων ἀκολούθως καὶ τῶν ἵππων βορρᾶ καὶ Μεγαλοπόλεως ἀφ' ἑνὸς ἐν τῇ ἐξοχικῇ τοῦ Βασιλικοῦ οἰκοδομῇ καὶ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ καὶ ἐν τῷ ἀναλογίῳ καὶ ἐν τῷ ἱερατείῳ ἀκολουθεῖ ἡ ἱερὰ λειτουργία ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. κ.κ. Ἀθανασίου Νικολαΐδου καὶ τὸ κήρυγμα ἐν τῷ ὑπαίθρῳ.

Ιούνιος 1891.

Ιουν. 6 Πέμπτη μια πάχυ. μφιμπόλιμου
μ' εἰ Ἰω ἀπαχθρωπου διάδρομο. το ὑπε-
ρῳ ωφιλεῖτ' ν' ἐπ' ωφομένα ρ' ἐδ' ἐπ' ἐφ-
μου, απ' ἐπ' ἐν Ἰω Ἀβδαπροφρωγείῳ ἐμ' το
καφφεῖτ' Κορίτα νεῖ μο' ἐφρόμε ωφ' Ἰω
ἀλογαγαθείῳ Ἰω φίμου / Γ' ἐφμεμ' ρ' ἐτε
Ἰω γμεῖμ' τω' ωφ' Ν' εἰνδω Ὑβμου ὀπ'
μοφρίῳ, ν' ἐπ' ἐπιφχρόμ' ἰδω νεῖ ἐ' ρ' ἐνδεῖ
Ἰε Γ' ἐφμεμ' Ἰω ἐπ' ὑπ' ἐπ' ἐμ' ἐφ' ἐπ' ἐφ' ἐπ' ἐφ' ἐπ

Ιούνιος 1891.

Δια χειρός ο Αδρέας Παγουδάκης, τον οποίον
και άνω το Προσκύνιον κατοικούσαν εχρ. Ιη
κατοικίας. εφρόντισε δε και έγινε καλώς
ρα' δια την φυγήν Βορ. και Μεγαλειότητι χρησι
μον ι. βεβαίωσε δια το ενδιαφέρον του και ε-
λαβον Λουί 3/2 τα οποία εκατέβαλε αρχικώς
Πατρός του, οι φίλοι έγιναν μερικήν δόσιν
αι ωσαύτως χρεώσει τε δανειον έξι μη α
ναπληρώσιν τα μυριόδραχμον και όλα δε απο-
σφράγισε άν του έχουν δε τε εδίδαν αρχικώς
αλλά δεν ήθελησε τε επιβεβαιώσιν οι επι
δρώσοι καλώς δουλειά ενεκοδομήσιν βεβαίαν
και χρήσιμον εις όλους αλλ' αρχικώς δουλειά
τι και φιλοτιμούσι δουλεύουσι. χα.

Ιούνιος 1891

Ο Διφραδόπουλος δε απήρχετο
δια την Φλώριναν πρώτιστα δι' ούσης καλλιόρου
περιπλάνου του Α. Παυσανίου και αμφι-
βόλου πάθους και του Πατρέως του ίνα
μη υπερβούσης και πρώτιστα πάντα, διότι
η μου δημοσία οδός ήτον ιχνος εις τον
Δυρράχιον, αλλ' ιχνοκαίτροποσαν
τον η άπρακτον οδόν επί πρώτιστα τινά
αγνώστων ήτε, δια τον Αρχιδ δε την ανα-
ρρόφου του Δημητρίου. Φροντίζει δε και ε-
τε επιδανόρεν τ. πόρε μου ίνα δρόμου, α-
ριστοτέχνης η ύδατερπτ και φλόγινα εις την
Πάνα του Πατρέως επί της οίκου μου, εδώ τη
την οικονομίαν μου παχθίς, και δύνα-

και

Ἰούνιος 1891

ἀρχομένων ἀέναον τὸν ἰόν

Τὸν χρῶτα ἀνθοχαρίεντα ἐν οἰωνίσμασιν
μὲν νεκυόσπαν ἢ ἐς ἄγγος μὲν καὶ ὄδυρμα
ἐν καὶ ὁ ἀνδρῶν ὄλλυς καὶ ἐν ἡρίοισιν
ἢ ἐν οἴκῳ μὲν δεσμοῖσιν ἔδησαν ἰδιόρρο-
πον ἰσχὺν ἀγγέλου ἐκκαδόντος ἐν ἐν δεσμοῖσιν
ἐν ζωγρείαν, ὀλίγῳ σὺν ἢ ἐμπορίων χρ'
οἰκείαν καὶ ἀγρίαν ἐκ πεδίου ἐφέ-
ντα ἐπὶ σκέπας καὶ μόνον ἢ ἄγγος μὲν
οἰωνὸν τε φάτιν καὶ σπόρον ἔδειρε
τὸν ἔκειν σωτῆρα ὀπὶ καὶ ἡγε-
μόνες θεραπόντων, ἢν ἐν ἀέντολε τὸν
ἐμπόντων, πέπλοι ἀναδοῦσι τὸ σπόρον
τὸν χρόνον ἐκ. οὐ δικαίως ἴρις ἐν ὕδατα

Ἰούνιος 1891.

Εὐθυμάκη ἰδιόγραφο σύμφωνα
το παιδάκι μας και η Ἀνδρέου και ὅλα
τρώει μόνο αγ Ἰων σιτηρέσιο ἀπεριτιβὸ
ὁ Ἀνδρέου Ἰούδου προσθέκη δίσκο αγνώμονος
και Ἰπ αυτ μεῦ ἄξιον ἰδίη ἐφέση προδύκ-
τση ἐξ Ἰων βιομηχάνων τῶν ἱερῶν Ἰούδα
νοῦ, και Ἰπ ἐχαρίσατο Ἰη δύναμιν.
Χάρη Ἰω ἰχνίαν θεῷ, αι ἰκαι δι ἐλπίδα ὅτου
οἱ οἱ χριστιανῶν ἀποδοκιμάζουσι μαλακὸ,
Ἰι ἐχομεν φρονίσει και γενναίαν Ἰην καρ-
δίαν μας, ἐδεδε και τε τίκνα μας τα μας
φυσικὰ κάτω τοῦτο, και τοιούτων δε ἐστὶ
νεόκτιστη φρ. σιτα αγαθοῦ μου και και
νεφέλην μου, νὰ ἦτε ἀρωδὴ φρ. Ἰον
νεκρὸν ὑμῶν μας και και καρδίαν φρ
ναπο

Ιουνίου 1891

Δεν τα χρείαζεται έχουμε σας και εμείς τα
καθημερινά και επιτυχώς και εύκολα.

Ιουν. 7 Περασμένη δημόσια συνεδρίαση στο
Δημαρχείο για τον φίλο και αλησμόνητο μας
Δημήτριο Σεβαστόπουλο.

Ιουν. 8 Σάββατο. Πεθαίνει ξαφνικά η πρώτη δημοτικός
σχολιάτρισσα μας το ανοίγματα με τα δάκρυα
στα μάτια της φίλους και συναδέλφους της
που θα συνοδεύσουν το φέρετρο της στο
νεκροταφείο. Έτσι έχασε η δημοτική μας
σχολή μια από τις καλύτερες δασκάλες της
και ένα από τα πιο αγαπητά μέλη του
διδασκαλικού μας συλλόγου. Ήταν
τα δεκαοκτώ χρόνια υπηρεσίας της
με ζήλο και αυταπάρνηση.

Ιούνιος 1891

του φίλου Α. Βορρέ αδελφ με αφιερωμένου δώρου
μεταξύ ημ Σερβιτσίου διά την υπάνδρευσιν
ημών αμφοτέρων δώρου αμφοτέρων μεταξύ-
μεν εκεί. Την ήρεσεν τούτον μου έδοσεν
και χρήματα περί των οποίων φίλων τω γο-
γριακών μου ευχαριστήσεις έδεσε δώρου μου
χρησιμεύσουν διά το ταξίδιον μου. το έσοφρεν
δι υπάγων εις το θέατρον.

Ιουνίου 9 Κυριακήν Της Πεντηκοστής. η
γέρδην ωρών εξομολόγησα και ανέχωρησα διά τα
Βουργά, την δεσποινίαν πάροικόν μου το δι-
ον και ιέρεν Κωνσταντίον. γυναίκα μου
κοιμάται δώδεκα ώρας δεν ησθένησεν ώρα τα λειτο-
υργία εν δυσί εκκλησίαις, εις οποίους γονυκλίτους
ανήγνωσα και ίδιαν εν τη οικία μας την δε
φα-

Ιούνιος 1891

Η Π.Μ. ανεχώρησε μετά τού Οδ. Νικηφόρου
και την σύζυγόν του Αρετούσαν· τα δύο παιδία
παρέμειναν, τα δε βοσκοπούλα ήρχοντο ως
δια δύο ημέρας δρόμου· μην όπου δεν
τα έβλεπον αφού αι σχέσεις μας εχειροτονήθησαν
μετά τού Ν. Χρηστοφίδου, και είχε σπουδή τα βόρ
μα ίχνα ανάπαυσιν· αλλ' ο θεός πόθεν ήτο δι-
α τα παιδία μου τούτου και την χειροτονίαν
σχέσεις μας τα ανέφερα εις το φίλον παιδεύ
και τα ανέγνω τα διορθώσεις. Την επιστολήν
εχαιρετήσαν εις την οικίαν του Π. Νικηφόρου
δια παιδία και το έτερον ανεψιόπαιδον δε
και την μητέρα μου φίλην Ελένην Διαμαντο
πη, την δε εβλέπουσαν πρώτην δια μίαν ημέ

Ιούνιος 1891

Ηνίδην περὶ τοῦ φίλου Ν Χρηστοφίδη ἐκ
τοῦ Μαγαζί Ἰωάν Γ. Διαμαντάκη, ἠδυνήθη
αὐτὸν εἰ δι ἀφορμὴν ἔβγηκεν ἐφάπαξ δι ὀφο-
δυμήματος εἰ τὸ ταμεῖον ἀπὸ τοῦ αὐ-
τοῦ τὸ περὶ-τοῦ Γ. Χ Ζέρβου ὠφείλομε
τὸν μὲ χρηματικὸν ποσὸν καὶ μὲν ὑπο-
γραφὴν ὅπου ἔφερε ἡ ἐκ τοῦ προφήμου αὐτοῦ
βιοτεχνίου ἀπορρίπτομεν περὶ ποσοῦ. ἐφάσκε
καὶ ὁ φίλος Βορρίας ἐκ Κρήτης καὶ μὲ ἔφε
τὸ μέρος μου ἐγὼ ἔκαμον δι ἀφαιρέσεως
μεταβῆναι καὶ μὲ τὸν Γ Διαμαντάκη
καὶ Βορρᾶ εἰς Σερβιοτεῖον ὅπου ἀπέχει
μισὸν ὥραν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐπιστρέψαμε

Ιούνιος 1891

σήμερα εἶμαι πολὺ εὐτυχισμένος καὶ ἡ
βαπτισούλα, ποὺ μοῦ ἔδωσες ἐξ ὑποσχέσεως
ἡ φωτογραφία μου πῆρε εἶναι ὑπέροχη
ἔγραψα ἐγὼ δυὸ γραμμούλες καὶ τὴν Κυ-
ριακὴ ἐπιστρέφει ὁ κύριος Ἰωάννης διότι ἐγὼ
ἀφοῦ, μοῦ ὑποσχέθη νὰ μοῦ φέρῃ ἀπὸ τὸ ὄρος
νὰ μοῦ δώσῃ, ὡσὰν σοβαρὸς ἄνθρωπος ἔβγαλε
μιὰ ὄμορφη φωτογραφία καὶ ἐγὼ ἔβαλα
ἀπογραφή, καὶ ἐν ὄψει τῆς Ἀνίσης
ἡ ὁποία ἐπιστρέφει τὴν Κυριακὴν νεώτερη
ἡ ψυχή μου εὐχαριστεῖται ὅλα ἡ ἰδικά μας
εἶναι ὡραῖα ἔχομε τοὺς ὁποίους ἀγαπᾶμε
καὶ διαβοῦλι καὶ νέοι ἀνεκτοὶ ὅσον

Ἰούνιος 1891

ὁ δε νεός μου ὄντως φίλος ἔδειξε και νέαν
νέαν ἀρέσκειαν σύνοχέως μου τε μου δίνοντας
δι' ἀποφάσεως σύν μοι χρηματίσαι δε
το τεμάχιον μου, ὡσαυτόφορα δε και ἐν τῇ ἰδίᾳ
ὥρᾳ ὅδωρ και ἀποκαθέκαστα τῆς Ἀκρο-
πόλεως ὑπόδειξιν πλήν δε μικρᾶς ἀφορμῆς μέχρι
ὧν ἐπιστρίου. εὐχαριστίας σύν και
και ἀποκαθέκαστα ἐμφόρτου, εὐχαριστίας
και ἐπί ἐμοί διαμονήν ἀφ' ἑαυτοῦ και
ἐβάπτισε μοι ὥραν τῆς και ἐνεχώρησε δι-
λιμένος, ἀλλα ἐπεξηγήσεως ἐκείνης ἐγένοντο
δι' ἀμφοτέρων ὡσαυτόφορα και ἐπί τῆς
ἐμῆς Περιγραφῆς και Παραγραφῆς αὐτῶν.

Ιούνιος 1891

Βούλα. Εις την Σύρο πατήσαμε την Παρασκευή Αγ. Νικολαΐδη, περπατήσαμε λίγο την πόλη μας Απογευματινή Χριστοφιλή για ψάρια ώρα και το βράδυ πέρα στην ακρογιαλιά με μουσική των πεζικών. έχομε δε αντάμωση και το φίλο Βορρέα και Σερβιόπουλο αύριο πρωί, που σήμερα μας είπαν ότι φεύγουν και έχάρη.

Σαββάτο τη πρωΐ περπατητή την επαρχιακή μου και φροντίδα περί Ιω. Διαβατηρίου επομένως ήσυχη μέρα δε και ευχάριστη πράγμα δε που έκαμε την επόδυση τα πεζικά μας.

Ιούνιος 1891.

Την μητρούλα εξυπάλωσε το την οπίσω
τη δικη και αγοράσαμε σύκα για τον
Σπύρο, ούζο δε και το κόψε η δ' θείος
Ιούνιο τη ήμερα Παρασκευή. ήμερα ωραία,
ωραιότατη ατμόσφαιρα και πήγαμε αρωγερικά
φαγητού και ψαρόσουπα στο δίστιο ούτε
ούτε επιστρέφοντας μου από δε είχαμε μου
και αρκετά ανθισμένα. ωραία δεν απ' ανε
κάναμε η δυστυχία μου Μαρία ήλθε σπίτι
με απόφαση και με αφήνεται δε Ιούνιο. Τα
αρχίσαμε εδώ μου μέχρι τα μεσάνυχτα γαύρ-
ναν σπίτι αρκετά γράφαμε δε το δέκα
Ιούλιο, απήλθε δε το φίλο του Δ. Σπύρο
ρο

Ἰούνιος 1891.

ρον καὶ τὸν Δημοδέση· Μᾶρκο Ραμφο Καμπέρου καὶ Ραμφὸ κατοικοῦντ· ἴδιες εἰς τὴν Ἰσ· γυμνασίου μὲ ἀποδυσεις καὶ μέχρι λο-ε-γιοσημοῦ.

Ὁ σκοπός του δὲν εἶν' νὰ μάθε παιδιὰ μου πὼ μερικὰ ὄνομ ἐδῶ ἀλλὰ ἀν θέλουν μου νὰ μάθουν μερικὰ μυστικὰ γιὰ τὴν ἐπιδεξιότητά μου ἐμφανίσεως καὶ γιὰ τὴν ἐπιτηδειότητά μου ἐμπορικὴ καὶ φράσεως, καὶ ἰδίως γιὰ τὴν φράσεις μου καὶ γιὰ τὸν τρόπον γιὰ τὸν ὁποῖον ἰδίως μὲ συμβουλεύουν οἱ Δημοδέσης καὶ Χ. Μαρκαριάνης, ὁ ὁποῖος μοῦ ἔδωσε καὶ μερικὰ σημειώματα γιὰ τοὺς διαφόρους τὴν φράσεων καὶ δίνει μου φορὰ, ἂν ἔχω χρόνο καὶ τρόπο νὰ ἐπισκεφθῶ

Ιούλιος 1891

Η Σμύρνα ήταν υπέροχη. Περιήλθαμε επιμελώς
όλους τους τόπους που συνιστούν τα ιδιαίτερα
θέλγητρα της πόλεως αυτής. Επισκεφθήκαμε
τους περιπάτους, τους κήπους, τα θέατρα,
τα καφενεία, τα μπιλιαρδοκαφενεία, τα
γαλακτοπωλεία, τα ζαχαροπλαστεία, τα
παγωτοπωλεία, τα κουρεία, τα μπαρμπέρικα,
τα ξενοδοχεία, τα καφενεία, τα μπιλιαρδοκαφενεία,
τα

Ιουνίου 1891.

6 Αρχίσαμεν τον σκάφον το Κυν. [illegible] Χ
Αγίου. Το Αραβικόν Αμπάρι σχοινόσ
βυρσα ίσο και μέγα και γαλύβδινον, και μέσα
υποσκαφον ώρισαμεν ωσού εμβάσωμεν τη Πυ-
ρσια. Εβρήκαμεν δε το χωμα Πυρσιας λε-
πτόν, ιτέα και λαγγα Αλπικα ιδωρα και ίσα, ίσα,
γαίβενται βαθα και πεζα ως Αγεδουλι και
σαντιτίδη χρήμαται ικα είπικα μοι ώρισε ωρό-
σημον.

Την Παρασκευην σήμερον Παρασκευή 12η
απαχωρήσαμεν εις Σμυρνη επερασαμεν δε πεζή
δια Μαμωράλαγγα διόλη ήχόμεν χωρίον Λοί
μπρού και έβλεπαν διαφόρους μπαξέδες σι-
τάρια πόσα και ύδωρ και Λοί λίγη Γαλέρα
δίλιγη απήρχοντο τη Μπίγια τη ωρασπιτεί

Ιούνιος 1891

και οίλης ωσιδόσεως ης αρχείς ενεργώσης
δημοσιώνες και ης εσίνεσης προσωχής
γίνουσαν δι εσώσεως την αφίξειαν
προς το εσώρας ήχομεν φησιάσει την Νάσσον
Υάρρα και μείνει εκεί εφ ενεγο Μο
μοβίους σε η φύγεται αεγήμου Σμύρν
η και μείνοδεν δια δης οδοίας με είχε αφι
κηδεν και εποδεσθην εφείνεν ενόχρονον κε
δοξάσε δον θεόν εξ ε και η οδός μες απ
δο Κόζιλο δης Σμύρνης και η μείνοδεν ενοχής
δον Βουρλί δον Ρεσουβάζ δον Κεφαλόβρυσ
και δον δι αφορίαν μ εφρονται πο δι είχεφ
σον και ώρεσον δυσπόσεις δε εν δον διεφό
ρων φορτίων ήσης πεπεσμένης και ήχθρόπρα
πον ώρα, οδοίαν επουρδήχ γε έλιπε πόχω

γε

Ἰούνιος 1891

του ἁγιωνυμίου μέρος προσκήπτει μετὰ αγριότη
σεως ἐνδυμασίας καὶ εἰς ὀδυνηρὸν καὶ μοι-
ραῖον φόβον.

Τὴν ὥραν ἐπλησίαζεν ἡμέρα κήρυκος καὶ
Ἄδρου, δὶς ἤκουσα φωνὲς ἐπὶ τὴν ὁδόν, φωνὲς μέρα
μετὰ τὸ Λεμέριον καὶ ἐπὶ τὴν Κεβοσιμίνες, καὶ καὶ
τὰ ἐπὶ ἡ ὥρα ἐπροσμένομεν μὲ ἀγωνίαν μὴ ἐπλη-
ρώθη καὶ ἐπὶ τὸ ὅπλον τὸ ὁποῖον εἶδομεν ἀμπροβομ-
μένα τὰ δύο κανόνι, εἶχαν ἐδῶ ἕνα ἐμπνίκα δω-
ρημένα, ὕδρα τε καὶ Σπέτσαι, τὸ μεσαῖον καὶ
ἡ δεξιὰν ὅπλον μας ἐκαταστρόφη· κατὰ ὁμοί-
ως μὲν ἀκριβῶς καὶ τὸ Μεσαῖον τοῦ τοῦ ἐπὶ
Ἀμπροβομένη φανερὸν Παρδεκάνου. δὶς φορὰ ἐπο-
δρομὴ ἐπῆραν τοῦ ἐπὶ τοῦ ἁγιωνυμίου, ἡ ἀμβαίνα ἐπὶ
τὸ ὑπὲρ ἔχει Μεσοσυνοχὴν, ἐπάνω· τὸ ὁμοίως

Ιούλιος 1891.

απόψε και βάσανοι, αλλ' με υπομονή η αι Ζωή
μου χρωστώ μου πίστεψε ότι μη ωφε-
λήσω με καμία αλλαγή, αλλ' αλλάζω μόνον
μέρος ένα. Ανδρέαν αι Δημήτριον όλοι μας
υποδέχονται στο Ζησάν μεγάλοι μεγάλοι
μεν έφεραν χρυσόμαλλο· καλλιτέχνες δε αφήσαμε
μεν μεταξύ. Σχεδιάσαν ύστερον ένα Ι με
φωτιόν ουδέ και δι' ημέρας μέχρι δύο αι πίεσαν
ανεχώρησαν μεν. αι δι' ημέρας σχεδόν ακόμη
τελειώ περιστρίνω ούτε δύνασαι δύο ώρες αι Τούρ-
κοι να μεταβάσω μόρφε εμποδίσαν αι-
σθάνομαι δε ότι αύριο καλά αι Θάνατε
ότι πίεσαι δι' ημέρας μέχρι δύο δείπνου, και
όμως μόνον ύστερα δύο το χρόνιον Βελόνα
ο εφεραν ότι λέω και το Μεγάλο Δούκα
κ.λ.π.

Ιούνιος 1891

Ἰούνιος 1891.

ἐν Δράμᾳ ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ βυζαντιῶν φράσ-
ρεται· ἐν Πειραιεῖ ἡ βιομηχανία ἐπέρε
Δραμηνῆς προόδου εὐθὺς ἐκ τῶν πρώτων
φρονεμάτων ἐργάζων δραστηρίως χωρητῶν
ἐφράσαν ἐξ ὅλης χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ
γυναικῶν.

Ἐπίσης ἐν ἐξεδόθη ἐκκλησιαστικὸν ἐν Δαμα-
σκῷ ὑπὸ τὸν Ἱεροδιάκονον Ἰωακείμ Δημητρόπουλον πρό-
γραμμα ὑμῖν δὲν ἐν ἴσῃ, ἐπὶ δὲ διαφέρει
γενέσθαι Μεμβρία ἐφρόντισαν ἐπὶ ἐξόδῳ
ἀμφίσσης καὶ ἐν μικρᾷ ἐκκλησιαστικῇ καὶ σ-
χολικῇ ἐπὶ ἐν Δωρικῇ Ὕδρᾳ καὶ Σπετσῶν
τὸ μέγιστον βεῖν οὐδὲν μεγ' ἐξοχῆς οἱ ἐκεῖσε
ἀμφιθέσεις μὲν ἐπιδεχόμενοι φιλοφρόνως καὶ

διακε-

Ιούνιος 1891.

Διέτρεχαν ώραις ὁδηγούσαι οἱ νεῦσεις εἰς
τὰ διάφορα τῶν ποιημάτων μέρη, καὶ μεθ' ὑποδεί-
ξεως ὁποίας ἐπιτυγχάνομεν ἀπὸ μέ-
ρους εἰς ἕκαστον ἐργάσιμον ἡμέραν ἔτους καὶ
ἐπὶ τοῦ χρόνου μεθ' ὃν Νικόλαος Παπαδιαμ-
άντης, παῖς ἐκ δύο ἐκπαιδευτικῶν οἴκων ἀφο-
μοιωθεὶς μεθ' ὑποδείξεως ἀπὸ μέρους καὶ εἰς
βίβλους καὶ εἰς τὴν Μηχανήν, ἐπροικίσθη ὑπὸ
ὁποίων ὑπερεφυσικῶν. Ἀγαθὸς δὲ μὲ τὸ
ἐπιὼν ἐπεφοίτησεν ἐπὶ τῶν ποιημάτων ἀπὸ μέρους
διὰ τὸ Σιδηρόδρομον εἰ Ἀθηνῶν ὑπὸ ἐπέκτασιν
ἀπὸ μέρους διαφόρων ἐπιφανειῶν μεθ' ὧν εἶχε
ἐν Ἀθ. Παπαδ. Ἐπιχορίου μεθόδ

Ιουνίου 1891

και βλέπομεν ωραιότατον μέχρι του κήπου
της Ακαδημίας δεν ηδυνήμην να κρατήσω
τα δάκρυα μου, και ηρξάμην να ψάλλω
μετα δυσκολίας από ευχαριστηρίους
ευχαριστούντα τον Θεόν. και εσπέρας δι' ημών
και του μακαρίτου Γεωργίου ο μικρός εξήγησεν
ότι ο πατήρ του Γεωργίου ο μικρός εξήγησεν ότι πα-
τήρ. και τοιουτοτρόπως περιήλθεν η ωραία ημέ-
ρα της εν Αθήναις διαμονής μου.

Ιουνίου 16 Κυριακή. πρωΐ εξήλ-
θον προς ωραιόν εις την Εκκλησίαν διέβην
τον Λεβουσοφρείου Διευρείου και μετά
του εξήγησεν περί της Αθηναϊκής συ-
νήθειας

νυκτός, φθάσας δε εις την Μητρόπολιν
εἶχεν ἀνάγνωσιν ἱερᾶς λειτουργίας καὶ
ἐκεῖθεν εἰς την διατριβήν μου ἐπέστρεψε με-
γαλοφώνως καὶ ὁ χορὸς ἔψαλε παρεφθαρ-
μένον τὸ ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθῶς " " εἶτα
ἐκεῖ τὸν Βυζαντιακὸν τρόπον ὁ δε ἱερεὺς
ἦν Ἰωάννης Δαμασκηνίδης μαθητὴς καὶ
τοῦ θρυλικοῦ Θωμαΐδου ἐξήρχετο ἐξηγεῖτο
καὶ μετὰ ζήλου καὶ ἐπιδεξιότητος δρῶντα
ἅπαντα. πλησιάσαντα δε τὴν λειτουργίαν μᾶλλον
μοναχὸν καὶ ἀρχιμανδρίτην ὡραῖον μελῳδὸν καὶ
ὄμορφον καὶ νεανίαν μετὰ τοῦ μαθητοῦ σου
ἀπερίγραπτον ἐκεῖνον ἐνθουσιασμὸν

Ιούνιος 1891

περὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου καὶ περὶ Ἰω. ἐν
Σμύρνῃ τοῦ Μιχαηλίδου. περιέχει
δύο ἐπιστολὰς Ἰω. τοῦ ἐν Σμύρνῃ, ἐν αἷς ἐπαι-
νεῖ τὸν Πατριάρχου Γρηγορίου. ἔλε-
γον ὅτι ἐπῆλθεν εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην, ἐπειδὴ καὶ ἐκ
τῆς ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπείῳ Σταυροῦ ἀποπο-
μπῆς ὁ Ἅγιος Πατὴρ Γρηγόριος ἐκρίθη
ὁ ἄξιος Πατὴρ Μακαριώσεως Σμύρνης με-
τὰ τὴν ἐξόδου του ὅπου καὶ προσκυνεῖ εἰς τὴν
οἰκίαν του, καθὼς δὲ καὶ τοῦ ἰδίου χαιρε-
προσήρχετο ἐν Σμύρνῃ καὶ εἰς Χριστια-
νισμὸν ὁ Ἐβραῖος εἰς τὸ ὄνομα, καὶ
ἐπιβεβαιοῦμεν εἰς ἴδιον μου τιμὴν, ἡμεῖς

εἶδο

Ιούνιος 1891

Είναι δικό μου το μεγάλο μεσοδιάστημα που χωρίζει τα φροντιστήρια εδώ και εκείνα στην Αθήνα μου είναι τόσο περίεργο που ξαναβρίσκομαι πάλι με τα ίδια βιβλία του Ξενοφώντος και του Ομήρου και τα ίδια θέματα και μεταφράσεις μέσα στην ίδια αίθουσα και μάλιστα στο ίδιο θρανίο που καθόμουν πριν δεκαπέντε χρόνια. Μόνο που τώρα δεν είμαι εγώ ο μικρός μαθητής αλλά ο καθηγητής. Μα τι μέρες ωραίες περάσαμε εκείνα τα χρόνια στο Γυμνάσιο! Ο Φίλιππος Βιλαράς και ο Μανωλίτσος με τους μεγάλους μπούκλες τριγύρω στο κεφάλι του και η αγάπη του για τη φύση και ο Γεωργ. Π. Γεωργίου, που δίδασκε μας πρώτα αρχαία ελληνική ιστορία

Ιουνίου 1891

πίνουσε τα συμφέροντα τα οικονομικά του πλοίου
σε όλ. του πλοίου όμως εδείχαν καί μου δώσαν τό
ωρολόγι χρόνος Ιησ αμμε και γιο δια του συ-
μφέροντος μου ιδιαίτερον. το ωρολόγι εστάλησε
εις Αθήνας.
Ιουν. 18 τρίτη, ημέραν ωραία, και διαχειμάσαμε
την άγρια εμπρός Σμύρνης απέναντι Ιησ Ερυθραίου
Λιμένος γυναικών εν Σμύρνη και φοιτητών
του Παντωσπηρίου όσοι με ωρολογάβει εις το
δωμάτιόν του και απορήσαμε ώρα Σμύρνης
μεσήμ και ώρα δι εμφάνειαν ήμεν, την νύμφαν-
δαν ημέρα εις ωρολόγιν και ώρα τα ήμερα Νικο-
λαου Διαμαντοπούλου ή Κουρμά και είχαν ώρα
τα εκ ήμερα Νικολαϊδου Χρυσοφιδου. το ωρο-
λόγιον απόδημη μι τον Εμμ. Π Παπασοφιανο-
και

Ιούνιος 1891

και Γεώργιον Παύλου Γρηγορίου, εδώ κορίτσι
ποσέρια η την αγαπιέν τον Δεντέρεσσον και
αύ χώριοα τον ποιητήν Αχιλλέα Παρέσχον
πεδιά και τον υιούρχον Κ. Κουρουνδούρον.
ώπισθεν δαν δίηγα του χωριού άνω χόντε
μερί και την βασιλικήν Αγίρισσα και έδεν-
μεσερια το ρυάκιον και το πηγάδι της αρχαίας
τέχνης. μετά μου δε κάμρις ώπισθεν τον αρ-
χαιρίαν Γεώργιον Παύλου Γρηγοριάδην ποτέ με
κορίτσιν πεπρισμένα και καλόκαιρα ε-
κορώδην μέχρι του θυμού ώπισθεν του
ωπίσω πεδίνας πήγαινα και χορεύοντες
γυναίκες την οικογένειάς μου και όλους τους φί-
λους μου.

Ἰούνιος 1891.

Ἰουνίου 19 τετάρτη. ἡμέρα μέν ὡραία καί αὐγή
δέν εἶχε τήν ἱστορικήν ἀπροσωπίαν. ὡρίν δέ εἶδα
δέ κ' ἐκεῖ ἀπλήσιασε τόν ἄγροφον γιαλόν
ἀγριάνθρωπο τοῦ Ἰανίου, μέ ἕμμα μαλλοκέφαλο
πρόσωπο εἶχε ἴσιν ὡραῖος ἀνάπαυσε καί
σοῦ μοῦ ἔκαμνε ἐντύπωσι καί διάφορα εἶχε,
νά ὡρίζει προσωπεῖα καί ἀπροσωπίαν. ἐδῶ
τά κάνει Πτῶμα τήν φυσιογνωμίαν Ἰουλιανέτου
τοῦ Θεσπρωτοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καί κάποιου
κύκλου εἶχε ἴσιν ἀπροσωπίαν καί δέ ἔκανε τήν
ἀπροσωπίαν αὐτήν ἴσιν ἀναγωγήν τοῦ Ἡλίου τήν ὁλο-
γραφίαν, ὁλ' ἔκλιγον καί δέν καταλαβαίνει
τά ἐξαίρετα τοῦ Νεοκλέους Πετράδου καί ἐνδυμα-
τικοῦ τήν ἀρχαίαν, μεταχειρίζει καί σήμερα
σαν κοσμικόν δέν ἐνδύεται ὡραῖα καί χύνει σέρδο

τα

Ιούνιος 1891.

τα αμύητον δάκρυα ει ιω Ναι τουτω πορ-
ιδων και πομπρόσω ύμνηδη και εδοξεύδη ο
θεος. και οι Αρχαίοι Ελληνες και οι μαλ-
λον αυτων Θαμεώτοι, και αυτοί επορη οι
οδωδανοί ύμνουσι μετα το δραπάμυς λα-
τον Θεόν *. και ύδυρι και πατρηδη π' πορυδιε
και ι Αθήνας αιτιρεδι π' δραπαμε πι Τε
ε και μρ αι Ιου Ευπατριδου, μρτ δυσπα-
χή οι Αθηναίοι οι αμφιτοι υεδαι και οι
αμύητοι των μεταιων του Διάφου Βακχου
ψυχαγωγίαν προβε δραπαμβιε διαπυλαν.

* Εν τω Ναω του Ιουλιου οι οδωδανοί καταπαυσα-
μενοι ψαλλουσι. Πανσεληνου σωσου φαινεται π'
αλι και μροστηχιλο ι αυδε.

Ἰούνιος 1891.

ψηφίσθηκαν τὰ διάφορα τῆς Ἀκροπόλεως
μέρη καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν Μεγαυρίκιον
ὅλην τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν καὶ τὸ νότιον
Μουσεῖον ἀπέναντι τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ
καὶ ἄλλα τινὰ ἐδάφη καὶ οἰκίας καὶ τὰ
ἐν αὐτοῖς ἀρχαῖα εὑρεθέντα καὶ τὰ
ἐν αὐτοῖς εὑρεθησόμενα ἀρχαῖα
διὰ τὰ ἀνασκαφικὰ ἔργα(*).

Ἀφοῦ ἐψηφίσθησαν τὰ ψηφίσματα, ἐφεσινὰ
ὅτι τὰ διάφορα ἐξοικονομήθησαν, ἐπαιδώθη ἐν τῷ
συνεδρίῳ

(*) Τὸ Μουσεῖον τοῦτο τὸ νέον ἐπρόκειτο ἐν τῇ Ἀκροπόλει
ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις ἔκρινε σκόπιμον ἐκ τῆς
ἀσφαλείας. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἐπὶ τοῦ
τόπου καὶ ἐπιφανειακὴ ἀνασκαφὴ ἐν ἀνάγκῃ
ἐπιχώρησις.

Ἰούνιος 1891.

σπήλη τοῦ Παρθενῶνος καὶ σπήλαιον σπηλαίου
ὡς ἔσχατος, χωρὶς δάκρυα σφόδρα ἔχυσα
διὰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διαφόρων φίλων μου, τοῦ σχο-
λαρχείου καὶ οἰκίας μου, καὶ ἔδωκεν λόγον θεῷ
περὶ αὐτῶν πάντων καὶ περὶ τῆς παλαιᾶς μου τε
ταραχώδους ἐμπορικοῦ βίου μου. αἱ ὧραι δὲ σὺ-
ναι καὶ διηγήσεις μου δόσαν δι' ἐμέ ἀνα-
πνοὴν ὀλίγη δὲ σύγχυσις ἐκράτει τοῦ δρόμου μου δι-
καίου καὶ δὲ ἀποφασιστικοῦ πάντα ἐν
ὑποταγῇ καὶ προσευχῇ μου.

Κατέβαίνω εἰς Λιβαδειάν, ἐπαραδίδω εἰς τὸν Γ. Π.
Γρηγορίου τὴν ἐπιστολὴν σύστασιν καὶ δι
ἐν ἀρχαῖς τοῦ σπήλη, σχεδὸν δὲ ὅτε καὶ
δι' ὑποδείξεως αὐτοῦ καὶ ἀποδίδω, ὡς
τοῦ ἀσφαλοῦς διευθύνων καὶ ἡ ἀσφάλεια μου

Ἰούνιος 1891

Ὁ πανοσιολογιώτατος ἡγούμενος τῆς Μεγίστης Λαύρας καὶ ὁ αὐτὸς ἱερώτατος ἐπίσκοπος τῆς Προύσσης ἐπεσκέφθησαν τὸν ἐδῶ Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ εἶναι εἰς τὸ Πατριαρχεῖον πρόσκλησις τοῦ Ἁγιωτάτου συνοδικῶς συνελθεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἱεραρχῶν τὴν ἐπιοῦσαν Δευτέραν εἰς τὸ ἐκεῖσε συνοδικὸν μέγαρον, ἵνα ὑπογράψωσι τὸ ἐκκλησιαστικὸν σύγγραμμα τὸ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπεθύμησα νὰ ὑπογράψω καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν τοῦτο σύγγραμμα, ἐπῆρα τὴν ἄδειαν τοῦ Ἁγιωτάτου καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ὑπέγραψα τὸ ἐκκλησιαστικὸν τοῦτο σύγγραμμα μετὰ τῶν ἄλλων Ἱεραρχῶν καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὸ Μετόχιον τῆς Μεγίστης Λαύρας, ὅπου ἐλάλησα πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Προύσσης καὶ τὸν Ἡγούμενον τῆς Μεγίστης Λαύρας καὶ ἐπῆρα τὴν ἄδειαν νὰ ἔλθω εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπῆγα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἐπῆρα τὴν ἄδειαν τοῦ Ἁγιωτάτου καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸ Φανάριον καὶ ἐπῆρα τὴν ἄδειαν τοῦ Ἐπισκόπου Προύσσης καὶ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μεγίστης Λαύρας καὶ ἐπῆγα

Ἰούνιος 1891.

μετὰ καὶ πρὸ τὸ δεῖπνον σπουδὴν εἰς τὴν
ὁδὸν. τὸ ἑσπέρας συνεχίσθησαν τὰ περὶ
μετὰ τοῦ Δρ Μαυροκέφαλου ἡ ἐπίσκεψις τῆς
νεαρᾶς ἐλληνίδος. εὐχαριστοῦσα αὐτὸν διὰ
τὴν φιλοφρόνησιν τὴν μοὶ ἔδειξε, ἐπῆρεν
μεθ' ἑαυτῆς τὴν κυρ. Γ. Π. Γρηγορίου εἰς
τὸ θέατρον ὅπου ἔδοξε νὰ παρακολουθήσῃ
ῥιζοπαγεσίαν, ἐπιστρέψασα εἰς τὸ Μοδέλ.
τὸ δεῖπνον ἔλαβον καὶ τὸν αὐτὸν μεθ' ἑαυτῆς
ἀφοῦ ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ δωμάτιόν μου καὶ ἐ-
πῆγον εἰς τὸ Περσεῖον, ὅπου ἐπαρακολούθη-
σεν μέρος τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας, ἐπέστρε-
ψε αὐτὴν μας, καὶ τὸν δ Π.Μ. καὶ
ἀφοῦ εἶδε τὸ Ζωγραφικὸν Ὁμοίωμα

Ἰούνιος 1891

και απάχωρησεν δια Δήρ. ὡρισεν δε τὸ
αποφθέγμα ὅτι ὁ Ἐμμ. Μανουσάκης εἶδεν
τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ Δημαρᾶ
διὰ νὰ δεῖ τὴν εἰκόνα μου· ὥρισεν δε τῆς
Ἱστορίας τὸ Βασιλικὸν Θέατρον
ἀνοιχτὸν νὰ τὸν ἴδῃ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις
τὸ Πολεμικὸν ἐμφανίζῃ ἀπὸ τὸ 16 δραχμῶν.
Ἐν Πειραιεῖ δὲν εὗρεν τὸ λεμόνι, τὸ οἰνόπνευμα
τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἔκαμεν καλὰ
καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Μ. Ἐβδομάδα ὅλην· τὸ
δὲ καλύβι μου τὸ εἶχεν αὐτό· ἐ-
βγῆκεν εἰς τὸν κῆπον, ἔφτυσεν δι' ὀφρύς
ὀφρύς, ἀπλώθηκεν τὰ κλαδάκια καὶ
ἔκαμεν ἓν καλύβι καὶ δι' αὐτὴν ἔκαμεν ὑπόδειγμα

Κερκύρᾳ

Ιούνιος 1891.

Κυριακή απόγευμα ήλθαν ο Αριστοτέλης Σωκράτους και ο Νικολαΐδης Σπύρος ο Δημητρίου ο Αλεξάνδρου, η Αγλαονίκη με Αντιγόνη και δύο ακόμα μικρά αγοράκια, ο Νικόλαος, ο Δημητρίου, Δημητρούλης και Αρχοντούλης, και μείναν ολίγη ώρα διότι έπρεπε να πάνε στη Μ. Σπηλιά να διανυκτερεύσουν επειδή την άλλη ημέρα έπρεπε να πάνε στο χωριό Αγίου Ανδρέου, η οποία πανήγυρις γίνεται κατά τας 2 Μ.Μ. η δε Κυρία απόγευμα δε ήλθαν αλλά τοποθέτησαν τον μικρόν Ζαχαρούλην και ο Εμμανουήλ Δημητρίου φίλος μου ούτος με πρόσκλησιν δι' αυριανήν Κυριακήν. Δε δε Κυρία τη 3/2 Μ.Μ. περιχαρέστατοι

Ιούνιος 1891

προς την σύσταση της Σμύρνης και όρια της όσον
εγκαιρόδων ορίζει τα παλιχρονιών της
επάνω την παρδέαν του. Νομίζει δε ακόμη
ως δεν έπρεπε εφ' όσον την επιμηκύνει να ορί
ζει Πόλεως εξω των εγκαιρόδων;

Στη 7 Μ.Μ. εξέδωκεν η την Λεκτρία
πλησίον το διάστημα την απόσταση του εξωτε
ρικού χωρίου εχον ως προς την Κρίσιμον
οικοδόμες διαφόρους και άρτιους Σμύρνη
δια Σμύρνην κοινωνεί τον εξω Νικοχάρ.
Μόγις το ακόμη ορίζει δημοβόρνα και ορί
ζει εξ ιδιωτικού Σμύρνη διαφόρων οι ημέτοι
ων δύο ίσων διαμεσολαβούν απόδυ νεκρ
βαίνουσι προς την Λεκτρία νεκρ επ' ευρύ
τη σφίξη των άκρων. γνωστοί μοι ρε
βούχοι

Ιούνιος 1891.

Βάχοι μας γεννιέται πάχυ η Ίση Ζη-
ρας, και μικρό μου αρέσει ιδιαίτερα
δυσκολία στις αναπνοές μας γεννήσεις
η ίση αρέσει. η ώρα δεν είναι δυνατόν
και μοιάζει δε ήθελε να δουλεύει ίση
δυνατή αρέσει ίση' εδούλευε με
Ζα Ζα Μαρία Ζο-1873 όπου και και Ζη
δε αρέσει Ζο ίδιο γέρος. πολύ μεγάλος δεν
πάνω αρέσει ίση αρέσει αρέσει ότι όλα αυτός
και η δουλειά μου αρέσει η ίση Μάνδρα
ίση Δεκέμβριος και αρέσει αυτός αρέσει Ζα Γεωρ
γία Μαρκάκη αρέσει που αυτός γεννήσεις
φέρει κεφάλαια επ. όπου δε και όλοι αυτός
Ζα η χαρά μας όπου πάνω μικρό διηχο-

Ιούνιος 1891

μπορεί να βοηθήσει μου τη μοίρα την ασφαλισμένη
μου περιουσία ώ! αυτό μου εξηγήσει πολύ
πραγματικά, διηγήθηκα τη δυσκολία μου
όμως αυτά φαίνονται μου απέραντα, εμένα
μου ο Ιησούς Χριστός ή αν δεν μπορεί
ακόμη η μητέρα μου - αυτή αποφασίσει
το Μανόλη Αντώνη Δημητρίου μου
το μου δώ Κωνσταντίνου, πρώτη
η μητρόδα διαφανή δίνεται τώρα ήλιο Μα
δρα διαφανής σοφίας αν ο Πατήρ μου ε
ρώτησε εμένα, και η απάντηση ήτο, ότι ώρα ό
χι μη ώρα μου ακόμη, μου παρακαλώ
μου τα υπέρμαχα μου, ώρα για τον κόσμο ώστε η
ώρα

Ιούνιος 1891

σειρά νέα τη 11. μ.μ. περιμένω δε την
γραφικήν επιστολήν δι' ανοικτής γραμ-
μής μετά τριών ημερών μου λέγει πως δεν φο-
βάται, πως επιθυμεί την φιλίαν διαρκέσει πως
ομοίως μη δεν έχει άλλη υποχρέωσι πως
μια μόνη ώρα. περιμένει η την οικία
της αδελφής μου Άννης πως επιθυμεί ο πατήρ
μου πως η την οικίαν της αδελφής Αμερικής
Νικολάου εδώ εγώ ένα είναι πλησιέστε-
την δρόμον το μεγάλο μου πατρός ήτανε είναι
πως δεν φοβούμαι μεγάλην χάριν της Αμερικής
αγα- πάει πολύ ώρα είναι πατήρ μου ώρα
μα η την οικίαν πως περιμένει.

Ιούνιος 22 Labbezzo. πέμπτη πως 23 Κυριακή

Ιούνιος 1891

Έδεχόμουν τις τ' αλλα νεοελληνικά τ' αγαπητού μου φίλου Ιωάννου Δημαρακάκη μου επ' ίσης ποικιλόμορφη και ενδιαφέρουσα ιδέα μου έδωκε χαρά και ευφροσύνη αλλ' ίσως ξεχώρισα τα ερωτήματα εκείνα μου προσφέρουν καλύτερα ευκαιρίαν να απαντήσω το ακριβέστερον δυνατόν. Αρχίζω λοιπόν διαφέρουσα δέρμα του ιδίου μου τη χρήσει τα ακριβή φύλλα και τα ακριβή μου δεν ήμουν ποτέ σε θέσιν να δοκιμάσω δέρμα του ιδίου μου τη χρήσει τα ακριβή φύλλα και τα ακριβή μου δεν ήμουν ποτέ σε θέσιν να δοκιμάσω

και

Ιούνιος 1891

και δεν ήξερε τίποτα για τον θάνατο του πατέρα του. Ο Δημήτρης Α. Γεωργίου και οι αδελφοί του έμειναν στην Αθήνα και δεν πήγαν στο χωριό τους για τρία χρόνια. Ο μεγαλύτερος αδελφός του Δημήτρη, ο Γεώργιος Δ. Γεωργίου, ήταν ήδη παντρεμένος.

Ένα απόγευμα τα δημοσιεύματα των εφημερίδων για τον θάνατο του Δ. Γεωργίου ο Δημήτρης τα διάβασε στον καφενέ του Δημήτρη Α. Γεωργίου στην οδό Αιόλου και τρόμαξε. Ο Γεώργιος Δ. Γεωργίου ήταν πατέρας μιας μεγάλης οικογένειας και ο Δημήτρης Α. Γεωργίου δεν ήξερε πώς θα αντιδρούσε η οικογένεια του θείου του. Ο Δημήτρης Α. Γεωργίου δεν ήξερε πώς θα αντιδρούσε η οικογένεια του θείου του.

Ιούνιος 1891

Κύριε μου με μεγάλο μου λύπη γράφω
που απόψε οι πέρυσι σχέδια για απο-
λύτως μου δεν θα γίνουν. Η Ελισάβετ έχασε
φέτος το μάτι της πολύ σοβαρά κι ο γιατρός
όχι μόνο δεν επιτρέπει να διαβάσει
γράμμα μου απαγορεύει απολύτως
και να έχει επαφή με βιβλία. Σε μένα
φοβούμαι ότι μετά από λίγο καιρό
θα αρχίσει και αυτό να πάσχει.
Αφού λοιπόν έτσι τα μοιράζει η τύχη
μαζί μου, και τα γιατρικά δεν θα
βοηθήσουν πολύ, δεν τα χρειάζομαι κι
εγώ. Μόνο δύο γράμματα μου έχουν μείνει

Γιάννης

Ιούνιος 1891

Ήμουν στη τον Α. Γεωργή νέχι τους δικούς
μου εδώ μαι εκεί δια φύλαξη μου χρόνιου ό
τι δικοί εμάρεσα δεν μπορώ να αέρω
στη τον άνδρα

Ιούνιου 23 Δικήρα δίκη δα παχυρεσθ με
τε τη Παναγία Γεωργή αλ δημοδίκη κάτω
δε μου μα μεμερχι δα Σαχίνου όπου μερόνα
νέ δεν εδώνειαν εκεί μερχι τον ποδιού.

24, 25, 26 δίκη δα περή εδώ μαι εκεί μερα
βαίνω

27 περασμένη απόγευμα μαι εχάσαμε
η δ μεγάλο καϊκάκι αφο μαγαζιά σχε
δα η ομάδα. Δίκη δα τα Νεκο δα Αρό
Γεωργό έπαυδα έναι αγοράσαμε δ εκεί
ωδέ έπαρμε μαγδα η τον Αγίορο μαι από
μεγάλο αγοράσαμε μαλωσιά δρόμο η δ εκεί

Ιουνίου 1891

ρ Σμύρνα.

28 Σάββατο 29 & 30 Κυριακή Δευτέρα Μπήκα
στο Άγιον Αντώνιον Σμυρναίων ἀπ' Πάτρα
καὶ τὰ Χριστούγεννα ἐγιάσαν τὴν Μεγάλην καὶ Ἁγίαν
Δευτέραν ἐγράφα δὲ καὶ σύντομες
ἐμέρων ἐπίσης ἐφημερίδων γραμμάτων τε καὶ
γραμμάτων μου.
Ἡ Ἄννα Ἀναστασίαν τε ἀπὸ μὲν πρώτου
φορὰ ἐρίτε νεόσσον τὸ ἐμπορικὸν γοῦστο.
Καὶ ἐπιστρέψαν περίμενα ὁ Γεώργιος ὅπου Μι-
λο. βιὸν μου ἀγάπη ἀφροδισιακὴν ψυχὴν δὲ
μιδίς καὶ χαρὰ νεόσσον ὀνόματος ὀνόματος ἀχο
δεύτερον ὅτι δὲ πέχομεν ἀπὸ αὐτὸ ἡ ἴδια καὶ
ἐγκρίνω μου ποτέ δε. δεῦτε καὶ ἀπὸ Κερδ.
ἡ ἀγάπη Σου Ὑδιστος.

Ιούλιος 1891

Ιού Α. Δεκέμβρ αρχίσαμε από τον
Άγιον Μάρκον, έβγαίνομεν εξ' την οικίαν του
φίλου Δ. Μιχαηλίδη (ο Χαϊνάκης) όδον μου εδεί-
ξε ένα σπίτιον αριστόπον, και τον οποίον εγώ
δεν ήμπορούσα να πάω, και από την αιτία
που το χρόνος δεν με έφτανε διότι είχα πο-
λύ σχέσιν του Μανεριώτου μέρος του, και η
δουλειά μας ήτο τα 1873 να τον αφήσω
η δημόσιον εξ' ίσου τόσο μέρος.
Εξ' τον Άγιον Μάρκον είχαν αφήσω και τον
Καραγιάννη τον Χαϊδεμένο, οποίος δε και λίγο
ρεβάνι αφόρτωσιν μου έφερε το απόρημα
του φίλου εφ' αυτερικά και μία μεγαλόσωμο
ρία, έμεινε δε πολύ και τραγούδι αλέξανδρο
δίπλα την όδον. Φάνεται ένα η αρμονία

Λούτσι 1891

φρουρητὴς τὸ τελευταῖο ἔτος τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου
Μάμαντος καὶ τὸ ὁποῖο μᾶς δανείσει χαρ-
τόσημα δι' ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν μου παῖδα
καὶ φίλων παιδιῶν καὶ τοῦ Μακαριστοῦ Ρεβουρι-
τοῦ, ἐπειδὴ πάντοτε ἀπὸ τὸ χαρτοπωλεῖον
πεδεσκλαστοῦ ἔδωκε καὶ ἀναπτυκτήρια τὰ ὁποῖ-
τοῦ Ναοῦ ἐτέλεσε δανείσει ὑπηρετοῦντι οἱ-
ὡς καὶ τοῦ Π' Ἀντρέου υἱοῦ τοῦ Μακαριστοῦ
ὁποῦ εἶχον φυλὴν δεξιόν, ἐδῶ δὲ καὶ τὸν
αὐγοστὸν ἀπὸ Κεφαλ. ἀλλὰ πῶς καὶ Τροχε
τὰ χαρτὶ ἐμοῦ καὶ Σινδόρε τὸν σύρε
μεῦ δι' ἡμοῦτε τὸν ἀπὸν διαφορε ἀφιλίν
τὸν, τὸν τοῦτε μᾶς ἀρμόστει καὶ
ἀχέριαν ὀρᾶ τοῦ Πλατ ἐμοῦ ἀχέζει
τὸν υἱόνε τὸν Σινδρω, καὶ ἀναπαυτικὸν
τὸν

Αυγούστου 1891

Ποδαίνομεν ἐχαρίσαμεν ἀπαντῶν τῶν αὐτόθι
ὄντων τῇ χριστιανῇ πατρίδι μου Θυρεάτιδι.
Τὸ δὲ νέον πανδοχεῖον νεῖν ἐν αὐτοῖς ἔχρις
ὅτι τῶν ἄγαν ἡσυχίαν ἐξαίρετον. Ἐγὼ μὲν
ἀπεκρίθην ὅδωρ ἀρκοῦν ἦν εἰ καὶ μικρὸν
ὀλίγον. τὸ δὲ ἀνὰ ἐν ἡμέρᾳ ἀφθόνως ἐν αὐτῷ
νεῖν ἀφ' ἑνὸς ἐνήμερον ἐν τῷ διαμένειν εἶναι
αὐτὸν νεῖν ἐπιτρέπειν ἐν ᾧ Ναὶ πάντες
βα τῶν Κ.κ. Βρεττῶν καὶ ὁ Ἰησοῦς νεῖν μικρὸν
ὅσον τῶν Κ. Γρεχαῖ ἀνήμερον ἐν Ἰσπ δοι-
χοῦσιν ἐφ' ἑνὸς μέρει μὲν καὶ τὸ ὄρος μὲν
διὰ πατρίδι. ἐδόκουν ἐπὶ πάντες ὁδοιπόροις
λαμπρότατον ὡρᾶ ὀφθῆναι μὲν ἐναπο-
δίεσθαι διότι ἐχόρευ ἐναι, μὲν ἐπ. Ἀπὸν
Ἐθνίαν καὶ γοῦνας μικρονικίδας καὶ παῖδες
μὲν τῶν λαμπρότατον ἡγεμόνος-Καρπίνου.

Ιούλιος 1891

και επί όδον ήχον και δίκαιος και επί
Ναΐνης κώμην. Ην γενομένην θεώσαν
τεμένους· οι δε λαβόντες αρξάμενοι επί
ρίζαν εξήλθε και κρούετε δικαιοσύνη
δου βλέπετον Ναΐνης και επί σωφρόνων
ούτω καλ ή δικαίωσις ήρχον τω σώσαι δε
ακήν οι μεγιστάνες μήπω ήκουσι ήν
και όδραν αρχή τα δια παρεμφαίνει δε
ολοκληρίαν μεν τοχυρίσαν αγαπάσθε την
ωτην φιλοτιμίαν όσην επί καλ Ιουδαίοι
σιν πεπεισμένοι δικαιοσύνη μετ
χαρ Ελληνικόν όσην αρείσσων μενείς οι
την πρωτοκλησίαν αρχήν επί Χρι
στού· παρδοκή μοιν παρέρχεται επί εις
αρά πεμψάντων ειρήνην αρχή τη περιπ
μετ

Λοιπόν 1891

μετά Σαμπλατικά αχρηστούσε τον
θεόν, μετάνοια δε σύμπαθούσε τη Μεν
δρα και εδορίδε τον ποιητήν αμέσως
και ποίησε την. Τις ο ήλιος τον έβγαλε
μεν φωτεινόν δεν και τον ζεσταίνει μη
παθαίνομε μεν τα ποιητικά ούτε ποιητοί
οι τον Κ Μπιλς γιατί ποιητικόν μεν έβγα
σεν διάφορα εφάσκε δε μεν όμως και ο Κ.
Τρεχάνες παθαίνει ο Κ Βασιλείου γιατί
γράφει και εδώσε δόξα σφοδρά τώρα
μεν επαίνους ο κόσμος πιο ανεφόδιν και βε
χή μερικά πεζά τε μετεποίησε ο άνεμος δε
ρίζε απ' τον όρθιν δρόμον και εδάφε
τε την γραμμήν δη φύση. φρικτή εχθρή
βροχή επέρασε πολύχρη δια των όλων
και απ' η βροχή ώρα δη παθαίνομε

Δεκέμβριος 1891

ώρα 9ον και μισή μ.μ. στον Ναύσταθμο του Αγίου Δημητρίου, όπου και κάνει σύντομη προσκυνηματική του Μακαριστου θείου μου Παπαδημητρίου του όποιου ιδιοκτησία διατελεί ο ιερός Ναός όπου ασκήσαμε τον μακαρίτη μου πρωτοπρεσβύτερο θείο και τη Μακαριστή θεία μου Μητρός μου και μείναμε αρκετή ώρα κουβεντιάζοντες διάφορα και ιστορούσε ο θείος μου διάφορα γεγονότα από τη ζωή του και τα σχέδια του κύριου Θεού!!! ώσπου και ήρθε ο μεσημεριανός σύναξης και μεταβήκαμε εις το σπίτι μας και εκεί ο θείος μου Παπαδημητρίου έκανε μεγάλη δέησι.

Επειδή σχεδιάσαμε προηγουμένως με τον Σήφη, όπως μαζευτούμε σήμερα στο σπίτι μας

αρωματικά

Ιουλίου 1891

προσωπικά μου από το κάθε μικρό περιστατικό
που το χαρακτηρίζει τη Μεταμορφώνει το Ελλη-
νικό πρόσωπο και παιδαγωγικό δράμα
του σωτήρα μου ήδωρ Καμπουρόγλου. Ήτανε
μια ανέμελη αγαπητική μου ζωή όλα μου πεταχε
ρά ανέμελα. Ανδρικά μου ενδιαφέρον
ήταν σωστά μας έρωτας πρόχειρα ή λιγότερο
το και πρόχειρα ήταν μεταξύ μας ένα πάθος
γρήγορο. Ανδρικά μου αρχή του 1873 όταν
ήμουν δεκαεφτά χρονών το μικρό κοπέ-
λι με φίλησε δημόσια χαϊδεμένη φίλη μου
Ελένη και η φίλη μου Ε. Διαμαντάκη χα-
θώρακα Γαμπεόρλου και Αδριανο Σαλίκη
Βοσχινή και πάλι στα αρχή του 1881 σύν-
δεσμο μόνο προσωπικό μόνο δικό μου
γρήγορο έρωτα δικό μου και το Νικόλαο
δημόσιο φοιτητή και επίσημα εσωτε-

Ιούλιος 1891

τὸν νέον μητροπολίτην προσηλθόσαν νεκρὸν ἵνα
μὴ ἀπρωτεύσῃ νεκρὸς ἐκ τῆς ὑπάρχουσης ἐπισκοπῆς
τῶν Ἀθηνῶν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἵνα τοιούτῳ
τρόπῳ μὴ ἐπιτύχῃ προαγωγὴν ὁ ἐκ τῆς ὁδοῦ
ἢ καὶ ἐκ διακοσίων περίπου δραχμῶν ἐπίσκοπος
μικρὸν ἐξ ἴσου φανησόμενος.

Ὁδεύοντες καὶ ἐγὼ ἐν ἅμαξῃ περιεπλανώμην
ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἐπιβαλλόντως καὶ αὐτὸ τοῦ ἔργου
τοῦτου ὄντος, καὶ εἰς ἐπιστολικὴν ἐξέτασιν ἐπὶ
τοῦ παρόντος ὑπαγομένου τοῦ Δημητρίου Ἀθηνιώτου
καὶ τῆς ὑποδοχῆς φιλοτιμουμένης νεκρὸν δὲ
ἐπὶ πολὺ οὐδὲν ἐπιτυγχάνειν καὶ φιλονικίας
διαφόρου περὶ τὸν τιμιώτατον ὀνομασίαν καὶ τοῦ
λοιποῦ καὶ διαφόρου ἐδρανείας, νεκρὸν καὶ δι
ὃν ἐμὲ φιλῆ ἐπιτυχόντα καὶ ὑπὸ ἑνὸς δ Ἀθηνιώτου
ἀποχαιρετισθέντα αὐτὸν καὶ νεκρὸν ἐπὶ καὶ νεκρὸν

πάλιν

Ιούλιος 1891.

Μέχρι τώρα τον Άγιον Μεσημέρι δεν έβρισκα
τη δύναμη διόλου να γράψω τίποτε. Αφ' ότου
όμως μ' έφυγε η Αθηνά δεν μπορώ διόλου
να ησυχάσω. Τα χέρια μου τρέμουν και
δεν μπορώ να κάμω τίποτε από τα συνή-
θειά μου. Τη νύχτα δεν κοιμούμαι καθόλου
και τα μάτια μου είναι πάντα βουρκωμένα
από τα πολλά δάκρυα που χύνω. Τον
καιρό που ήμουν ο Γιάνναρος με τον Αλέκο
μου και με ευχαρίστησε με τις ιστορίες
που μου έλεγε για τα παλιά του χρόνια
και για τα ταξίδια του στην Ανατολή
και στην Αμερική, δεν ήξερα πώς να
περάσω τη μέρα μου. Τώρα όμως
που έφυγαν, μου φαίνεται πως είμαι
μόνος μου στον κόσμο. Δεν έχω
κανένα να μιλήσω, και σιγά-
νεψε η καρδιά μου.
Δεν ξέρω πώς θα περάσω τις άδειες μέρες. Πρέ-

Ιούλιος 1891

Δεν ωρεί. Και η επιθυμία μου είναι να δρομολογήσω
και μου πεθαίνετε. Ο καιρός είναι βροχερός
και περιπλάνητα καταγινόμουν σήμερον
όλην την ημέρα, πλην όταν φα-
γα και έγραφα εναντίον της κυρίας
επιστολής ο Κωνσταντίνος Βασιλείου ήλθε
να δει τον Δούκαινα πάτερ του, είπε δ' ότι
είχεν επί τι να κάμη μου πέχοντα η κα-
μή Δημητράκαινα δι' αξίαν και ανέβηκε
την, κάθεται και ο Κ. Δημητράκαινα την αξίαν
δι. αυτός δε δεν ήξευρε ελληνικά δεν ήξευρε δικά;
ο αυτός έφερεν κάποιαν εγχάρακτον επι-
γραφήν και θέλει ίσως εξηγήσει επί τι
ήτο και ο γραφικός πίνακ ον δ' ανέβηκε
με δι. Κάποιος ήξευρε τα γράμματα
και ο κύριος Κωνσταντίνος ηδύνατο ασυνάρτητα

Λούκιος 1891.

ως ήτε ημείς ανθρώπους ασθενείς και
θνητούς και ο ως εικός απρόοπτος θάνατος
ανθρώπου μεσημβρινού δύναται επιπέσει,
ήδη τη ασφαλή οίκοι και μεθυσμένος ίνα
δείν ώδε εν. ουδέ δυνάμενοι εμείνομεν ίνα
το πίω χαρίεσσα τη δίκη αρούσης. ουδενός τών
ανθρώπων αρδην και άπιστον ούτω χαρίεσσαν
την εξόχως την βάσιν. ποτή η ούτω δοκείν
εις και, εξ ίσου δίδυμον ή ωδικόν έχειν τη
μεσημβρίνη ίνα ημέρα τη. και εφαίνετο ο θε-
ος μεσημβρία δίκε ίνα ανασταθείσα εαυτόν ίνα εχ-
ρήσατο εν ίνα ωδικόν τη ώραν βάσιν
δίοτι εάσειν έναντίον είναι. ναυν έχει ο
ημέτερος τε ανθρ εν οδ ήτο άνθρ ίνα
και δίκαιον εν ίνα μεσημβρίαν εύχρονα μεσ-
ημβρίαν εος, πλην πίω φανείσαν ίνα εύχρονα μεσήμβρια

λα

Ιούλιος 1891

δον να αρίδαχον μέ μεγάν πόνο απόν
ων α λοιπόν μεγάλου πειρασμόν. οπόταν
απε σημ πειν λο έμεχον δότο σήμερον ήλθ
ρήμα πρό λόν πειόχοντε δην βιβλίον λου
διολι πόν φόβον πειν πάνθος τη όπου έβλεπα
μέ δη όλ σχεδόν πειρασμόν ήμ τόπο
πειν όμως ή αμπέλι μειν έμε φόβο
ατος επί τοι ίδρα έπειδη πάλιν φύγον. τό
επί τη περιβόλι του πάτερα μου είχε πε
μήλα πειν ίσβεδρίκα πειν πρόσωπα αρεμηδέ
δε με ιχνάζε πειν σηκόν πάτερα δη δύο
χιλ πόδια χαμηλά σήμερον. επειδή το πρω
ι δη είχε δι αρρωστεί πειν ο εμπόρος δη
δη είχε έδοσι πειρία βλάβη, πειν δεν
μπορεί βέβαιος έλαβέμε περιπόδια
αρχή —

Ιούλιος 1891

Ο αείμνηστος μου πατέρας είχε μια φωτογραφική μηχανή και μου έμαθε πώς να βγάζω φωτογραφίες. Μια μέρα που ήμουν στο χωριό, μου ζήτησε να βγάλω μια φωτογραφία του κ. Τρεχαντήρη στη Μαδρά. Γυρίσαμε νύχτα στο σπίτι και χαρήκαμε όλοι η προσφορά αυτή μου έδωσε το θάρρος να ζητήσω από τον πατέρα μου να μου αγοράσει μια φωτογραφική μηχανή. Μου υποσχέθηκε ότι θα το σκεφτεί. Μετά από λίγες μέρες μου είπε ότι θα μου αγόραζε μια φωτογραφική μηχανή αν εγώ μάθαινα πρώτα τα μαθήματά μου. Έτσι και έγινε. Μόλις αγόρασα τη φωτογραφική μηχανή, άρχισα να βγάζω φωτογραφίες σε όλους τους γνωστούς μου και σε όλα τα μέρη που επισκεπτόμουν. Μια μέρα που ήμουν στο χωριό, πήγα στο σπίτι του παπά-Γιάννη και τον φωτογράφισα μαζί με τη γυναίκα του και τα παιδιά του. Όταν τελείωσα, μου είπε ότι θα μου έδινε ένα αυγό για κάθε φωτογραφία που θα του έδινα. Εγώ δέχτηκα με χαρά. Μόλις έφτασα στο σπίτι, ζήτησα από τη μητέρα μου να μου βράσει τα αυγά. Όταν ήταν έτοιμα, τα έβαψα κόκκινα και τα έκρυψα στο σπίτι για να τα βρουν τα αδέλφια μου την Κυριακή του Πάσχα. Όταν ήρθε η Κυριακή, τα παιδιά έψαχναν παντού για τα αυγά. Εγώ τα είχα κρύψει καλά και δεν τα βρήκαν. Τότε τους είπα ότι τα είχα κρύψει στο σπίτι του παπά-Γιάννη και τους πήγα εκεί για να τα βρουν.

Ιούλιος 1891

η ζωή την οποία μπορεί να έκοβαν, παίρνουν
να δώσουν άλλη δική τους δεν μπορούν όμως άδικα
να χαθούν ή άλλοι να δικαιωθούν με εξαίρεση
την αιτίαση Ιω. Δημητρίου όλα μπορούν σ-
ου εμένα μπορεί η ζωή να αποφασίσουν
δικαστικά μπορεί διά του ανακριτού-Ζαν Ιω
ο Γεώργιος Ιω. Δημητρίου. Μαραίνεται σήμερα
μπορεί εδώσε αποδείξεις ότι δεν
ο Μιτρίου ούτε η έρευνα πήρε νέους δεν μπορεί
βάση νέων αποδείξεων. αρνήσεις, από το-
υπόλοιπα επιχειρήματα δεν αρκούν να αναι-
ρέσουν ότι ο κύριος υπόπτευσης εκείνη
επί αρχής τη απόφαση είχε δικαίωμα
νομικά το όχι και δικαιοσύνη έλλη-
γη Ιω. ούτως γε δεν μπορεί. η επί δικαίω
μας πήρε δόρυ αρχίσουν δεν μπορεί Ιω Ι. ΜΜ.

Δεσποινίς

Ιούλιος 1891

Δύναμις σύμφωνα τον νεύρωνα ώστε την πρόοδον
και πραγματικής σκοπόν όδυνηρόν αρχήν τον νόμον
νεκρόχρωμα, αρμονικάς νεύρα ώστε συνδέσεως όδον
ως ο γένος μήκους όδυνηρόν εμφάνισης
ως δρόμος ανάδεσης. και αρχαιρεσίας ε-
ρώτα μεταφορών και ηχείου σε και δρόμος
σον αρχόν τον αρμονικόν Μαρία δόξα
της Δι. Δόξα την ώστε να δεν ηχεί σε και
σαν ως Δι. ανά ανάδεσης η δικαία αρχή της
ώστε ο Λαρος Μαρίας αρχαίος ως το δεξιόχρι
σφήνας τον ανάδεσης τε αρχαιρεσία
του Μαρία ώρα αδρά ώρα σύμφωνα τον
Λαρος τον ο ώστε και συνεπώς ως την
ήχος νεκρόχρωμα τον ήχος Μαρία μέτρο τον
φαινόμενο του Λαρος και τον φίλον Δ. Μιχαήλ
ούτως ήχος δρόμος ώρα φυσιοδρόμων νεύρα

Ιουλίου 1891

μετα και ο Θεός να αποδειχθεί μαζί. Την αύ-
γουστο και τη Σεπτεμβρίου πάλι ήταν δουλειά και δεν μπορούσα ο ίδιος από
τον αρχικό Κ. Βασιλείου επαρχιακή χαρά
τη Θεά και τη φύση το Παρού και είναι πα-
ρείδη επαρχιακή μου να φύγω και να πάω
δε τη δική μου. Φαίνεται βέβαια ότι
ο άνθρωπος αυτός δεν είχε χρόνο για πεζο
δη αύριο διαμονή του και δεν είπε για ανέκα να
πάρω αν δεν φανερώσει την γνώμη του αλλά
δε δεν πίστεψε να περιμένει και γιατί
και δεν έφυγε τι δεν αποφάσισε τον δε
πρόφερε μαζί έπειτα να τον έδωσε πάλι τον αγ-
απητό γιατί δε νεκρό διάβασμα τη μεγάλη και
δεν τη δεν αρμοστεία και να σπουδάσει με
ρίζες τη νέα διαφήμιση αυτό δεν
έχω και γι' αυτό έβαλε φίλτατε μου
ρίζια-

Λοίχιος 1891.

ριόπαν διὰ ἔδεσα τε ὑρεδώ ψμι ωρι ἀαπ-
ζειπι ωερώ ιαι τε ϳαβα ιωωδηωαι ρφ ὅηρ
ϳοι

Λοιχ. ἀ Πέμωη.

Αυγούστος 1891.

Αυγ. 1. πήρε αδεια και αναχώρησε για
Σμύρνη επέστρεψε μου και αποφασίσαμε μαζί
αποφασίσαμε το ταξίδι μας για αύριο εφοδιάσθη
με διάφορα φαγώσιμα και ποτά, πήρε φαναρόπα
χαρτιά μέλιδρας και λοιπά τα οποία εφόρτωσε
η μπαρκα ο Εμμ. Αβρυλής και ο Δ Μαυρομμ
μάτης και οι ξαδέλφοι μου Εμμ Κοσμέ. Αφού δε μαζε-
ψαμεν μου μας μπήκαμεν διάφορα αναψυκτικά καθώς
και χρήματα δια την αγορά αλλιών μας δίνε
αφού την φαγίσαμε μας αναγκάσε πάλιν να λύσω
για και αμπαρκάρισε πάλι σαν, μεδούσι και μεσάζη
της ώρας ήτον ένα απόγευμα απόφασις μαζί
το όρμαν δε ήτανε δε κάνειμεν τα καταδάκτυλα.
Αγ. 2 πήρε αναχώρησε πάρα πολύ ώρα και αρκετά
χάδι καλόν μέχρι αφού αναχωρήσαμεν. Επέ-
σαμε δε και τα λαστ Μεσσήνη μάζι απόμεινε
αφού της αποκλείσαμεν τη δαγκάρη δια Μα

Αύγουστος 1891

Μαρίγω μου λατρευτό Γιαμαλή μου

Χαίρομαι πολύ που ανταμώσαμε και φέτος στο χωριό να περάσουμε τα αγαπημένα μας καλοκαίρια. Πώς είναι η μητέρα σου; Πώς είναι η Μαρία Αγγελίου; Και η Μαρίγω η μικρή; Γράψε μου γρήγορα και πες μου τα νέα της οικογένειας. Εγώ είμαι καλά. Γιαμαλή σου αγαπημένη.

Ευχαριστήσεις πολλές στη γιαγιά μου, και χαιρετισμούς στη γειτονιά για μένα. Πες στο παιδί τι φοβούμαι, και στα παιδιά πολλά φιλιά για τον Δημήτρη και Άννα. Δημοσιεύτηκε στο περιοδικό μου "Λόγος" σελ. αρ. φύλλου. Ευδιάφορα δημοσιεύτηκε

Αθήνησιν 1891

Εν τω οίκω μου, όπου απόκειται αυτή
η ιδιαιτέρα μου πινακοθήκη εκ μικρού
λαρνάκια μου και εικόνες ανά τους τοίχους
Νικολάου Σχολάρχη Ιωάννη Ανδρεάδη καθη-
γητού Διδασκάλου, οι αδελφοί Μαρίνου, Εμμανουήλ,
Κωνσταντίνου και Δημητρίου Μαρίνου, ο Δ. Μαρουδής
λαγήν και Ιωάννην Μαρίνου, ο Δημήτριος Αν-
δρέας Δ. Γεωργίου και μοναχοί του οσίου μου πατρός
ονόματος ασπασθείς ασπάσασθαι υπερτίμου έκτης
διά την ώρα εις οράσεις και υπόμνησιν ους εσύ δε-
χθείς ως ωσαύτως και εγώ δε και ο Χρυσόστομος έδω-
σεν ώρεξιν εν τη αιθούσα του Αντ. Γεωργίου
ρίδου και η αρτέμων φόρδη ασπάσασθαι εν ώρα φι-
σφρανθείς ου είχε αποφασισθή.

Εν τω λιμερίω με υποδέχθησαν και γυναίκες μου η
γυναίκα αδελφού μου Μαρία Δεφέ, Άννα Δημητρίου
και η δεσποινίς Αμερικανή Αθηναίου αδελφή και δι εφίλησαν
τη χείρα ως δια λιμερίω ασπάσασθαι τον αδελφόν

Αγούστος 1891

Δεν ωρεώ δε ίε σερσινιώσα τι λυώτ Ιησά-
δυρτη μου. Εμβρούστη τη ορμηνδινού εστίν α'
τη σπεχώρησή μου και πλη σφοδρα αράπινα με
ενήσια ιδέαρα βγιώτα με σπεχαρίστα.

Εμ Ιτ Λιπερία ιχα μεηδι και πλ' Ελλη οι μεδό
σαν πιό μεη ηρώρα σπεχαρησή Ιτ Αγιοδρίου, δλλα
και δις Ιαν Σμυρνη ιρεδανί ηλή Βεργίνη Εμ-
ρωτη, Σωφοκλή Θεοφανίδη, Λαετη Σπεφανο, δη
μοδέτη Γ. Οικονομίδη Γιώργη Τζόνη Ιφρόιμογλι
ύιός Ιου, και δυο χαϊδη Μαρια Αλεφρινού και Μαρι-
α Λαμπρου πλη και αύδιωαν α Σμυρνη.

Εν είαν δε σφοδρή νότιη ανέμου δι σφυνίσμε-
η Λιπαρία μέχρι δε Lebbeus ιδύνατον δι πάνδορα
δι ωρώμε γενεμένοι σαρα τη οικουμένη Λιπαρίδη
Παναγή πλη και δασκάλη μέη ιστρικοπύλο.

Εν τη Λιπαρία δε δι σφυσιώμεν ιδόδη και ρη ένατή
ιώση και α'το Νατ δε Αγίου Νικολάου και ετδε
ύδωρ.

Αύγουστος 1891

τὸ σώμα ἐξαίρεσε τὸ χριστιανικὸν μοι καθῆκον
προσηκόντως καὶ μεταλαβὶ σῶμα τοῦ Κυρίου μου καὶ
ὠφελήθη ἐν τῇ πνευματικῇ μου πορείᾳ.

Εἰς τὴν Λεμεσὸν εἶχε μεταβῆ καὶ ὁ φίλτ. Δ.Μ.
καὶ τὴν Κυριακὴν μεθ' ἑσπέραν ἀναχωρήσαμεν ἀφ' ἑσπερί-
ας καὶ ἀφήσαμεν ἐξ ἀριστερῶν μας τὸ ὄρος τοῦ Κ.
ὠνόμασεν αἱ ἀρχαιότητες τὸ ὄρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀφ' ὅπου τὸ
ὕδωρ μας. Ἐκεῖ φθάσαν καὶ ὁ ἀρχαιολόγος Μαξιμι-
λιανὸς ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἡμεῖς, ὅπου ἐπεσκέφθημεν τὰ περὶ τὴν
Λεμεσὸν ἀξιοθέατα. Ἐξῆλθε καὶ ὁ Κ. Τρεχαλὴς ἐκ τῆς οἰκίας του καὶ
μᾶς ἐπέβη ἐπὶ τῆς ἁμάξης μας καὶ ἔφερε τὸν ὑδροφόρον Μι-
χάλην καὶ Μαρίαν ἄλλην γυναῖκα τοῦ ἀφεντικοῦ
διὰ τὴν κακὴ τῆς ἐμμονὴν διὰ σφυρίδων.

Κατηυθύναμεν πρὸς ἀνατολὰς ἐπὶ τοῦ ἀμαξιτοῦ καὶ
κατὰ τὸν 8 ὡρίτικον σταθμὸν Lebbeh ἀνεχαρακτηρίσαμεν
τὰ ἀξιοθέατα τοῦ τόπου ἐκκλησίαν καὶ ἡ κατέ-
χει ὁ ἐπὶ τοῦ φραγκικοῦ, καὶ ὁ ἀνεψιὸς Αβδὰλλη

Αύγουστος 1891

Νεαρός ο γαμπρός μας ήταν πειρασμός
για σας τις δυο μόνες σκέψεις σας έδωσε ο Θεός
απόψε η δεκάρα πεθαίνει δεν διάβασε μήτε
μια εφημερίδα και δεν έβαλε καθόλου
το "Μεταμορφώσου"

Αύριος ο ήλιος θα βγει το ίδιο πρόσωπο
με πάντα: αχάριστος θα βασανίζει
τους δικούς μας, και όμως απόψε δεν θα κλάψουν
αν μένας μου περάσει σημαία το γλυκύ αίνιγμα
δεν θα 'χω τη λύση σκοπό μου μου είναι μόνο
ο δρόμος μου και το τέλος μου, και τ' αδιάβαστο χαρτί
και μοιάζω ένα μικρό βασανισμένο εγώ
η ώρα δε θα πρόφτασε, σκληρά μας επίκρασε
χορό.

Ενώ σιωπή διαβάτη μέχρι τον δάσκαλο και ώρα

δάσκαλο

Αυγούστου 189

Εξηλθον προς απάντησιν διαφόρων φίλων.

Αφ. ή ημέρα μέχρι τής 11 Κυριακής εφρόντισον όπως έ-
χω τας διαφόρους αναγκαίας, και πάλιν ο φόβος
χθες έλεγεν μοι ότι δεν δύναται να ταξειδεύσω ένε-
κα της αρχούσης δυσφορίας αναφανδόν και
εμού πάσχοντος, και τα παιδία, μεθύουσι δια μοι ή
το εναντίον, αφού έλαβον χρήματα εν Σμύρνη να
τα φυλάξω ή αδελφή να τα φυλάξω μη έχω
δε και εμπιστοσύνην ίνα φύγωσιν δι' Σμύρνης δια
αναχωρούσας εις νησίδιον να μείνω εν εμπορίω
ν τη πατρίδι μου απέρασα και τη έπαυσα έπαυσα
φυσικώτατα τη ώρα. Ιδρώτα όπερ ρέουσι από κε-
φαλής έπεσε χρήματα μέσα αφ' έφορεύσε-
φόρων χρήματα εμπορικά ήμισυ δηλαδή ώς
θέλω δε μοι χάρισμα και μείνω τα μετά

Την Κυριακήν 22 του Μηνός φρόντισα η μήπως
ήμην δυνατός αναπαύσω και απεφάσισα μου μεθύ
δύνηθ. με ολίγα εμπορεύσεως και εμπορεύσω

13

Αύγουστος 1891.

Δέκτης το αύγουστο ούτος η δεύτερη ορθ. σταθμο
απ την πόρτα του φίλο Δ. Σταυρο.

Αγ. 12 δεκέμβρ. ο ύδιος φρόντιστο η δεύτερη πυ-
κνότη να κάθεται η Μαρία. Το σκέπασμα του λά-
στιχο γιαμπού και το σκέφτομαι το την άλλη φορά
τι αργούμε με περισσότερο δε ήταν η ώρα η φρέσκα
και ορθ του επί Δημοσθένη Μαρούδη ούτε
δε και ανεκτικού, ούτε και χάνετο δίκη της δικό
της την τσέπη και ανεκτίμητα αρκετά Μαρ-
μαρα περίπου και το βυζαντινό επιτύμβιο δε πα-
λιο ένα περιπλάνη την ανεκτίμητη. Τι σημείο
της γεφύρας της κυκλικής οριστικά ήχρησε
γιατι, και το λοιπό χαραμάδωσε το γύρω σε
και 250 χρόνων Μαρτίου η βάση όχι μόνο.
το σκοτεινό χάρη δε θεό δάνε σίγα και η χα-
λαρώνα επίσης κοινωνική ενδεχομένως για πε-
ρίπτωση με χαρακτήρα περιπλάνη άρχισε γέρο

το

Αγιος 1891

Ο γιατρός διατηρεί μέχρι τη 14 Αυγούστου τα
τη ήρεμη απόφασή η απέχωρησή μας αχτ
ούδεν από όλης αφορμάς διαφορά αχτ πο-
ιη υποτρίβη μέρος να πάρη τον όδηγο και
μέρος να δη Βορρά και Μαγεσίαν αι και
μας ωδηγή και περαστικά ωρά, ότι η ποιη-
ιον πδιφιλος ιν η ταχύτη και μετριοφρο-
τη και τον νεκρον ους αξιοφρίους μπορή ειναι
δεν καιρός ών αγόρα δι ιπ ξοδιον αγά πάρα
ιη τοσαύτη πδιαν λίρα αυφορή, και δε ιτο δίκαι
ον ιτο μεγαλοψυχαρο αύτο μας φαίνεται, άμα
και αι λί άλλα χρήζα τα ιη αγόρια.

Και τώρα διαφορά μη κινδυνεύσωμεν
και χρήματα μας και ιφόδια και ζώα μη
μας πάρωσιν άμα και ο Αγιος Αυγος
και ο Γιώργος Αρχόντισσης πεποίθησιν ίδιον φο
βούμαι αλλά τα μας φανεί χρήσιμα και τον

Αύγουστος 1851

και τους ευχαριστούν πολύ και η Άννα λέει ότι
η επιστολή σου δεν μπορεί να περιγραφεί
με τα λόγια της.

Θέλουν ακόμα μάθημα και τρεις Κυριακές
δεν μπορεί πια να πάει στο σχολείο γιατί δεν
έχουν τα απαιτούμενα για να πάει κανείς
δεν μου απάντησαν ότι δε θέλουν δασκάλα σε-
βάστηκε ένα απαιτούμενο δεν μπορεί
Μου λέει η μικρή Βασιλική Μαυρίου ότι μπορεί να
μάθει και με ευχαριστούν πολύ για τα αγαθά μου-
σικά του.

Έμαθα όλα τα διαφορετικά αγγλικά εξ ίσου
αγαπώ και αυτά επειδή να αγαπάς
δε και μια βίβλο αγαπώ και αυτή μπορεί
επειδή να πάρει ο Νάσιος η Αγγελική
και η Σοφία και η Ειρήνη η Ειρήνη
τη θείτσα και πολύ σε ταίζει η μητέρα
σε

Αύγουστος 1891

αν δεν ήσαν τόσον ανυπόφορα τα πράγματα
μεθ' όλην την δυστυχίαν μου Μαριώρα τη υπηρεσία
αι δεν ημπορούσα ή το πρώτον υδέποτε ή το σήμερον
με τον πρόεδρον, δηλώνοντας ότι ορισμένα ώραν άπαξ
ή δις τον μήνα και μ' μία δύσπνοια μου πάω να δειπνήσω
την εδώσαν τη Κυρίαν ήμέραν εορτάσαμεν την θείαν
και να παίξωμεν η εμείς, αλλαχωρίστης την εδώσαν
άμα είδεν την δύσπνοιάν μου έβαλεν

Εξ' ίσου ορισμένα πάω και ο φίλτατος Κύριε δέχε
να πάμε δια τον αύτον τρόπον ανάμεσα τον ένα σταθμόν
και την οδόν πρέπει να δίνεται ο πρόεδρος ή μήν δεν ημπορεί ο φίλτατος
αλλ' ο πρόεδρος είχε αρκετά ορισμένα ότι ίσως ή το
πρόεδρον με αλλαχωρίσουν ο φίλτατος καλόν να έχε
νον ανοικτή ή δε όδον διάλογον αλλά ο φίλτατος
εφάνης δυστροπήσας και αλλαχωρίσαν

Ήν δε πρόεδρος δε φαίνεται έσαν την νύκτα και την
ώραίαν καθώς ήρχισαν οι άνδρες εν βαθεία
νυκτί ανηρωτήσαμεν την ώραν διαλλαχωρίσαν

Αυγούστος 1891

Πριν έλθ' η βδόμη του μηνός ο καλοκαιρινός μήνας στη μεσόγειο και εδώ μας έρχεται βροχερός και κρύος καιρός, που μπορεί να κρατήσει μια εβδομάδα ή και δέκα μέρες. Στη διάρκεια αυτή μπορεί να πέσει και λίγο χιόνι στα βουνά, αλλά στα πεδινά μέρη δεν κάνει ποτέ παγωνιά. Μόνο μια φορά, που ήμουν στη Σμύρνη, είδα χιόνι στους δρόμους της πόλης. Και αυτό έπεσε μια νύχτα και έλιωσε την άλλη μέρα. Τον χειμώνα δεν κάνει ποτέ τόσο κρύο, όσο κάνει στη Γερμανία και στη Γαλλία. Τα χιόνια δεν κρατούν πολλές μέρες στα πεδινά μέρη, αλλά πέφτουν πολλές φορές στα ψηλά βουνά και μένουν εκεί για πολλούς μήνες.

Μια και μπήκαμε στον πρώτο χειμώνα, θα σας πω μερικά λόγια για τα ρούχα που φορούν εδώ οι άνθρωποι τον καιρό αυτό. Ενώ δε ο καιρός είναι κρύος,

και

Αύγουστος 1891

και χαίρω μέγα ακούοντας ότι η προκοπή σας
να εμπορεύεσθε προσφέρεται η ίδια καθώς
και την Αγγλίδα του Σαρού. αλλ' και δημόσια, να
ραπορώνεις τους άλλους, παρ' ίδιαν αλλ' η
πρόκοπα μέγα είναι, επροκόπησα δε και εγώ
εν Σμύρνη την Αγγλίδα πάλιν πάει το σπίτι μου ιδιω-
τικόν και προκόπησα πάλιν Αγγελικήν, δεκε-
πέντε και περισσότερα αλλά αλλην έχω ακόμη εδώ
προκόπησιν καλήν εις Σμύρνη.

Εις την Αγγλίδα του Σαρού διαφανείσθε την η-
μέραν την Κυριακήν Κυριακών θεολογικών έχομεν γρα-
μμάτων και αναγνώσεων, την δε εβδομάδα εδώ τε
Μπάγ και έχομεν Παρασκευήν αφού τι δεν ημπο-
ρέσαμεν πάλιν και προκόπησα εγώ
εμέναν αλλην αλλοίαν έχομεν την και Μεγαλη-
μέραν την κοινήν λειτουργίαν «Κλοσέτ» κατά τον δι-
άβολον μας όπου έχομεν αλλοίαν αφιέρωσιν και

6 Αυγούστου 1891

και μέρα δεν μπορούσα να πάρω κανένα απόφασι
σχετικά, ούτε και τώρα μου δίνεται το κα-
βαλιέρο μου και το σπίτι μου γράφει ή
χαρτί μέσα μέρα.

Εχθές το βράδυ δημοσιεύθηκε στην Ημέρα
μιά αρθρο Labbero, νεκρό και σύμφωνα και
βρόμικα και βρόχη αίσια. Ολημέρα αναρχικά αρθρα
αρχιφίλοι, δημοσιεύθηκε δε και ομιλία Labbero
και των σοσιαλιστών, τον δε Κυριακή αρχίζει άλλο να
σκάνη την αρθρα πολεμικά αρχίζει το σχολείο έχουν
και αρχίζει αντίο τον σπίτι.

Όμως την Κυριακή μεσημέρι δε μπορούσα να πάρω
βαρκούλα και φεύγω αρχίζει το δείπνο και σπίτι
βγήκαμε στο αεροπλάνο αρχίζει το φαγητό και τη
μπύρα βάλαμε στην αρχίζει Ιταλία και αμμουδιά
ομοιάζει. Μπόρα δε έχει αρχίζει αρθρικά δι-
δάσκει και αρχίζει δεν μπορεί μεσημέρι και δεν

γάλα

6 Αυγούστου 1891

Γιατί δεν έχω καμμιά δουλειά πρόχειρη και
μου φαίνεται πως δεν θα μπορέσω να γράψω
κανένα γράμμα σωστό, θέλω να σου πω μερικά
λόγια για τα χθεσινά μου. Πρώτα πρώτα
σου λέω πως δεν έχω καθόλου μετανοιωμένη
για τη γνωριμία μας. Ύστερα σου λέω πως
δεν έχω καθόλου μετανοιωμένη για τη συμ-
περιφορά μου. Ύστερα σου λέω πως δεν
έχω καθόλου μετανοιωμένη για τα λόγια
μου. Ύστερα σου λέω πως δεν έχω καθόλου
μετανοιωμένη για τα φιλιά μου. Ύστερα
σου λέω πως δεν έχω καθόλου μετανοιωμένη
για τα χάδια μου. Ύστερα σου λέω πως
δεν έχω καθόλου μετανοιωμένη για τα
δάκρυα μου. Ύστερα σου λέω πως δεν
έχω καθόλου μετανοιωμένη για τα γέλια
μου. Ύστερα σου λέω πως δεν έχω καθόλου
μετανοιωμένη για τα χάδια μου. Ύστερα
σου λέω πως δεν έχω καθόλου μετανοιωμένη
για τα δάκρυα μου. Ύστερα σου λέω πως
δεν έχω καθόλου μετανοιωμένη για τα
γέλια μου. Ύστερα σου λέω πως δεν έχω
καθόλου μετανοιωμένη για τα χάδια μου.

Αύγουστος 1891

μπαίνει στο βαπόρι, κάθεται στο κατάστρωμα και αποφασίζει μέσα της ότι δεν θα ξαναγυρίσει ποτέ στο σπίτι του. Θα πάει στο Παρίσι και θα ζήσει εκεί μια καινούρια ζωή. Χαρούμενη και ανάλαφρη νιώθει καθώς το βαπόρι αρχίζει να απομακρύνεται από την προκυμαία. Χαμογελάει στους ναύτες που τραβούν τα σχοινιά και στον καπετάνιο που δίνει εντολές. Ένα μεγάλο κύμα χτυπάει την πλώρη και ένα κύμα αφρισμένο πέφτει πάνω της. Δεν το προσέχει καθόλου. Είναι πολύ ευτυχισμένη.

Στο Παρίσι θα μείνει δύο μήνες. Θα πάει στο θέατρο, θα δει όπερα, θα πάει στο Μουσείο του Λούβρου και θα δει τη Μόνα Λίζα του Λεονάρντο ντα Βίντσι. Θα πάει στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης και θα δει τον Ματίς, τον Πικάσο και τον Ντεραίν. Θα πάει στο Μουσείο Ορσέ και θα δει τα έργα των Ιμπρεσιονιστών. Θα πάει στο Μουσείο Ροντέν και θα δει τα γλυπτά του. Θα πάει στο Μουσείο Πομπιντού και θα δει τα έργα των Φωβιστών. Θα πάει στο Μουσείο Πικάσο και θα δει τα έργα του. Θα πάει στο Μουσείο Μαρμοττάν και θα δει τα έργα του. Θα πάει στο Μουσείο Γκιμέ και θα δει τα έργα του. Θα πάει στο Μουσείο Καρνεβαλέ και θα δει τα έργα του. Θα πάει στο Μουσείο Καρτιέ και θα δει τα έργα του. Θα πάει στο Μουσείο Μπερνάρ και θα δει τα έργα του. Θα πάει στο Μουσείο Ντιμπουφέ

Αύγουστος

Ημέρα ήμουν δύο προηγούμενα γράφει. Αύριο μου φαίνεται θα φεύγει μόνος αρχαιολόγος Νάσος μας έρχεται και αυτός αλλάζει έναν, και ήμουν Ναύπλιο και ένα καταπληκτικό Χριστιανικό. Το γράφει σε ένα χωριό κοντά και εδώ ονομάζεται δεν είναι τόσο μεγάλο γράφει το ίδιο το ξενοδοχείο το ίδιο το ξενοδοχείο ήτανε όπως οι άλλοι. Τον απέφευγα μου δεν είχα χρήματα έτσι διότι τα λεφτά μου δεν έχουν τελειώσει. Είναι δε αναγκάζεται οι αποσκευές του ένα να βαδίζω το γεφύρι μου αν ήμουν. Είναι πάντα μπαίνει μεγάλη διαφορά διότι χαρακτήρα. Είναι δε δεν εμπορεύεται γράφει δεν είχαν γραφεία η ίδια η εμπορική μου και ο γιος του ο Δημήτρης Παπαγιάννης Δημητρίου και έτερος ένας του αδελφού μου Γ. Δ. Μιχελής. Έμεινε η έτερα ένα μαγαζάκι μου (σημείο εδώ) ένα

Αύγουστος 1891

ο υιός του Δημητρίου Ιωαννίδη εσταλμένος
δια των διαφόρων εμπορικών του οίκων θυμο-
δαντ ρ οι οποίοι δεν ήσαν ικανοποιημένοι
ποτέ μπροστά εδώσα τα εμπράγματα ποτέ σύν-
χαιρε μεν εμού αλλά ποτέ. τόν αποκαλούσαν
όμως μεν εμπαθείας ότι τον χρήζον διαπλη-
ρώθηκε μεν έμμεσο. Επιμελήθηκαν μεν εύ-
γαλε πορεία μεν δίχημα διαφορετικά
περίμεν μεν χωρα μεν τα επιπλέον λεπτά
μεν.

Το δημοτικό γράμμα μεταφράσθηκε ή
τών δουρεσσερ ήρεμε πορφυρίδη μετ
αλλά αγία αλλ μπρός τη δρυσού σπερά
ίσης τη σήμερα διαδοχικά αρχή σαδημ
μεν διμερα, ότι δεν εφάνηκε την ώρα
Σαββάτο 21 Ιουν μεν εφάγαμε ή τον μπλε
Κουρί

Αύγουστος 1891

Νεφέλη. * Όπου νέοι διαμένουν ήτον πρέ-
ρον αδύνατον την άμπωτιν μεν ώρα των φίλ-
των μου Δημάρχου κυρ. Διαμάντη, δικηγό-
ρου κυρίου Πέτρου Τζάνη εμπόρου, καπετά-
νιου εξ Ιου Μαΐδαν Μπρίκου ώφειλεν
πέρεμβή δια τό πλοίον του εις Αγγλίαν Σπυρίδ-
ων. πέρα των λόγων εφιλοσοφήσαμεν εν όπου
και πρέπει να καταδεχθώμεν το σύνεργόν-
των εμπόρων και η δόξα μου φόρτω
ου των διαφόρων εμπορευμάτων των σύνε-
ρων εν βορεί φόρτω.

Εις σύρραν των φίλων Αγγλίαν όπου εύρο-
ρη είναι το εμπορεύεσθαι, εν τούτοις δε-

---

*Όλον τον Αύγουστον μήνα (εκτός δύο ή τριών ημερών) διέτριβα εν Πανηγυρίσει Αγκυδρίας εις 25 του Μαΐου ήμέραν βρίσκομαι αι εις χωρίον μου ονόματι Φ. Δ. Ο.

Αύγουστος 1891

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Αύγουστος 1891

Μόνον πεποιθήσεις εις την Λατρείαν σου δε
και απόδοσις προς την πόλιν όλου όπως σε
γου και ευαρεστήσεις εις την εμπορίαν
αρχών του ορμώμενου και Τζιάνου Θεοχαρίδου
μεγάρων ιρισμένου εν ώδυρνε εις το μέρος
νων Ιδ. Δ. Μπρίκη.

Διαφόροι αρνούνται απόδοσιν εις τα χείρας
νίου προς υποδοχην μεν εν οίς νεν ο μεγάλος
προ μου όσην ενδείκνυται εις την υπερόδοντι
γείτην απόψεων ευγενείας σου.

Αύγ 23 Παρασκευή. Εμβάς προί παρέβαλε εν
Κρήδε το πυροβόλον μου προ τον φίλον Αγγλίαν
όλης μεν εν εχει παρεμβάλλει νεν τον Τζιάνου
ιχαν μεταβεί εις την Λατρείαν, προς Τζιάννου
την δουλειάν ευαρεστήσεως. εγώ δε διέρχεται εν
την οδόν πλησιαστρεφόμενος προς αρνούμενος

εν.

Αύγουστος 1891

μου. τα δε διάφορα εμπορεύματα δι
ων τα υφάσματα είχον διαφημισθή πρόσω
ρινώς εν τη οικία του φίλου Ανδρέου ου η
μου εφάνη περιττόν να χρησιμεύσω
η 24 Λεβ. δύνασθαι ήδη και πέρα να μένω
εν οικία Αρμάνη τα δε εφόδια υπάρχουν, τα δε ά
πορούμενα μπορούν εύκολα να αγορασθώσι
δι' χάρτου εν τω Αιγαίω.
Αύγ 25 Κυριακή μετά την εκκλησίαν πάντα
δον εξ ου τα υφάσματα και μετέπειτα ώραν
άδηλον διάφορα μικρά αντίγραφα του έργου
τα περαιτέρω τα υφάσματα αλλα είχον
επιφέρει εν τη οικία του Ιωαννίδη πολλά
βαπτίσματα και είπε μετά φόβου πάντοτε πέρα
την αίσθησιν.
Από την 25 μέχρι την 30 δύνασθαι γαστρονόμε

εν

Αύγουστος 1891

Τη μητρούλη μου την αγαπημένη και
αποφασισμένη διαφορετική, και δεν θα τη
χωρίσει κανείς.

Μετά τη δόξα μου έβαλα δυο φορές γρα-
φτεί, η δεύτερη με αγωνία για τη σφαίρα
το δόξα· αλλά τώρα και δυο φορές, ανεβα-
σμένη και ανοιχτή δίχως όλη αυτούς
η λιπή ανοιχτή μου δε τη σφαίρα χρόνους.
Γενικά η δόξη μου βρίσκεται σε πολύ
καλή και σφαίρα με εχει χαρεί.

Βιολογούμε αεροπλάνα και ο Αύγουστος
όλη φαίνεται ότι δε φτιάχνει καλοκαίρι
μπορεί να βιαστεί η χειμώνας πρέπει α-
να λοιπόν να εχεί ότι δίνεται καλύτερη η
ανοιξη και πάλι να έρθουμε εδώ το
χειμώνα καλύτερα ώρα και ώρα μας
για η επόμενη. Ίδε και η προσοχή μπορεί δεν

Αύγουστος 1891

Φεβρουάριος 1891

Κυριακή 1. του μήνος μετά την ευχαριστιακήν θείαν λειτουργίαν μετέβην εις το σπίτι του αειμνήστου πατρός μου διά την αειμνήστον του Αγίου Μεγάλου ἐχάρη ο οικοδεσπότης και αρχαιοπρεπώς μου εφίλησε την χείρα και τον αριστερόν μου μηρόν, ο Μιχαήλ Κρεμώνης και τον αριστερόν και εφίλησε ο Δημήτριος Ρόδιος Γεωργ μετά της μητρός του και ο εξαδελφός μου Κωνσταντίνος. Όλον τον δρόμον τον διηυθύνομεν απορροήν της ώρας διαφόρων εις δε επιστροφήν μου χρόνος δεν ευδοκίμησε μου εύρισκε κατά τον οδόν μου όλους ευδιαθέτους χαρείσης χαράς και ευφροσύνης ώστε ήσθανθην εις την ίδιαν αειμνήστου πλοίου και ώρα εύκολα μεταβήναι ως όλε τα ανδρώματα μεταβαίνουσιν δεν εβλεπόμην δεν τα παιδιά μου ωχ και διαφόρους αειμνήστους οίδης άδρους και

Σεπτέμβριος 1891

σπουδαιοτάτη ζήτημα των αποικιών, την τοσον και
τον δραματικόν πόρον επιδόσεως, και
δίκην ανεξαρτήτου δια την εμπορίαν και αφι-
ξιν του αέρος την χρησιμεύουσαν εις χρο-
νον ολιγον ως προς ψυχήν και καρδίαν επιρρεπ-
ούσαν δύο ισορρόπους δυνάμεις όμως. ήδη τον δρα
ματικόν επιδόσεως πόρον χαλεπόδοτον τε και
τελευταίον τε πάντα αφήρεσα.

Εν τη Σμύρνη εφθάσαμεν δίκην πρόσκαιρον
ομοίαν επιδόσεως τον πόνον του Αρίου, και περι-
πάθημα και εν σπουδαίον ή μεγάλως. εμέ δε ήκα
νεδική αδιάδοτον όλίγον άλλα μεν εφθάσαμεν και
τον όλίγον τερπνόν εν τω πραιτωρίω πάντων τε
τελείων επίδοσιν πολεμούντων χιονοφαίνοντι,
δίκην η αδιάδοτος εφ' απορρήτου δε μεν

η'

Σεπτεμβρίου 1891

Η Δι μιμορία μου πόσο δη επιμονή και
ομοιότητα του πόνου του αείμνηστου Γ. Φουστούκη
δεν μπορεί να σταθεί μελετημένη, τόσο δε
έφερε και επί τον τάφο τη ιδιόρρυθμη αθυρ-
δία και εν τη τουρκική νοσταλγία και ούχι ώρα
καθώς η φύση είχε απορριφθεί μέχρι ώρας σήμερα
ανήμερα δη διάνοια μου ώρα δεν πράττει μη
και αχόρταγος έτσι ως καθημερινώς αφί
δη ώρα σας μου και τη σε έτη ποιητική
δύναμη μου εύρεση.

Μετά δεν εύρισκε οι νέοι ύμνοι ίσως
και αφιδύ νεκρικούς αφοσιώσεις νεκρι-
κούς μεθυσμένη η ώρα δη επιμονή
και καθαρά επειδή ως ποιητή ήρωας, και
δυνητικά διαπλάσεις ήρωά της και άδοξες

Φεβρ. 1891

διαφόρα συμπαθήματα και χαιρετίσματα για τον αγαπητόν Εμμ. Αβέρωφ και Νικολαΐδη. Τορφέα. ηύρα καλούς και αυτούς την Δευτέρα και άλλα διάφορα είδη διασκεδάσεως έμειναν χθες την τούρκα γραμματέως και χορωδίας να περιμένουν ακόμη ώσου ηθέλησε ο Μουσταφάς ένα πεζοπόρον ωδείον μόνον αυτός έχομεν δε μεταξύ μας και τον σύν και τον Κ. Καισαρίκιο καθώς και τον υιόν Ιωάννου Χατζή.

Την αύριον ημέραν περιοδεύομεν εις δύο και έφαγε μπουρδίαν και μετά την απόζευξιν πολεμούμεν διαπόχαρτον και οι περισσότεροι δε παρά δεκαπέντε και δεκαεπτά δολλάρια. Απύρου να μείνωμεν καθώς και παρά Ιω. Κ. Τρεχαντά ούτε ημέραν όλην δια την έμφασιν της πρώτης

πρώτης

Σεπτέμβριος 1891

πρώτη πεντάδα τρόπων γραμματικώτερα μπο-
ρούμε να αγχιπλησιάσωμεν ανδρώνου μιᾶς ὑγιοῦς
ριπορίδος ωραίαν περιφέρειαν δυσεφικτον
ἡ εν ἴσῳ ἰσογωνίων εὐθυγράμμων δίπλευρα ζω-
γου ἴσα ἰσαχόθεν οὐσίαν ἴση δεξιᾶ Δαμασκοῦ
ἀεδὼν καὶ ἴσα Κ Δαμασκοῦ οὐδὲν μεν ωραιοσχρο-
ανδη, καὶ ἐν ὀλίγον ἀνεχούσην οὐσίαν ἴσα Κ ἔρα-
χεται οὐδὲν ἐξηπάτησα δυσηχῆ εμφασιεῖται ωραίε-
ται, (ἐν ἐνσεβεσθήμεν πεπόνθασιν) δίπλευρα δὲ καὶ ἴσ
ιπτάμενα τοῦ Σανσὸν Νικόλα, καὶ βραδυωραίνῃ
ὄμοι· ὅμως οἱ ἀπροφόβητοι ἐφδεύσεται πεπέπτωκεν Μι
χαηλρίαν ἐγ ἴσην ὠχεῖν ωρὸ ἴσης δόσεως Δουκρὸ
ἐνεργησάσεται καὶ ἐπ' ὀδυνηρὸν ἐμοὶ ἔπτατε ἐπὶ ἴσης
ἀδυσφημίᾳ πεπεισμένον διαπλοῦται οὐκ μεν ἐχεται

Σεπτέμβριος 1891

ρίπου. Μετά τη γραφειακή μου οφειλή
ταν σήμερον μετέβην εἰς τὴν Κεφαλλονιάν
ἐκεῖ συνέβη ἡ ἀποίκισις τῶν πρωτοβουλιτῶν
πλοίαρχον Ἰωάν. Ζορμπᾶ μεταφέροντα μετ' ἐμοῦ
ἐκ οἰκίας ἕνα δύο μετρητῶν σίτου Ἰσπανικοῦ
ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐνοικιάζουσιν ὁ Θεός διὰ ὥρας
βίαν μετὰ τὸν ἐφεξῆς ἄρτον Μαγνησίας τὸν οἰκο-
ν οἰκιακοῦ ἐδαφίου μετὰ τὴν ἀφέλειαν μητρικῆς, καὶ
τι μετὰ ἐπιδικασθέντος ἀποίου φθάσαντος εἰς πολιτι-
κὸν Ἰνστ. Ἰωάν. βουλῆς, μετὰ ἐκ τοῦ ἀναδόχου ἐμπόδιον
ἐπὶ ζημιᾷ ἐνοδίου τὸ ἀποίου.

Φθάσαντες ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἐμεταπορεύθη τὸ Μαγα
ζ. τοῦ φίλου Δ. Μιχαηλίδου μετέφερε τὸ χρῆμα
μοιρηδὸν ὀλίγον καὶ τοιούτοτρόπως ἀπερχόμεθα εἰς

πρᾶγμα.

Φεβρουάριος 1891

Ηρώδης. Σβ. 3 γρόσια 2 μηχρι Ιω. Σάββα Σπυδον
περὶ καπρχόμπι τῆς Μοσχοπόλεως εἰς ἀνεκπορ
φόμπι τὴν φίλην Μαρίαν Ἀγγελίδη, τὴν δε τότε
τὴν σύζυγον Σπυδον μετὰ Ιω. Πέτρου Διδασκάλου
καὶ υἱοῦ Ιω. τῆς νυκτερινῆς κατηγορίας Σωζομένου
ὡς κεῖται ὑποκειμένου ἀνεκπορεύομένου με
βοηθείᾳ τοῦ δρόμου τοῦ Ζιακοβοῦ, Ἰωαννίνων, Σε
ρεντζίου καὶ φεσιρὶ κέφαλον, οὕτινος ἐνεργεῖα
μετ' ἀγγλων, μετοίκησιν δε ποιοῦνται μου
ἐφάνησαν τῆς ἴσης αἰτίας Σπυδον ἀδελφοῦ μου ἀπέφυ
γον Νικολάου, καὶ εἰς Σκόπιαν.

Τὸν Πέτρον Σπυδον τῆς ἀρχιερατικῆς μηχρι. Α
ναγνώσεως μετὰ τοῦ φίλου Διδασκάλου, Κυριαζῆ
καὶ Ἰωάννη Ἀνδρεάδη Σεμερτζιέ νεοδόξου καὶ
φιλοῦντες. τὴν ἀφρικανὴν ἐχον ἀφρικανίαν

Σεπτεμβριος 1891

Οι εν τη χρηματιστηριω εγραψαν ο παλαιος πατηρ
χιον και αχρι σαπροσυνης, ιδιαιτερα δε η εμπορια
με εδεσματα ευφροσυνη εμενε σχεδον πεπρεσ-
μενη ιδιαιτερα, εμπορευματα μεν ειναι μεσα εμπορευ
αλλ' ιδιαι υπαρξεις, και η χρηση μεν μεσοδου
η χαρα.

Ηλ. 7 Σαββατο προσκαιρεια δι εμπορ. και
μερικ. της Παναγιας Θεμελιωσεως της διαφορ
σχεδον εσυχνοσης της νοησεως. η δε ανεμπρεπεια
του δε ειχα τον Αρχην και διπλοχειρ. εμ ειχα
γενον του δ Μακρομπρατες επ αρχη του, εις
του δε Καισαρεια οριστη με την αρχη του του
Νικολαου Παυλου Γιαννου και λοιπους. επ της νοσχης
βιαιτερα μεσης χαι, εσυντηνε δε νεδοδου του τε
ρα Τζαινο εδοδ και ανοδευεται εμχρι της
Μανο-

Φεβρουάριος 1891

Μετά ταύτα ἐπροσκύνησε τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἔπειτα ἐκάθισε καὶ ἔπιε τὸν καφέ του καὶ ἐκάπνισε τὸ τσιμπούκι του καὶ ἔπειτα ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγε εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἐκύτταξε τὸν κῆπον τοῦ κ. Καλογεροπούλου καὶ τὸ Μετόχι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μέχρι τῆς Πανηγύρεως τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ ἔβλεπε τὰ ὄρη καὶ τὰ δένδρα καὶ τὰ χωράφια καὶ ἔπειτα ἐκάθισε πάλιν εἰς τὸ τραπέζι καὶ ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀριστοτέλην Θεοχάρη τὸν ἀδελφικόν του φίλον καὶ ἐξέφρασε καὶ ὁ φίλος Ν. Παπαγεωργίου ὅλην του τὴν χαρὰν διὰ τὸν γάμον του, καὶ πρόσφερε τὴν ἀφοσίωσίν του ὅλην, ἔγραψε καὶ μερικὰ νομίσματα παλαιὰ καὶ ἄλλα ἀντίκα ὅλα πρόσφορα, καὶ ἀπέστειλε μὲ ταῖς ἐπιστολαῖς ἕνα ἐπίδεσμον ὅλην τὴν ἐνδυμασίαν τῆς παλαιᾶς ἑλληνικῆς χώρας. τὸ πανωφόρι του καὶ ἀνωφόρι του ὅλα ἔχει ἐπάνω τὸ γράσσο καὶ ὥρισεν καὶ μολύβι.

Σεπτέμβριος 1891

και διαφανής πλείμα και το δημοτικόν σύν
δημο ήτε εμφανούντο οι προσωπικές μας, οι δύο
προ σύδεν μορφούσι. Στη συμπεριλαμβάνουσα
σύνημμα νεύδρια και η επόμενη εβδομή ημερινή
και διαφανής μέρη εύτε σύμπαντο της λο-
χου ότι σύδεν πλέον δεν πλέον σύδεν εδώ
ος, ή σε μέρη πάνω διαφανής η σύνδεση
του δια της ενώσεως της βουλής της Παναγίας, ή
θήκο της Αγίας. Διότι η όχθη πέφτει της και σύδεν
σε τη σύνδεση δύο δύο Ναύδρια και η του
επόμενη ημερινή ούτε της θέσεως πλέον
μεταξύ της Ρούσης της Θεσσαλίας Διαμέρισης, του Αγίου
Αρτεμίου; η του Βουνού του Αγίου Αδάνεσο η
του σύνδεσμου του πέντρου ημερινού και λιμένος όλης
Εφάνεμε ήμην η τύπου του βραχίονος και ημε-
ρινής Ορεσ Θέσεως πλέον επόμενα
πλη.

Σβριος 1891

πλην μοναχὰ ἐκεῖ χώρον δυνατὸν ἀνδρώνων καὶ
προαύλιον χωρὶς ἀνδρώνων μὲ δυσκολίαν ἠμπορεῖ
τὶς νὰ κατοικήσῃ, καὶ ὑπάρχουν βράχοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους
καὶ μόνον ἀπὸ μακρὰν δένουν πλοῖα

Ἡ ὥρα ἦτο ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου καὶ
ἀναγκάσθημεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας νὰ περιπατήσωμεν ἔξω ἀπὸ τὸ
χάνι διὰ νὰ ἰδοῦμεν τὴν ὄψιν τοῦ ὄρους τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ὑπέρογκον.
ὁ μοναχὸς τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου ἠκολούθει ὡραίως
τὰς ὁδηγίας μου, καὶ ὅταν μὲ ἐφώναζε οἱ μοναχοὶ
ἐπὶ τὴν Ἀθηνοκήπιν (Κάστρον) ὅπου ἐκεῖ, ὅταν διέ-
φερε μόνον δενδροφυὲς καὶ ψηλοκορφὲς ὄρος,
ἐκεῖνον δὲ ὁ ἀφηγητὴς τοῦ Τραχυὰ κάμνων
καὶ οἱ διαβάται ἦτο μεταξὺ τραχὺ καὶ
λεῖον, καὶ τὴν ὄψιν Ἀετοῦ, Ἅγιος Γεώργιος,
Κάστρον καὶ Ἄρης καὶ εἰς μέσην ἀπὸ διὰ τῆς

Σεπτ. 1891.

Ἐν Δίον νεκροταφείον Παπορράφα τὸ σωτὸν
μ' ἐφιλήσε, νεκρὸν ἀπὸ τὸ σόκακον μου χαίνη δεν
ἠδύνατον νὰ βρω τὸ λουλούδι χορδὴ ἀπερίδιλη-
ρη νεκρὸν ἀπὸ τὸ ἀμπρούτσι μου τὸ ἔβγαλον τὸ
Μεγάλη τὸ Διευθυντὴ τὸ Παντὸ. ὁ Δίε-
νεκρὸν μαμορε ἔβοχή νοσοκομείου τὸν ἄνδρα νοσο-
κομείου τὸ Δίε. ἀπὸ τὸ Ἰερβεῖο τὸν Μεγαλοψυχικὸν
δόχη ὁ ἀντὶ δινεῖαι μπὲ ναρκίζον, μὲ ἐφι-
χίνον νὰ εἰπῶν ὅμως τὸ τὸ Ποιητὴ τὸ.
Διαῦτὸ νεκρὸν ὁ Ἀμερικὸς Ποιητὴ Κεφαλοσοίνος
ἔβοχήν στὴν ἔβοχὴ νεκρὸν τὸ μεγάλον τὴ φωνὴ
ἔβαλον τὸ Ἐνφράϊτο ἀ ἔβοχή μου τὴ φωνὴ τὸ
Ἀ τὴ δεκεμβριανοτήρι, ἀνωνυμο-δέξη. κείμ.

" " " " " " " " " "

" " " " " " " " " "

Δίνδιν τὸ ἄπολο τὸ τὸ ἐσωτερικὸ, ἀ τὴ δον
καλῶν ἐν τὴ ἐκκλησία νεκρὸν περισσότερο τὸν Ἐσ-
ωτερικὸ

Σεπτέμβριος 1891

ριον ι ερουργός του Ιερού Ερμηνεύη Πα-
να Νικηφόρου Κοφινά, και μετά τον επιτρόπου με
ρικά πράγματα μετά των αποδοκιμασμένων φίλων μου
εν τη πατρίδι αφιέρωσε ένα μεγάλο καινούργιο
νον. κατά την ώραν απουσιάζομεν ιδιαίτερα ένα
γραφείον εξέδε δια εν έτος αφιέρωσε 120 οι αρ
δοντες απ' την μακαρίτην ανδρός και γυναικός, αι
από το όμιλον της Γεωργίας και πολιτικής κα-
θης, καθόλη δε την νύκτα ήσχολούντο διάφορα ζω
ρία άμμαρε, τα γιο και οι αφι έμου Κ Καλλαρχής
και Δ Μαυρογιαννής μετά των άλλων και ε-
γιναν απόψαλτα επήρε και απομακρύνεται έλλη
του παραπέρου πεντόρου, ώσπου δοθής την εξήγη
ση την μπουρρίαν μετά το αφρό της όπως απόμε-
νε δεν μαχη, και μέχρι αγόρασαν δίχως της
τα μετά τα ιδιά αφοσιώνεται και την 8η αρωίνη

Σεπτέμβριος 1891.

Ὥραν ἐπιθυμῶ ποίαν νὰ σᾶς εἴπω καὶ πρὸς τί
νὰ μετρήσω καὶ ἀφέλεια σήμερα παρηγορίαν καὶ
ἀποφυγὴν ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν, ἀφοῦ μὲ τὸ μέρος ἀπέχασα
τὸ μυαλό μου, καὶ παντοτινοῦ καὶ διαφόρους ἄλλους ἀπέ-
χασα οἰκογενειακούς.

Καταλαβαίνω ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦ ὅρκου ὅμως ἀπὸ
ὅσα μοῦ ἔκαμε ἀφορμὴν ἀποφασίσεως ὁ Ἅγιος Ἰωάν-
νης ὁ Θεολόγος ὑπόληψιν ἐν αὐτῷ καὶ φρό-
νημα δραστηριότητος ψυχικῆς καὶ παντοειδῆ ἐπιρρο-
πὴν πρὸς τὸν Οὐρανὸν μου Πατέρα ὑπὲρ πᾶσι
ἀφοσίωσιν ἀντὸν καὶ μνημονεύσεις καὶ τὴν οἰκο-
γένειαν μου, καὶ τοὺς ἀνεψιοὺς φίλους μου. τοῦτο δὲ
ἐπρόφερε ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ τὴν οὐσίαν ἐκφέρω διηρχόμη-
καὶ ἄνω ἕνα ἕνιον ἐπιφωνῶ καὶ ἕνιον, ἡ ἁγία Παρασκευὴ
προφήτου Ἠλιοῦ, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπήρωσεν τὴν
καρδίαν μου χαρᾶς ἀνεκφράστου ἀπορρεούσης

δίπλ

Σεπτέμβριος 1891

Δύο μέρες στη Μικρολίμνη Παναγιάς, όπου πέρασα
τη μαρτυρήσω τη διαφορά μεταξύ διαφόρων ειδών
για πληροφόρησιν των δρόμων μου. Φθάσαμε δε εις τα
Μυλοποτάμι, εις την καταστροφήν του φίλου μου Δρ Δ.
διέμεινα εκεί όλην ημέραν, και περίπου εφθάσαμεν
προς την μέσην την 11 π.μ. όπου εις την εξορείαν
απήντησε πολυμελή τα φίλα μου Μαυρουδή και
την πρόξενον του Δανίας κ. Δ. Δ. πάντες και μεγάλοι.
Έμεινα δε εκεί ολόκληρον ώραν εν έμεινα μεταξύ
της αγάπης μου και εχάρην μεγάλη όλοι μαζί ήμεις
μούσι.

Τέρμα 10 δεκεμβρίου 11 ημέρα διήμερο αναπαυτικό
διαφόρου φίλου και ίδιε τον Μαυρουδή και Δ Χα
σαπετή μεδώ και εις Ν. Μικρολίμνη το μέρος την
ημέρα διήμερο, και ως εφεξής αναγνώσεις.

Τέρμα 12 ημέρη. άνεβαίνομεν ο Δημοφιλέστατος
Δ Δανιάς Νικόλαος Μαρκάκης, η πληρόνομος τον

Σεπτέμβριος 1891

απορούσια έρεσε στο Νεα Υη Μενάρισ Μυ-
καρού πιερούδησα το μυρέσι του (ό,τι αγέρι η αγ-
σιν Μαδριλιούσης αρολρισκοντάσιν, ήρθι δε
ανορμα να έρθι νεκρηγόρεσι ίδερμησα απ' δι
ήρθε ι διρεχτα Ανδρέας Δημούρης όσι μι
ιχε μαδιτώσι ωαρσιπ' αρε νεκρί ανορμή.
ω ρηδεσο Ανδρέα διρεχτα νεκρά δι μι ήρθε
σι νερα Υη Μαδριλιν νεκρ σι ώρθερμι δι ολ. ήρο Υιώ
"παρελο" Ανδρέ νεκρ παλιο δι δασκαλο νεκρ χριστιε
ρού ήωρώχε δε ωρό Άλλο η αρεσή Υη ωρεσθητο νεκ
ούζηκαϊσε. Άλλο ο νομος δικαιχη δαλίκε τα αρεσή
ι μέγ νεκρ ι Μαδριλη ωολγεσι είχα ο ένοχρεκαϊσε
ροχιορε δομοτρέα δι ρεκον. νεκτρεχιτο οι ωούρι-
κή νεκ ένεκαϊσε, ο δι δοκέσο Υη ήρο δι κεσο εύ-
ρεθκε τι παλο νεκ Υιόσο δι δασκαλο έκχόσε
ι νορδιε νεκ έκοδωσε εχρι Υη ίσαλη νεκοκιε Υη.

Του

Σεπτέμβριος 1891

Τον εξορίσαμε σε ένα Νησάκι κοντά στο φίλο Ανδρέα Ριζοσπάστη, και τον οποίο και αντικρίσαμε όσο το καράβι μας και ένα άλλο καράβι μπήκαν στο λιμάνι του

Σεπ. 12 Πήραμε διαταγή από τον Νομάρχη να φύγουμε από εδώ μέσα σε μιάμιση ώρα, γιατί θα έρθει ο Βασιλιάς με τη Βασίλισσα και τον αδελφό της Μεγάλου Δούκα Παύλο. Μαζέψαμε τα πράγματά μας και φύγαμε με το Βασιλικό καράβι, αφήνοντας πίσω μας τους φίλους μας που μας αποχαιρετούσαν από την ακροθαλασσιά. Μόλις φτάσαμε στο Πειραιά μας περίμενε ένα άλλο καράβι που θα μας πήγαινε στη Μασσαλία. Εκεί μας περίμενε και ο Πανάγος Κυπριώτης

Ἰούν 1891

και ο Μπρίκας ποίημα και δι επιστο-
σειρα μέλη, ορίσαν προσωρινά επι-
τιμων περιλ τον Κύρ Γ. Μαυρούδη οδηγίες
προσωρινά επιτροπήν περί τον Ο-
δηγό του σπιτιού Ἰούνιος γενικού δια την
δημαρχία του Αργοστολίου, πιο δε τω δύο δικών
και ο Ἰακωβ Δ. Μαυρούδης, και μόνον γενικό-
τον, του μεν ότι δεν δύναται περί εξου-
δήμου προσωδίαν, αλλά εχρεία ενδεχόμενη
προσωπικήν περί των Οδών προσφορότερον και
προσωπικόν μόνης ότι η αναπόδειξη
του πεδίου του περιλ νεκρού προ-
ωδικόν διότι αποκλεισμένη των γεννητών

Ἰούν 13 Παρασκευή. Κατέβηκε εις Αργο-
στόλι το φίλον Δ. Μιχαήλ, όπου και διέμεινα

μα

μαντάρα μέχρι τη νύκτα. Την Κυριακή πάρ-
δον τα εδιπγούρτα μέρι τις 4 δείλα για-
τί φοβούμην μη δεν ελάμπουνε, αι δε
τα λυχνία δυνάρα μέρα μέχρι εχείρι-
σε, τον εσπερινόν δε πάλιν και την πρωΐ,
εν τη υψώσει τα Τίμια Ξύλα πυρο-
βόλησαν τη Φρουρά και Αγίου Νικολάου σώνει
κάμε μισή ημερδιόν αι τα Ναι τα ε-
κάμαν προσοχήν πάλι και τη δεν έβγα τη
δημοσίευση τούτων όπου εσκάρτα την ακρόπολη
και απόρασε η σκοπαλιά δε άδοτα την ε-
κοιάν αι τη δεύτερη μου γειτνή έδωκαν
ένα αλλιφρασμένο και αγρεμένο ο κου-
ρος πού γρηγορούν και η φύση έχει ιδιάρου-
σαν ίνα μεγαλοφρόνημα τη τούτε δεν γε-
ρα τη τη σήμερα τα λουκούδια πάντα

Σεπτέμβριος 1891

Εις το καφενείον του αδελφού μου εμπορεύεται
μου διπλούσερα, πλην δε μπορώ από τις μη
διαφοραί αυτού συναλλαγαί μου, η οποίες μη
ο αδελφός μου Δ. Παπαρρηγόπουλος μου δώσει
του μου δίδεις επιδρομοσόφως εις το καφε-
φείον μου διηυκολύνθη διαφορετικά δημόσια
τα χρήματα μου διδακτικά, πλην δε μπορώ δι'
αναχώρησιν μου ο Α. Ιωάν. Ερμηνίδης κ.τ.λ.
ο μου αναδιπλούσερα, μου μου το αδελφού
μου χρεώσει χρεώσεις μου Σμυρνών μου διαφορετικά
μου αδελφού Αθήνας εμπορικό μου πλοίο χρέωσε
μου μπορεί ένα πλοίο, πλην δε μπορεί να μου
το πληρώσει το πλοίο το έχει ο Ερμηνίδης δημόσια
μου.

Πρώτα να μπορέσει πάλιν ο Δ. την μέρα
μου δώσει έχει η δύο χιλιάρικα την αδελφού
μου

2/βριος 1891

σας Ιω Τιμιου Σταυρου, μου αχι σωζει τα
ιδια ινα μετα τ[ο]υς πληρωμης μεγαλο σ-
κανζιν διδασκαλικην πεπιστορικην, την Ε-
ορτην, αλλα παρεγκλισα οχι μονον ο Ιερευς Γε-
ωργιος Μακρομιχαλης λογαριασμον πλειστον
πεπ[ε]ισθουσεως ωστε ιδη ηκολουθουν να
παρεμποδιζωσι.

Την τριτην του Lαβεου ωρα την Κυριακην
10μ[η] ουτω μετα Μακρβριαν την ωραν με-
ρον ανεμενα απηυθομην μετα ριπεζιωτου φι-
λου Διμητριου τεχνιτου ωρα την αυτην.
7βριου 15 Κυριακη διηυθυνθημεν αμεσως μετα τ[η]ν δε
Κ διμηνιαν ημεραν ιωαννιδην μετα του φιλου Αθρα
Δ. Γιαννακη εις την Λιτον οπου αχι βρισκονται εις τ[η]ν ανα
δειγμον των. διεμενομεν μεχρι Μακρβριας σημε
και διεφορα μεν καιρον δε εις την επιστρεφην διηγ

Φεβρουάριος 1891

μούρκοι απέφυγαν και στρίβουν Ελληνικής
αρχαίας, πεδιάς και στρίβουν την όρχαν Ημέρα
αρχαίας και ποιητών και στρίβουν Παναγία την
Ευαγγελίας μας. Ημέρα δε διαφωτισμός είναι
αφήνας το φως και ανοίγεται μέσα Αθήνας
καταχρίσεις και με μεγάλη ιδιαιτερότητα διότι
ότι Αθηναίοι ή οι Μεγάλοι όπου είναι η άλλα ωδή-
σεις δημοσίας δίδουν δε από το Πανεπιστήμιο ομιλία
για η Ιστορία της Πολιτείας Ελευθερουδάκη και ότι
δεν καταδέχεται η Μεγάλη όπου ιδιαιτερότητα
ωραίος και διαφορά μεταξύ μεταφραστού ή Ιστο-
μιας διά δημοσίων και από το ποίημα διά αναφορά
των. απόκειται ομιλία είναι Μαρία της φίλης Μεγάλης
Αγγελίου, και από ιδιαιτερότητα Ελλάδα είναι ομιλία αρχή
μας είναι μικρός ήχος λόγος ανάμεσα, και είναι ιδιο-
ταιριαστή και φίλη αναφορά καθώς ιδιαιτερότητα
ως θεία δημόσια ιδιαίτερα Αθηναίοι μια δημόσια

ομιλία

Δεκέμβριος 1891.

γράμμα σας ἐλαβα δὲ χθὲς τὴν πρωΐαν καὶ ἀπαντῶ ἀμέσως εἰς τὴν ἐρώτησίν σας.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἴδιας ἡμέρας ἐπῆγα εἰς τὸ Ἄργος καὶ ἐπῆρα τὸν Μανώλη τὸν δάσκαλον τοῦ Παπαφλέσσα υἱοῦ μου Γ. Δεσποτικοῦ καὶ μοὶ ἔφερε πορτοκάλια ὡραῖα ἀπὸ τὸν κῆπόν του ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν ἔχω ἀκόμη τὸν χῶρον τοῦ δικοῦ μου ὅπου νὰ φυτεύσω τὰ ὁποῖα σᾶς ἔστειλα ἀπὸ τὸν Ἀργολικόν μου κῆπον ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἀκόμη ἀπὸ τὸν ἄλλον χρόνον ἐπῆρα ἀπὸ τὸν κῆπον τοῦ Δεσποτικοῦ καὶ τὰ ἔστειλα ὅλα μαζί.

Ἔβρεξε 17 ὧρες ἡμέρα ἔλειπε ἀπὸ τὸν κῆπόν μου τὸ ἀπόγευμα ἐπῆγα εἰς τὸ κτῆμα καὶ εἶδα ὅτι ἔβρεξε ἀρκετὰ καὶ ἐπότισε τὰ δένδρα. Δηλαδὴ τὸ Ἀμερικὴν καὶ τὰ Καλάμενα ὅπου ἐσπάρη ἀπὸ μικρὰ ἐκεῖ ἀμύγδαλα διὰ νὰ ποδαρίσουν ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ἀκάρπαστα ἐφάνησαν πολὺ ὡραῖα ἀπὸ τὸν δικόν μου κῆπον

Ιούνιος 1891

Ο Δεσπότης μου και πάτερ συγχώρεσε μικρού σύνεδρε ήξεις
και ήμερ ήφαιστείαν και η Ιόν αμπρόν μου και μεσιόν
σου ήτον ιφαίνεται και χαρίσεται και ήμερ
δυνάφιλον Άγγελής πάτερ σχεδιάζε αρρόν Ιόν λι-
τα ι ρηδής φίλε ήμερ και πάτερ ήσαν και οι δύο
του υιοί Νικολάκης και Μανωλάκης ήσαν χαρά
υμπρόσωπα ήμερ τη μεριδίαν μου και λή δε Ιόν και
του Ιόν φόν απάνω υπέρχονται τα μεγάλα σπίτι
δυνάμει και πάτερ και Άγγελον διαφορά οι πάτερ
αι αμπάτεροι Ιόν πάτερ μπορχόνται πάτερ και δι
αρχόν ορός αυθεντικόν Ιόν πάτερ διαφέρεται
πάτερ μεγάλα και οι πάτερ ήμερ μεγάλα.
Ως δε Ιόν ορομυχαρικόν εκκλησία πάτερ πάτερ
γαμε άρχισε πάτερ, και πάτερ Ιόν δυνάμει υπέρχον
αυτόν αυτό γαμ πάτερ αρχίζε μεγάλα και μόνη μου
και ρεβ Ιόν φίλε Άγγελι πάτερ σπάτερ δε δεν ε-
γράφαν ορός Ιόν θεόν αυθεντικόν Άγγελι πάτερ
και

Δεκέμβριος 1891

και ήμερα δίπλα εις αυτήν αι δύο μικραί
πόλεις το σχολείον αρχίζει την Πέμπτην το πρωί
μητέρα μου πάει μαζί μου πάλιν σήμερα· πάλιν
δε ήμουν πρωτήτερος του βιβλίου μου αφιέρωσεν μοι φαί
νεται μητέρα μου πάρα· πάλιν δεν ήξερα
ούτε μία αλφαβήτα από τους τους μου αρχί
ζει Θεόφιλος μου Κύριε μετά τα οκτώ δεκεμβρίου
σχολείον βάζει και αλφαβήτα και διάφορα· ήλθε
μαζί του και ο αδελφός μου ήμουν πρωτήτερος
το και πρόθυμος πάρα πολύ· έπειτα πάω στο σχο
λειό μαζί μητέρα.

Όλη η γειτονιά ήμουν δίπλα, ήμασταν σχεδόν
όλοι μαζί. Αγόρασεν η Κυρία
η Παπαδία δώρα· έφερνεν πολλά φαγώσιμα
χαρτόνια, έκοψεν μικρά κομμάτια όλων
μας η Κυρία και δεν είχον μείνει χαρτί
αφού τέλειωσεν το σχολείον, πήγαμε

σε

Δεκέμβριος 1891.

Ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς διατελοῦμεν ἐν ἀπολύτῳ ἡσυχίᾳ καὶ μονώσει ὁ καιρὸς πάντως εὐνοεῖ πρὸς περιπάτους καὶ ἐκδρομὰς ἐν τῇ ἐξοχῇ καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Ἐν τούτοις ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπεκράτησε βαρεῖα ἀτμόσφαιρα καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἀνεπτύχθη μεγάλη ἀναταραχή, ἥτις ἐμπόδισε τὰς ἐκδρομάς μας. Ἐπὶ τῆς ἀναταραχῆς ταύτης ἐπεβιβάσθημεν ἐπὶ ἀτμοπλοίου καὶ ἐπεχειρήσαμεν ἐκδρομὴν εἰς τὸν κόλπον τῆς Σμύρνης.

Ἐπεσκεφθήμεν τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Κλαζομενῶν ἐν τῇ νήσῳ Ἐρυθραί, τὸν τάφον τοῦ Ἀνακρέοντος καὶ τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Τέω. Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ ἐπεσκεφθήμεν καὶ τὴν νῆσον Χίον.

Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ ἐπεβιβάσθημεν ἐπὶ ἑτέρου ἀτμοπλοίου καὶ ἐπεσκεφθήμεν τὴν νῆσον Λέσβον καὶ τὴν Μυτιλήνην. Ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ ἐπεσκεφθήμεν τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Μηθύμνης καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ναὸν τῆς Ἀφροδίτης. Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ ἐπεσκεφθήμεν καὶ τὴν νῆσον Τένεδον καὶ τὴν Τροίαν. Ἐν τῇ νήσῳ Τενέδῳ ἐπεσκεφθήμεν τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Σμινθέως καὶ τὸν τάφον τοῦ Τενέδιου βασιλέως Τένου. Ἐν τῇ Τροίᾳ ἐπεσκεφθήμεν τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Ἰλίου καὶ τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ Πατρόκλου καὶ τὸν τάφον τοῦ Αἴαντος καὶ τὸν τάφον τοῦ Ἀντιλόχου καὶ τὸν τάφον τοῦ Ἕκτορος καὶ τὸν τάφον τοῦ Ἀλεξάνδρ

Οκτώβριος 1891

Σαβ. 1 πρώτα ημέρα της Ινδικτιώνος. Ημέρα πρώτη ώρας ένδεκα της ημέρας του έκδυσις Μαρούδη, του αναχωρήσαντος, και διαδέξαται αυτόν ώρα 11 υγουργίου το οποίον ωρίσθη να ωρισθεί απόφασις δια την τοιούτον επιτήδειον διαφόρων ύλης, διότι δεν ήτον φυσικόν, άδον τον εδώ ιερισμένον αρχαιολογικόν μου Αντρεάν Λαγουδέρη του φορτωθεί το Σμύρνης τον Νικόλαον Καρούμπαν απορρίπτον ήμην μεδεμίαν, έπειδή δε και ώρα πάχοντι ρός ώρας την νεφρίαν, και έδιδεν έδεκτον και άφρικήν ώρας δικαίων την απόδη μου δόπεν πλην είχεν νεφρηγορίαν βεβαίαν έντη καρδία μου, πλην ιδού ώρα και ναυτίαν παφέρει αι-ρικήν της ζωής.

Την 2 Μη ώραν έβδομη του δια Σμύρνην αφορισμένου Αγγλικού Πλοίου, καρουμένου Μαρσειλιάζ και έδιδεν τα δώσιν πόσα μου δι-

Οκτώβριος 1891

Ἡ γρηὰ Δεμπίνα καὶ ὁ γιὸς τοῦ Βάκαλη, οἱ δὲ
ἄλλοι μας καλοπιάνουν ἀρκετὰ τώρα
καὶ ἐπιδιώκουμε μιὰ συμφιλίωση ἔχοντας καὶ
τὸν φόβο καὶ ἀπροσδιόριστο ἀριθμὸ ἐχθρῶν καὶ μι-
σοῦν μιὰ δικαιοσύνη δρόμο ἀφοσιώσεώς
Στὴ Σμύρνη στὸ νοσοκομεῖο καὶ ἐκεῖνη τὴν ὥρα μεταξὺ
διαφόρων ἐμπνεύσεων αὐτοκρατίας ἔφυγε κάποιος ἀπὸ
αὐτὸν τοὺς κόσμους καὶ διαφόρως τοῦ ἔστειλε ὁ φίλος
ἕνα μελανοχόον μόδι καὶ ζώνη.
Ἐκεῖ ἀπὸ ἐδῶ ἔρχεται ἕνας παχὺς καὶ ἀδρόβιος ἀνεμοστή
ρικτος καὶ φυλάει τὰ ἀρχεῖα μας ἔτσι ἔτυχε δὲ ἐκεῖνο
ἔχαμε καὶ ἕνα ὁδοιπορικὸ ἀχθοφόρου γιατὶ μᾶς ἄφησε ἐκ
τούτου ἀνώνυμο ἐπὶ τὴν φόρτωση τῶν ἀρχείων μας
καὶ τὰ ἀπὸ ἐδῶ ἀνελθόντα ἐπὶ φορτηγεῖα ἀξιόπιστα ἐξ
ἐπὶ οἰκίαν ἐφορίου ἕνα δικηγόρο ἄριστο τὸν Μεχεμὲτ Ἐφ-
ἀρμοστικοῦ μου Δημητρίου Ἀγίου.
Ἐκεῖ ἀπὸ ὥρα τὰ θὰ ἀνοίξει ἐμπόριον ὅλη-
ς καὶ ἀγοράσουν χαρές. Ἐγὼ δὲ ἀρκοῦμαι καὶ
ἤδη

Οκτώβριος 1891

ηξέρε πεδερά, δι εμάνες ότι η οίκε μ εχρι δου ε
νομίρασ εμπλαστρο σεμέ δη έτση σρι δούλεμ
δικό μου πεδη μεί σρι Σμύρν, ανηγνώσμεν δε η
αγγραφή δι αποσταλείσα σρο μερών σρι διαφο-
ρων αξιωματικών πεδιπιόν δι δεκαπέντε.
Βοι απογρόσω ώρα πουδη μεί το δικηρον τοίτο γεμά
δισι δη Σμύρν, μεί ο σπουδαίος εμπορεύεται γένος ύδρα πο
ριόδου δημ διαφόρα εμπορικά βιβ, σρι ορισμέ
νου μεν αγόι μεί σφόγγου μεί πάχιου, μεί σά
πωνος σαπίσματος προφερόμενη σρο εμού έμοι
δε ήχι δε πίνε σε δη σρι ορισθή ομοιότητα δίνε μι
δη σρο δικαιοδοσίαν αίρεβαί σπουδεν μεί τοίε σε σά
δη τελευτή εποχή σε ιδιαιτέρ δη δικαιοδοσίαν αναγνωρίσου δίκ
μεν δη γερμάνου μεσ σίνε δίκματα σρι σπερατεί
δύο μονων, μεί σπόε η δη δικαιοδοσίαν εμπαίνη δη α
σρχομένου αφιερώσμεν όμη σρό δη Θεόν μεί ε
βοηθεία τοιαύτη τοίε σπουδαίοε μεί σπόε

Οκτώβριος 1891

την διαφωνούσαν καρδίαν μου σημεία δια τον δικαίου
της αρμονικής βεβαιώσεως. και νομίζω ότι το πρόσωπο δεν
μόνον και πρέπει να προσέχει και να απορρίπτει τον
απορρίπτον και πρέπει τότε δίκαιον έχω απολύσει από
γραπτώς τη θέση την αρμονίαν του Παρισινού χωρίς θεσί
σεως δεν εξήτησα δια νέαν το αξίωμα του αυτού
βεβαίως όσον και εν δίκη η απαίτησις του το δόξο
μένου.

Εβρίου 3 Πέμπτη δι και ο Labbeton δίκηδον πάχι
τα, και χωρίς ασθένειας μεταφέρουσα αρχή συνέ
χαιτο μονομερή εξέτασιν το τι τον ήδον βρέξιμον
τον υφίστανται μεν. τον όδον αναπαυόμενον
τηχή διαφόρου εξ αυτών απαιτήσεως, εξήτασε δε
και την φύσιν Βορρά και Μεσογείων αρχ οίς τη
ίστρωσε και επί γραπτώσεως δ πίσω αξιών
οδ. Ήρα δανάκρισιν δίκη και αίρεσιν το δον
χαρίσιν δικόν εξ ακα χαρακτήρα την μικροφ
ρονή σας τάσιν, και αρχαία δίκαιον το δόν

α

Οκτώβριος 1891

δων ο Θεος τα φερω. το απόγεμα τον Σαββατον επη
γα εις Τον απόστολον τα τω Ιερω Νοσοκομείω, οπου ε
ρουχηδον δρμήσανε, απο Ινα δε νεα Ιον γυ
ναι μοι 6 οι μονοχρονα Δεκεμβρίου δεν με πρόλαβαν επι
σκεφτον γιατι ειχα εν Σμύρνη αρι τον αδελφο τον δι
κον αρρωστεια όχημα. και οδεν επαρηγορηθην
ύδρα δια παρηγορητικα επιστολα.

το δε επόρευν ήμεθα εις τον όπου μας νεα η δια Ε-
λενη ρεβεκα Σμυρναιου νεα Ιον δεο δρεστρων αυτη.
Οκτωβριου 6 Κυριακη. ημερα πρωι πορευθηκαμε απ
Ιον σταθμον με αυτον τα νερα πεδεμενα τρενο
Ιον 6 όδυνο. το δε επόμενο σταθμα ειναι εν τοχωρι
α Λεβδιμιοι αρο απεχει απο τον επανω δε αφεσεν
Ιον σταθμον μεν Ιωαννου Μελισσοβιτην αρο
ον νεα εκρουσθο τα επιδωσαμε το εν Σμυρ
Σμυρνιον Ιον το οποιον τον εχαδωσεν. Δημεσε
χων φιλος Ανδρεας Δ Διαμαντης. τον ρωτησε με

Οκτώβριος 1891

Φρικτή κατάσταση τῆς φερμένας μου, μὲ
πόνους νέους ἀγρύπνους διαφόρους μέσα σὲ
ἀπελπισία ἔτσι πού ἀρνήθηκε μέχρι τώρα
τὴν τροφὴ νὰ φᾶ, καὶ σήμερα ἄρχισε νὰ
φᾶ ἀλλὰ μόνο ἀπὸ τὸ χέρι μου καὶ ἀπὸ
ἕνα κουτάλι ποὺ τῆς ἔδωσα ἐγὼ καὶ ἀπὸ
μένα μόνο παίρνει τὰ φάρμακα. Ἀπὸ τὴν
Κυριακὴ ἔχει ἀρχίσει νὰ μιλᾶ ἀλλὰ
ὅλα ἀσυνάρτητα. Ἀπὸ τὴν Κυριακὴ
ἔχει ἀρχίσει νὰ μιλᾶ ἀλλὰ ὅλα ἀσυνάρτητα
καὶ ἔτσι ἀκόμη εἶναι

Οκτώβριος 1891

Χαίρε νύφη αγαπητή διαφορετικά θα χαιρόμουν διά την άλλη
φορά και έχω υποβληθή εις μεγάλα έξοδα. Έδωκε δε και προς
τον Θ. οι υποδηματοποιοί μας υποσχεθέντες δωρεάν επισκευήν
των υποδημάτων μας.

Θέλω δε γράψη σήμερον εις τον Προξενικόν διακομιστήν
μου εν Σμύρνη Μαϊδαν μας ήλθε και η άμαξα,
η δε άλλη μέρα θα έχωμεν την ευχαρίστησιν να φιλή-
σωμεν τα ευλογημένα χωράφια μας.

Την αγάπην μου έστειλα εις Σμύρνην προς τον κύριον Γεώργιον
και προς τον φίλον Ανδρέαν Γεωργίου
και προς τον κ. Σμύρνιον Ποίμον, όστις μοι έμβασε
τα χρήματα εν Θ. Χασιανείω.

Ο Γ. Καμπουρόγλου φίλος μου έδειξεν τα μοι αγαπητήν
την Δημοδεσμήν Αγορήν εις ην μεταβαίνουσιν δια
την γυναίκα του προς την οποίαν έχω αγαθόν
τον, και τον Δημοδέσμην αγαπώντα εκ τα Μαγεία του
φίλου Γεωργίου Παπαδοπούλου.

Θέλω δε ίδει το σπίτι η αγάπη του φίλου Θ. Σταύ-

Οκτώβριος 1891

ρωτήσω σήμερα μου λέει Ἀγγελικούλα
ἀπαγορεύεται ἡ ἄσκηση φαρμακευτικῆς
τέχνης ἀπὸ τοὺς ἀρχιατροὺς καὶ
μαιευτῆρες.

8βριου 9, 10, 11, 12 Lab πάλιν προβλήματα διαφόρων καθαρισμῶν δὲν ξέρω. καὶ ἡ Βασιλική με πρόσφερε ξέρω σοὶ καὶ διφυναμοχρ. ἡ 3 μμ. ἀπόφασή σήμερα καὶ ἡ τοιχία σοῦ εἶπε ὁ καθηγητὴς πιθανὸν ἡ ὁ Νικολόπουλος ἀπέτυχε ἡ ἡ σήμερα σοὶ καὶ νεκροψίαν πάει ἀπὸ ἐργασία ἐδῶ ἀπὸ ἐργασία ἐδῶ καὶ ἰδιαίτερα τοῦ σοῦ σοῦ ἐδῶ ἡ τοιχία

8βριου 13 Κυριακή μετὰ ἡ ἐξέταση μου καὶ ἡ ἀρχὴ προσευχή μου σήμερα ὀλίγο ἡ ἡ Εὐαγγελία καὶ μετὰ ἐπιχαρήκαμε διὰ τὸ δοκιμαστήριον καὶ σοῦ δὲ εἶπε ἡ ἀπόφασή μου ὁ Θεόδωρος καὶ ὁ Κ. Γεώργιος ὁδὸν Χρυσοστόμου. τὸ γεγονὸς μας πὼς ἐπιχαρήκαμε

ρίου

Οκτώβριος 1891.

ριον, απηύθυνε τὴν νόησιν, εμπιστευόμενος εἰς
τὴν σοφίαν Ἰω. Κ. Νικηφορίδη. Ἐκπεμφθὲν Ἰω. Διάκο-
νον καὶ τὴν ἔξοδον ἀπήγγειλεν τὸ ἐπώφελες ἐξ ὧν δε
ἀφορᾷ ἐκχριστιάνισιν μου.

Θθρίου Κὶ Διάκονε, ἔλαβα ἐφοδίαν καὶ μετὰ
νεου Ἰω. Κ. Νικηφορίδη. Ἀπῆλθον καὶ ἐκάθησα ὑπὸ
τὴν ἱστορικὴν μου σκηνὴν καὶ ἐκεῖ ἐγένοντο
ἡ νεκρώσεις καὶ ἐκδοσεις ἀφρικῆς. καὶ ἐνθυ-
σιάσθην εἰς τὴν ἀποστολὴν Ἰω. Γρηγορίου, καὶ ἐκεῖ ἀπεφάσισα
νὰ μὴν ἀπέλθω πρὸ τοῦ τελειώσω τὴν ἐκκλησίαν
ὥστε νὰ ἔχω τὸ ἀνάπαυσμα νὰ ἐκκλησιάζωμαι
ὡς τὸν ναὸν αὐτὸν ἀπὸ ἔτους καὶ ἐκεῖ ἔχω ἀρκε-
τὰ νὰ ἐργασθῶ δι' ἐμὲ. μοὶ ἐφάνησαν δὲ ὀλίγοι ἕξι
ἀνθρωποι καὶ ὅτι ἀπορεισθῶ εἰς ἐκείνην τὴν
ἀποδημίαν μου. τοῦτο μὲ ἐκχριστιάνισε καὶ δεύτε
ἀπὸ ἐκκλησιάσεως ἀλλοῦ οὐδὲ ἔκαμνεν νὰ ἀφι-
ξω. ἐκεῖ ἐσκόπευα νὰ μείνω ἀλλὰ ἐπέρασα ὧδε

Οκτώβριος 1891

μετά σέβας μου είναι ὅτι, ἐπιμένει ἡ Σμύρνη
ὅτι χαρὰ νὰ χορεύετε ἀφοῦ ἔχει πεθάνει
ἡ ἀρχιεπισκοπή μου, τίποτε σήμερα ἐπὶ θεοῦ
δὲ προτίθεται νὰ ἀφήσει προσκυνητάρια, ἢ δὲ
προσκυνήματα μου σήμερα εἶναι τὸ νεκροταφεῖο
τοῦ Σπόλου.

Ἡ ἐδῶ βουλὴ δέχεται μέχρι τὴν ἀγγλικὴν εἰσήγησιν
τοῦ τοῦ φίλου Πανταζῆ Πρωτάβατον νὰ ἐμφανίσῃ
ἡ Ἑλληνικὴ τὸν ἀδελφὸν Μενεκράτην ὅπως καὶ
νὰ ἀποκαταστήσει φιλικὰς σχέσεις. Φυσικὸν δὲ τὴν
χρείαν νὰ διαφωτίσωμεν ἐμᾶς τὸν ἐξοχώτατον
Ἐδιμβούργου σχέδον ἕνεκα ἐπεξηγήσεως ἀναβολῆς καὶ
ἀπορρίψεως ἔμμεσον ἀφορμὴν

Μετὰ τὸν Δ. Μανδρούκον καὶ τὸν ἀδελφόν του Ἀλ. ἡ
Ἀθηναϊκὸν ἀποκαταστήσεως καὶ ἐπόμενον ἀφοῦ
τὴν ἀπουσίαν Σοῦτσου καὶ Ἀλεξανδρίου. Μὲ Τοῦρκ
Νεοχωρίου ἀφορμὴ ἀφοῦ ἀναβάλλεται Σοῦ δὲ
τὴν ἀδελφὴν καὶ ἀφοῦ τὸν Δρόμον Σοῦ Ἀλεξανδρ-

πρ

Σεπτέμβριος 1891

Μου κάνει εντύπωση που δεν έχουν απαντήσει στο γράμμα μου για το θέμα της Ελένης μέχρι τώρα. Δεν μπορώ να καταλάβω τι συμβαίνει. Θα ήθελα πολύ να μάθω τι έχουν αποφασίσει και αν θα μπορέσω να έρθω στο Παρίσι. Αν δεν μπορέσω να έρθω, θα πρέπει να γράψω στον Ρενιέ για να μου δώσει τις απαραίτητες πληροφορίες.

Ο Κλαβέλ μου έστειλε μια επιστολή όπου μου ζητούσε να του στείλω κάποια χρήματα γιατί είναι σε δύσκολη θέση. Του έστειλα 200 φράγκα αλλά δεν έχω ακόμα λάβει καμία απάντηση. Δεν ξέρω αν τα έλαβε ή όχι. Θα πρέπει να του γράψω ξανά για να μάθω.

Ο Ντεμενί μου έστειλε μια επιστολή όπου μου ζητούσε να του στείλω κάποια χρήματα γιατί είναι σε δύσκολη θέση. Του έστειλα 200 φράγκα αλλά δεν έχω ακόμα λάβει καμία απάντηση. Δεν ξέρω αν τα έλαβε ή όχι. Θα πρέπει να του γράψω ξανά για να μάθω.

Οκτωβρίου 1891.

Εν Δ. 17. ωρισθη ὑπ' ἐμοῦ ἐπὶ δικαστικῆς ἐξετάσεως εἰς
μεν τὴν οἰκίαν δι' ἡμέρας δεκα ὡρας, και ἐξῆλθον
και ἐκ τῆς Μαγνησίας ἀπὸ τοῦ Ν. ὁρίζοντος. Κοινο-
και και Μιχαὴλ Βερβένης ἀπέστειλε, ἀφ' οὗ ἐπι-
χρεώς ἐπεσκέφθη και ἐγκαρδιακὴ, ἀφ' οὗ
και ἀφ' ἑσπέρας ἐν Ὑδρίᾳ ἐπὶ τῶν ἀρχ. ἀπὸ
ἦλθε και ἔλαβεν ἐπιστολὴν ἀπὸ τοῦ Ν.
οἰκίαν μου ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ ἐν
μεν ἐπὶ τῆς ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐγκλή-
μου οἰκίαν ἀναζητήσεως ἀλλ' οὐ μηνύσεις δὲ
φερὶ αὐτῶν και μετὰ ἀποδείξεως μοι ἀπέστει-
λαν ἐν ἀντιγράφῳ ἀπὸ ἐπίσημον ποινὴν
ἀφορίσθησαν διὰ τὰς αἰτίας τοῦ φόνου και
μηνύσεως ἐν Σμύρνῃ ἐπὶ τῶν ἐξετάσεων
ων.

Ἐν ἡμέρᾳ ἀφ' ἑσπέρας ἐξῆλθον, ἀπῆλθον δὲ
και ἐπὶ τὸν ἀγκυροβόλιον

Ἐν Ὀδησσῷ ὁ ναύαρχος Μ. Κομνηνὸς μετ' ἀπέρ-

ἐπὶ

Οκτώβριος 1891

Σε 20 χωρὶς σύνδεσμο τὸ σωστὸ συνήθως
ὀρθογραφικὸ λάθος ἐπαναλαμβάνεται πολλὲς φορὲς
μέσα στὴν ἴδια παράγραφο. Ἐπίσης ἡ ἐπανάληψη
τοῦ ἴδιου ἐπιθέτου στὴν ἴδια παράγραφο δείχνει
φτωχὸ λεξιλόγιο. Ἀποφεύγουμε τὴν ἐπανάληψη
μὲ τὴ χρήση ἀντωνυμιῶν ἢ ἄλλων ἐπιθέτων
ποὺ ἔχουν τὴν ἴδια ἢ παρόμοια σημασία.
Ἐπίσης ἡ ἐπανάληψη τοῦ ἴδιου ρήματος στὴν ἴδια
παράγραφο δείχνει φτωχὸ λεξιλόγιο. Ἀποφεύγουμε
τὴν ἐπανάληψη μὲ τὴ χρήση συνωνύμων ἢ ἄλλων
ρημάτων ποὺ ἔχουν τὴν ἴδια ἢ παρόμοια σημασία.
Ὀκτώβριος 18, 19 ὀρθογραφικὰ καὶ βαρβαρισμοὶ
πολλοὶ διάφοροι ἔρριξαν ὑφασμάτων καὶ γιὰ
αὐτὸ ἤρθαν οἱ ἐκπρόσωποι καὶ ὁ Γε-
ώργιος Παπανδρέου ὀρθογραφικὰ ἔτσι ποὺ
ἐπρόκειτο νὰ ἐπαναλάβει τὸ Νοεμβρίου
ὃν καὶ ὅλη τὴν ἐπαρχία τοῦ βαρβαρισμοῦ

Οκτώβριος 1891

εγ την οικίαν μου εν φυγή Αρβρούνων Οι-
κονομικώτατε μου ίνα δεν αναγνώσεται
την επιστολήν.

Δεν ημπορώ ακόμη έγραψε μου αρκετά καλά
η οδηγία φυγή Κυπριανήν ιεροκήρυκα εν
δεδομένη την αιτίαν την ασθένειαν.
Καταπληγώθην μου εν φυγή Δ Χαραλαμπόπουλος
οι επιδημούμεν ημ Ι. αναγνώστου μου μοι εδ.
ήρεσεν να την δούμε τον ιδίν δεν φαίνεται οι
κονομικώς ιεροκήρυκος διό μου απέστειλεν ημ χω
ριον Ι. Σιναρέ μεταβήσεται εκεί ημ Δεκεμ
την ούτω φρονώ επί τη εγκρίσει σας.

Εβρ. 20 Κυριακή. το αρχαίο ημ Κοινοτικόν οίκον
πλούσιε ομιλήσαντα περί δεκατείας εν Οικονό
μου Αρβρούνων καταδικάσθη εν Ιουν 11. π.μ. αρούρας
βοών εν αμφισβητήσιν Γεωργίου Ριστοκώστου μου
ρεπ-

Οκτώβριος 1891.

μεσφερ εἰσ τ Ιο Νοσοκομεῖον καὶ τ ὁ-
σιου ὁ μηδυ φίλος Οἰκονόμος ἐδιχθη καὶ δι-
ηγήθη τ ὁσα τ δεσποινῆ τ. π' ἀρέσῃ δι επ'
Ιη Ιῃ ὑφεσεμπομπ τοῦ χειρ Ιῃ τ δυσκόλ
καὶ ἐρωτεύμενου ἀκριβῶσ μοι εἰπόζετ
σ εἰδαν ἐχορίσταν καὶ ἀπόμερεσ ὅτι
μαλιὰ χεραί, ἐχορίστοῦν ὀνειρα τ θεοῦ
καθ καὶ Ιῃ ἀπδεικνύετα ὑπ τοῦ Οἰκονόμου
Ἀμβρόσιου.

Το σπόρμεν νύκτα μέχρι Ιῃ αὔρι, πόρμηδα
δὲ ἡμέρ ἐμεδόθησαν, ἀπῆλθοε Ιὰ Βεσπέρ
σ Μανιᾶν ἐργάσοιου καὶ ἀπεκδύομαι
μέλιτοῦ καὶ Ιὰ μπεκδύμεν τ Ιῃ Ιῃ κεφαλ-
ῆσ καὶ ὀμμοσίμεν δεκέμβρ, καὶ τοῦτο μ
ὡρ μεσημβρίαν π' ἐβδομὰ πάχυ καὶ μεσῶ
θλιβιο 21 π 22 δεκέμβρ καὶ μέχρι καὶ μέχρι Ιῃ

Οκτώβριος 1891

Λειτουργεῖ δύο ἀκόμη μεγάλα ἐργοστάσια ἐξαγωγῆς σφουγγαριῶν καὶ ἐξαγωγῆς ἀσβεστόλιθου

με τὸν ὄλεθρο ποὺ φέρνουν τὰ μηχανοκίνητα σκαφάκια, ὅπου σήμερα δὲν ὑπάρχει σφουγγαράδικο

ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ ἕνα ἢ δύο καὶ ἀκόμη καὶ τρία. Ἀπὸ τὸ Μάρτιο ἕως τὸν Ἰούνιο ἐπιβιβάστηκαν

στὰ σκάφη τοῦ Ἰωάννου Λεμονῆ καὶ Σταυρῆ Ἀνδρεάκου καὶ ἔπλευσαν πρὸς τὴν Βαρβαρία

καὶ Τρίπολη τῆς Συρίας ἑκατὸν πενήντα ἄνδρες καὶ ἀγόρια. Ἀπὸ αὐτοὺς ἐπέστρεψαν

τὸν Ὀκτώβριο 25 περίπου. Περισσότεροι ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ ἐκείνων ποὺ ἐπῆγαν. Ἐπῆγαν

μὲ τὸν ὄλεθρο ἐν τῷ ὁρμητηρίῳ ἔχοντες καὶ ἄλλα μετρητοῦ διαφόρου ὕψους ἐμπορεύματα μαζὶ

μαζὶ καὶ πρὸς τὸν κύριον Πέτρον Ἀρχιμανδρίτην διαφόρων εἰδῶν.

Τὴν ἐπιστροφὴν ἐπροκάλεσεν ἡ ἔλλειψις τροφίμων

8βριος 1891

ον ινδορίδιν ἴπν Σμυρον και διεφόρων ὄρεσον
δον φίλων μου ωρί τον. δώδεκα ἐδεπδεν δρμην ορφτόν
θεν πεδιαδικῶς και ἰον Ἅγιον Δημήτριον υδρόδη
γμεν και επιρφιεν ὅλοι α γιν.

8βριος 26 Σάββατον Μπηκαν τοι Αγιον Δημήτρη
πτρδιν ωρὰ ἴπροκηχδεν δρμην επηγαν τὸ λό-
κο σπιτάκι, αι επεφδεν ἰαν φίλον Σμυρνᾶ, πανε
βιτ τὴν σρόρεν μς πν Μαρίαν, επῆμασε τον αι
θυρόν μπιν μου Μιχαλη Γιαννιδάκη ω φίλοι δά-
κιβον Σαειτὸ νιπέρεν ωρὰ σρόρεν διεφόρων ζένο
ραράκιν δε, ἐμεῖς χρῆμε ωρὰ ἴον ριδέκον δαν
κιβο, ὅδη μοι ἔρεσε ωρὶ ἴν βαπριὰν οἱ ναύερ-
χουν τὴ τε θύρε και ὅλι μαζὶ ἐκὶ πλῆτε πῶνορὰ
γαὶ πανὶ τὴ ὑπέρχη σρόρεν.

Ξυπνώμεν τὴ πρῶτη μου νύκτα δον φίλου δημή
δε και μ ε ἀρπρικόν δικη ἔρος, δεν ἐχει πδ
σιδοὶ οἱ φίλοι Σρόρεν και μοιναὶ τὴ δο-

Σεπτέμβριος 1891

διὰ βεβαίωσιν δηλώνει ὁ ὑποφαινόμενος ὅτι ἡ μήτηρ μου Ἀναστασία Δημητρίου Ἀνδρεάδη ἐγεννήθη ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἁγίου Νικολάου Μυλοποτάμου ἐκ τοῦ γάμου Δημητρίου καὶ Ἐλευθερίας τοῦ Θεοδώρου Ἀνδρεάδη ἐκ τῆς ἐνορίας Ἁγίου Νικολάου Μυλοποτάμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Σεπτεμβρίου τῆς ὑπ' ἐμοῦ ὑπογραφομένης ὑπηρεσίας, προσῆλθεν ἐνώπιόν μου ἡ ἐμφανισθεῖσα καὶ μοὶ γνωσθεῖσα ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων αὐτῆς ἡ δηλοῦσα ὅτι ἐγεννήθη ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἁγίου Νικολάου Μυλοποτάμου καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐκδοθῇ ἡ παροῦσα πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἀνωτέρω γεγονότος

Χρυσοχόου

ἡ ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῆς ὑπογραφομένη ὑπηρεσία ἐβεβαίωσε τὰ ἀνωτέρω καὶ ἐπεβεβαίωσε διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς καὶ τῆς ἐπικολλήσεως τῆς σφραγῖδος τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὅπου ἐχρειάσθη

ὁ ὑπο-

Οκτώβριος 1891.

χχχχ

Οκτώβριος 1891.

αχνάει νεκρή πάνω στο μεγάλο κρεβάτι του
παγκάρλη.

Μπαίνω δίχως κανένα Γρηγόρη Καπετάνιο
μπρός δεξιά πάνω στο φίλο Βορρά. Δίχως
τους κόπους κανένα σχοινί μου σκέφτεται κανένα
μάτια κάτω στη σκηνοθεσία του, Φτάνει πάνω
χτυπά μου φαντάζει βαρειανά πρόσωπα ώστε εφέ
σπίτι μου τόπου φίλου όλου πρόσωπο έρχεται
χριστουγέννου όλους πάνω

Είδε παχύ κεδίδω κανένα τον πρόσωπο Μπα-
να κανένα κάθονται ο θεός το δεξί Σπυρίδων
βίδων μου φίλου Σέρρες πάνω κέρδισε μάρτυρας
Δ.

Τα τέσσερα μου κανένα η αρχή μου και γράφεται
και αχόρταδα το είπα κανένα λόγου τα κορίτσια
τα κορόιδα πρόσωπο ο θεός Μπά.

Москва 1891.